

รายงานผลการดำเนินงานโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม

โครงการ ภูมิปัญญาและบทบาทของสตรีในการทำประมงพื้นบ้านในบริเวณแม่น้ำมูลตอนล่าง

หัวหน้าโครงการ

ผศ.ดร.ธนาทิพย์ แหลมคม

คณะเกษตรศาสตร์

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ได้รับจัดสรรงบประมาณดำเนินโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมจาก

มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี

ประจำปีงบประมาณ 2557

บทคัดย่อ

จากการสัมภาษณ์สตรีที่ทำการประมงพื้นบ้านบริเวณแม่น้ำมูลตอนล่าง จำนวน 3 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอพิบูลมังสาหาร อำเภอสรินธร และ อำเภอโขงเจียม จังหวัดอุบลราชธานี จำนวน 360 คน พบว่า สตรีที่ให้สัมภาษณ์มีอายุ 51 ปีขึ้นไป มีภูมิลำเนาตั้งเดิมอยู่ในพื้นที่ มีรายได้น้อยกว่า 5,000 บาท ครอบครัวสนับสนุนให้มีการทำประมงเช่นเดียวกันกับผู้ชาย ยกเว้นพื้นที่อำเภอโขงเจียม อาจจะมาจากความลึกของน้ำที่เพิ่มขึ้น เรียนรู้การทำประมงจากบรรพบุรุษและครอบครัว สตรีมีบทบาทในการตัดสินใจในการจัดการกับสัตว์น้ำที่จับมาได้ ยกเว้น อำเภอพิบูลมังสาหาร โดยจำหน่ายเป็นปลาสด และแบ่งปลาบางส่วนมาประกอบอาหารในครัวเรือน ในขณะที่เดียวกันยังคงมีการซื้อปลาจากตลาดมาบริโภคด้วย รายได้จากการประมงจะถูกนำมาใช้จ่ายในครอบครัวและชำระหนี้เป็นหลัก ในส่วนของปัจจัยจำกัดของสตรีในการทำประมง คือ การดูแลงานบ้านและการเลี้ยงลูก จากข้อมูลดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่า ภูมิปัญญาและบทบาทของสตรีในพื้นที่แม่น้ำมูลตอนล่างมีความสำคัญอย่างยิ่งในการทำประมงพื้นบ้าน เพื่อให้ได้สัตว์น้ำและขายให้เกิดรายได้ในครัวเรือน

คำสำคัญ: ภูมิปัญญา สตรี ประมงพื้นบ้าน แม่น้ำมูล

สารบัญเรื่อง

	หน้า
บทนำ	1
หลักการและเหตุผล	2
การตรวจเอกสาร	2
วัตถุประสงค์	3
อุปกรณ์และวิธีการศึกษา	11
ผลการศึกษา	14
อำเภอพิบูลมังสาหาร	14
อำเภอสิรินธร	37
อำเภอโขงเจียม	60
สรุปผลการศึกษา	83
เอกสารอ้างอิง	85

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ	14
2 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภูมิภาค	15
3 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน	16
4 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการประกอบอาชีพประมง	17
5 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้จากการทำประมงต่อเดือน	18
6 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการสนับสนุนการทำประมงจากครอบครัว	19
7 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกความต่างของลักษณะการทำประมง	20
8 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามโอกาสของการทำประมง	21
9 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตัดสินใจทำประมง	22
10 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการเรียนรู้วิธีการทำประมง	23
11 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะการทำประมง	24
12 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงเวลาที่ทำประมง	25
13 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงเวลาที่ยั่งยืนน้ำได้มากที่สุด	26
14 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนการทำประมง	27
15 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการจัดการสัตว์น้ำที่ได้จากการทำประมง	28
16 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตัดสินใจใช้ประโยชน์	29
17 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยที่เลือกเก็บปลาไว้บริโภค	30
18 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยที่เลือกจำหน่ายสัตว์น้ำ	31
19 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการประกอบอาหารจากปลาที่ได้ จากแม่น้ำมูลของแต่ละหมู่บ้าน	32
20 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการประกอบอาหารจากปลาที่ได้ จากการซื้อในตลาดของแต่ละหมู่บ้าน	33
21 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการจัดการรายได้จากการทำประมง	34
22 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการนำรายได้จากการทำประมงไปใช้	35
23 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อจำกัดในการทำประมง	36
24 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ	37
25 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภูมิภาค	38
26 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน	39
27 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการประกอบอาชีพประมง	40

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
28 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้จากการทำประมงต่อเดือน	41
29 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการสนับสนุนการทำประมงจากครอบครัว	42
30 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกความต่างของลักษณะการทำประมง	43
31 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามโอกาสของการทำประมง	44
32 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตัดสินใจทำประมง	45
33 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการเรียนรู้วิธีการทำประมง	46
34 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะการทำประมง	47
35 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงเวลาที่ทำประมง	48
36 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงเวลาที่ยังสัตว์น้ำได้มากที่สุด	49
37 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนการทำประมง	50
38 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการจัดการสัตว์น้ำที่ได้จากการทำประมง	51
39 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตัดสินใจใช้ประโยชน์	52
40 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยที่เลือกเก็บปลาไว้บริโภค	53
41 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยที่เลือกจำหน่ายสัตว์น้ำ	54
42 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการประกอบอาหารจากปลาที่ได้จากแม่น้ำมูลของแต่ละหมู่บ้าน	55
43 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการประกอบอาหารจากปลาที่ได้จากการซื้อในตลาดของแต่ละหมู่บ้าน	56
44 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการจัดการรายได้จากการทำประมง	57
45 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการนำรายได้จากการทำประมงไปใช้	58
46 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อจำกัดในการทำประมง	59
47 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ	60
48 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภูมิฐานะ	61
49 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน	62
50 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการประกอบอาชีพประมง	63
51 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้จากการทำประมงต่อเดือน	64
52 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการสนับสนุนการทำประมงจากครอบครัว	65
53 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกความต่างของลักษณะการทำประมง	66
54 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามโอกาสของการทำประมง	67

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
55 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตัดสินใจทำประมง	68
56 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการเรียนรู้วิธีการทำประมง	69
57 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะการทำประมง	70
58 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงเวลาที่ทำประมง	71
59 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงเวลาที่ยังสัตว์น้ำได้มากที่สุด	72
60 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนการทำประมง	73
61 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการจัดการสัตว์น้ำที่ได้จากการทำประมง	74
62 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตัดสินใจใช้ประโยชน์	75
63 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยที่เลือกเก็บปลาไว้บริโภค	76
64 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยที่เลือกจำหน่ายสัตว์น้ำ	77
65 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการประกอบอาหารจากปลาที่ได้ จากแม่น้ำมูลของแต่ละหมู่บ้าน	78
66 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการประกอบอาหารจากปลาที่ได้ จากการซื้อในตลาดของแต่ละหมู่บ้าน	79
67 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการจัดการรายได้จากการทำประมง	80
68 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการนำรายได้จากการทำประมงไปใช้	81
69 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อจำกัดในการทำประมง	82

สารบัญภาพ

ตารางที่	หน้า
1 แผนที่อำเภอสิรินธร	2
2 ลักษณะการดำเนินชีวิตบริเวณเขื่อน	3
3 สภาพพื้นที่นาข้าวริมเขื่อนในอำเภอสิรินธร	4
4 คลองส่งน้ำในอำเภอสิรินธร	4
5 “ยกยอ” เครื่องมือประมงพื้นบ้านที่นิยมใช้บริเวณท้ายเขื่อนสิรินธร	5
6 แผนที่อำเภอพิบูลมังสาหาร	6
7 การทำเครื่องมือประมงประเภทแห	7
8 การใช้เครื่องมือประมงพื้นบ้านโดยสตรีในอำเภอพิบูลมังสาหาร	7
9 การสาธิตทำเครื่องมือประมงโดยสตรีในอำเภอพิบูลมังสาหาร	8
10 พื้นที่ทำการประมงในอำเภอพิบูลมังสาหาร	8
11 แผนที่อำเภอโขงเจียม	9
12 การช่วยซ่อมแซมและเตรียมวัสดุในการทำเครื่องมือประมง	10
13 การปลูกพืชริมแม่น้ำโขงของสตรีอำเภอโขงเจียม	10
14 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุแต่ละหมู่บ้าน	14
15 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภูมิลำเนาแต่ละหมู่บ้าน	15
16 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนแต่ละหมู่บ้าน	16
17 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการประกอบอาชีพประมงแต่ละหมู่บ้าน	17
18 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้จากการทำประมงต่อเดือนแต่ละหมู่บ้าน	18
19 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการสนับสนุนการทำประมงจากครอบครัวแต่ละหมู่บ้าน	19
20 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความต่างของลักษณะการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน	20
21 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามโอกาสของการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน	21
22 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตัดสินใจทำประมงแต่ละหมู่บ้าน	22
23 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการเรียนรู้วิธีการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน	23
24 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน	24
25 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงเวลาที่ทำการประมงแต่ละหมู่บ้าน	25
26 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงที่จับสัตว์น้ำได้มากที่สุดในแต่ละหมู่บ้าน	26
27 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน	27
28 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการจัดการสัตว์น้ำที่ได้จากการทำประมง	28
29 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตัดสินใจใช้ประโยชน์แต่ละหมู่บ้าน	29

สารบัญภาพ (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
30 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยที่เก็บสัตว์น้ำไว้บริโภคแต่ละหมู่บ้าน	30
31 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยที่เลือกจำหน่ายสัตว์น้ำแต่ละหมู่บ้าน	31
32 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการประกอบอาหารจากปลาที่ได้จาก แม่น้ำมูลของแต่ละหมู่บ้าน	32
33 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการประกอบอาหารจากปลาที่ได้จากการซื้อ ในตลาดของแต่ละหมู่บ้าน	33
34 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการจัดการรายได้จากการทำประมง แต่ละหมู่บ้าน	34
35 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้จากการทำประมงต่อเดือนแต่ละหมู่บ้าน	35
36 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อจำกัดในการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน	36
37 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุแต่ละหมู่บ้าน	37
38 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภูมิลำเนาแต่ละหมู่บ้าน	38
39 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนแต่ละหมู่บ้าน	39
40 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการประกอบอาชีพประมงแต่ละหมู่บ้าน	40
41 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้จากการทำประมงต่อเดือนแต่ละหมู่บ้าน	41
42 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการสนับสนุนการทำประมงจากครอบครัวแต่ละหมู่บ้าน	42
43 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความต่างของลักษณะการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน	43
44 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามโอกาสของการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน	44
45 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตัดสินใจทำประมงแต่ละหมู่บ้าน	45
46 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการเรียนรู้วิธีการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน	46
47 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน	47
48 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงเวลาที่ทำการประมงแต่ละหมู่บ้าน	48
49 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงที่จับสัตว์น้ำได้มากที่สุดในแต่ละหมู่บ้าน	49
50 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน	50
51 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการจัดสัตว์น้ำที่ได้จากการทำประมง	51
52 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตัดสินใจใช้ประโยชน์แต่ละหมู่บ้าน	52
53 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยที่เก็บสัตว์น้ำไว้บริโภคแต่ละหมู่บ้าน	53
54 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยที่เลือกจำหน่ายสัตว์น้ำแต่ละหมู่บ้าน	54
55 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการประกอบอาหารจากปลาที่ได้จาก แม่น้ำมูลของแต่ละหมู่บ้าน	55

สารบัญภาพ (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
56 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการประกอบอาหารจากปลาที่ได้จากการซื้อในตลาดของแต่ละหมู่บ้าน	56
57 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการจัดการรายได้จากการทำประมง แต่ละหมู่บ้าน	57
58 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้จากการทำประมงต่อเดือนแต่ละหมู่บ้าน	58
59 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อจำกัดในการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน	59
60 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุแต่ละหมู่บ้าน	60
61 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภูมิลำเนาแต่ละหมู่บ้าน	61
62 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนแต่ละหมู่บ้าน	62
63 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการประกอบอาชีพประมงแต่ละหมู่บ้าน	63
64 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้จากการทำประมงต่อเดือนแต่ละหมู่บ้าน	64
65 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการสนับสนุนการทำประมงจากครอบครัวแต่ละหมู่บ้าน	65
66 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความต่างของลักษณะการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน	66
67 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามโอกาสของการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน	67
68 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตัดสินใจทำประมงแต่ละหมู่บ้าน	68
69 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการเรียนรู้วิธีการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน	69
70 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน	70
71 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงเวลาที่ทำการประมงแต่ละหมู่บ้าน	71
72 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงเวลาที่ยั่งยืนน้ำได้มากที่สุดแต่ละหมู่บ้าน	72
73 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน	73
74 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการจัดการสัตว์น้ำที่ได้จากการทำประมง	74
75 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตัดสินใจใช้ประโยชน์แต่ละหมู่บ้าน	75
76 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยที่เก็บสัตว์น้ำไว้บริโภคแต่ละหมู่บ้าน	76
77 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยที่เลือกจำหน่ายสัตว์น้ำแต่ละหมู่บ้าน	77
78 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการประกอบอาหารจากปลาที่ได้จากแม่น้ำมูลของแต่ละหมู่บ้าน	78
79 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการประกอบอาหารจากปลาที่ได้จากการซื้อในตลาดของแต่ละหมู่บ้าน	79
80 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการจัดการรายได้จากการทำประมง แต่ละหมู่บ้าน	80
81 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้จากการทำประมงต่อเดือนแต่ละหมู่บ้าน	81
82 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อจำกัดในการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน	82

บทนำ

ความหลากหลายทางชีวภาพและความหลากหลายทางวัฒนธรรมมีความเชื่อมโยงอย่างแนบแน่น เนื่องจาก สภาพแวดล้อมที่อุดมสมบูรณ์จะมีบทบาทสำคัญในการกำหนดกิจกรรมทางการผลิต และ สัมพันธภาพอันแนบแน่นระหว่างคนและชุมชนกับธรรมชาติ ความหลากหลายในโลกของธรรมชาติจะช่วย เลือกรูปแบบแผนพฤติกรรมของกลุ่มชนต่างๆ ในกระบวนการปรับตัวเข้ากับสภาพแวดล้อมธรรมชาติ ดังนั้น ภูมิปัญญาที่เกิดขึ้นในแต่ละพื้นที่ จึงเกิดจากการสั่งสมความรู้จากพื้นที่และความหลากหลายธรรมชาติมาอย่าง ช้านาน ซึ่งเป็นภาพที่สะท้อนให้เห็นถึงความสำเร็จและศักยภาพเกี่ยวกับการใช้ประโยชน์ และการบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติอย่างยั่งยืน (ยศ, 2542)

จากการศึกษาชนิดของปลาในแม่น้ำมูลและการใช้ประโยชน์ของชาวบ้านในบริเวณแม่น้ำมูลตอนล่าง พบว่า ส่วนใหญ่ชาวบ้านในอำเภอโขงเจียมที่ทำการประมงจะเป็นเพศชาย (90-100 %) มีอายุมากกว่า 50 ปี ระดับการศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 เป็นชาวบ้านท้องถิ่นดั้งเดิม ในขณะที่ชาวบ้านในอำเภอสรินธรที่ ประกอบอาชีพประมงเป็นเพศชายทั้งหมด (100 %) มีช่วงอายุมากกว่า 50 ปี (60-80 %) ระดับการศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 (5-70 %) เป็นคนท้องถิ่นดั้งเดิม เช่นเดียวกับชาวบ้านในอำเภอพิบูลมังสาหารที่ ทำการประมงทั้งหมดเป็นเพศชาย (100 %) มีช่วงอายุมากกว่า 50 ปี (80 %) ได้แก่ หมูบ้านค้อใต้ หมูบ้าน ชาต และ หมูบ้านโพธิ์ศรี ระดับการศึกษาอยู่ในชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มากที่สุด (70 %) เป็นคนในท้องถิ่น ดั้งเดิม (ธนาทิพย์ แหลมคม, 2555)

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่า ส่วนใหญ่ชาวประมงพื้นบ้านเป็นผู้ชาย (70-80 %) แต่ยังคงพบผู้หญิง ออกหาปลาด้วยตัวเองประมาณ 20-30 % รวมทั้งเมื่อชาวประมงที่เป็นผู้ชายที่จับปลาได้แล้วจะนำปลามาขาย ด้วยตัวเอง หรือส่งต่อให้กับแม่บ้าน ซึ่งจะเป็นผู้ตัดสินใจในการขายเป็นปลาสด การแปรรูป การบริโภคใน คราวเรือน หรือ การนำส่วนที่เหลือแจกจ่ายให้กับเพื่อนบ้านหรือญาติพี่น้อง จึงเห็นได้ว่า สตรีเข้ามามีบทบาท ในการทำประมง การตัดสินใจที่จะคัดเลือกและจัดสรรชนิดของปลา และการเพิ่มรายได้ให้กับครอบครัวที่ สำคัญ

ดังนั้น โครงการฯ จึงมีการรวบรวมข้อมูลพื้นฐานของสตรี ได้แก่ ภูมิปัญญาของสตรีในการทำประมง พื้นบ้าน บทบาทการมีส่วนร่วมของสตรีในกิจกรรมต่างๆ ของการทำประมงพื้นบ้าน และการตัดสินใจในการ คัดเลือกและจัดสรรชนิดปลา โดยทำการสัมภาษณ์สตรีในบริเวณแม่น้ำมูลตอนล่าง จำนวน 3 อำเภอ ได้แก่ อำเภอโขงเจียม อำเภอสรินธร และ อำเภอพิบูลมังสาหาร

วัตถุประสงค์

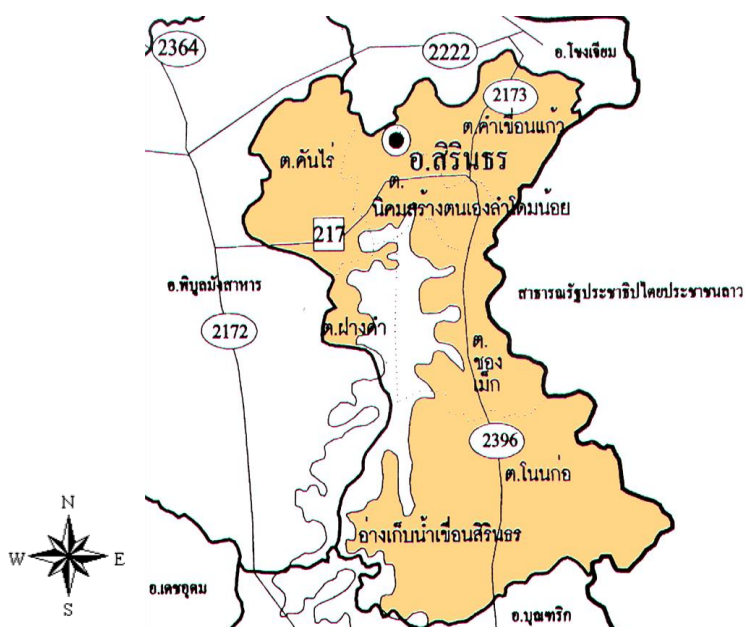
1. เพื่อศึกษาภูมิปัญญาของสตรีในการทำประมงพื้นบ้านบริเวณแม่น้ำมูลตอนล่าง
2. เพื่อศึกษาการมีบทบาทของสตรีในการทำประมงพื้นบ้านบริเวณแม่น้ำมูลตอนล่าง

การตรวจเอกสาร

ข้อมูลทั่วไปบริเวณพื้นที่ศึกษา

อำเภอสิรินธร

สภาพพื้นที่โดยทั่วไปของอำเภอสิรินธร จัดว่าเป็นดินที่มีธาตุอาหารในดินต่ำเนื่องจากเนื้อดินเป็นทรายจัด (มีเนื้อดินทราย มากกว่า 80 เปอร์เซ็นต์) ดินมีการระบายน้ำได้ดี อาจมีการขาดน้ำได้ในช่วงที่ฝนทิ้งช่วง และมีธาตุอาหารในดินต่ำ พื้นที่หมู่บ้านปากบุง ลาดवारี และ สุวรรณวารี จะเป็นพื้นที่ดินและมีป่าปกคลุมมากกว่าพื้นที่อื่นๆ ในบางพื้นที่มีลักษณะเป็นหินลูกรัง พื้นที่ไม่สม่ำเสมอ ไม่เหมาะสำหรับการทำการเกษตร โดยเฉพาะการทำนา แม้ในบางพื้นที่ที่มีที่นาครอบครองก็ได้หมายความว่า จะมีข้าวไว้บริโภคตลอดทั้งปี มากกว่า 70-80 เปอร์เซ็นต์ของครอบครัวมี ข้าวที่ปลูกสามารถเก็บไว้บริโภคเพียงแค่ 6 เดือนเท่านั้น หลังจากนั้นจะต้องหาซื้อหรือแลกกับเพื่อนบ้าน

ภาพที่ 1 แผนที่อำเภอสิรินธร

ที่มา http://www.lib.ubu.ac.th/html/ub_info/map/sirindhorn_map.html

พื้นที่หมู่บ้านของแต่ละตำบลเป็นที่ดินที่มีป่าค่อนข้างมากกว่าพื้นที่อื่นๆ ชุมชนที่มีพื้นที่ติดแม่น้ำมูล และลำน้ำสาขาต่างๆ มีการหาปลาเพื่อนำมาบริโภค และสร้างรายได้เสริมหลังจากการทำนา ชุมชนที่ไกลออกไป และพื้นที่อยู่ติดหรืออยู่บริเวณใกล้เขื่อนสิรินธร ที่ตั้งอยู่บ้านคำก้อม ต.ฝางคำ อ.สิรินธร ทำประมงเพื่อบริโภคในครัวเรือน สิ่งที่เป็นผลิตภัณฑ์โดดเด่นของภูมิปัญญา คือ ไม้กวาดดอกหญ้า กลุ่มอาชีพทำไม้กวาดดอกหญ้าตำบลคำเขื่อนแก้ว ปลายาว แจ่วบอง ปลาต้ม กลุ่มอาชีพสตรีบ้านคำกลางตำบลฝางคำ และกลุ่มวิสาหกิจชุมชนปลาต้มแม่ฟูก บ้านแหลมสวรรค์ ตำบลนิคมลำโดมน้อย ชาวบ้านมีการย้ายถิ่นฐานชั่วคราวเพื่อขายแรงงานทั้งในต่างจังหวัดและกรุงเทพมหานคร

ภาพที่ 2 ลักษณะการดำเนินชีวิตบริเวณเขื่อน

ภาพที่ 3 สภาพพื้นที่นาข้าวริมเขื่อนในอำเภอสิรินธร

ภาพที่ 4 คลองส่งน้ำในอำเภอสิรินธร

ภาพที่ 5 “ยกยอ” เครื่องมือประมงพื้นบ้านที่นิยมใช้บริเวณท้ายเขื่อนสิรินธร

อำเภอพิบูลมังสาหาร

สภาพพื้นที่ส่วนใหญ่จัดเป็นพื้นที่ค่อนข้างราบเรียบ จนถึงที่ลาดเชิงเขา เนื้อดินเป็นพวกดินร่วนปนทราย มีการระบายน้ำดี ระดับน้ำใต้ดินอยู่ลึกกว่า 1 เมตรตลอดปี มีความอุดมสมบูรณ์ตามธรรมชาติต่ำ บางแห่งอาจพบจุดประสีในดินชั้นล่าง ซึ่งเกิดจากวัตถุต้นกำเนิดพวกตะกอนลำน้ำหรือจากการสลายตัวของหินเนื้อหยาบ บางแห่งมีสภาพเป็นทุ่งหญ้าธรรมชาติขึ้นอยู่มากมาย บริเวณที่ตั้งอำเภอเป็นที่ราบลุ่มแม่น้ำมูล โดยเฉพาะพื้นที่ทางทิศเหนือและทางทิศใต้จะมีลักษณะเป็นที่ราบสูงและเป็นลูกคลื่นลาดเอียงลงสู่แม่น้ำมูล อำเภอพิบูลมังสาหารมีภูมิปัญญาด้านเกษตรกรรม และการใช้ประโยชน์จากทรัพยากรประมงที่หลากหลาย อาหารแปรรูป ที่สำคัญ เช่น ไข่เค็ม และการเพาะเห็ด เป็นต้น

ภาพที่ 6 แผนที่อำเภอพิบูลมังสาหาร

ที่มา : http://www.xn--77-5qid5d2f1a0cd.com/map/23_330.gif

ภาพที่ 7 การทำเครื่องมือประมงประเภทแห

ภาพที่ 8 การใช้เครื่องมือประมงพื้นบ้านโดยสตรีในอำเภอพิบูลมังสาหาร

ภาพที่ 9 การสาธิตทำการเครื่องมือประมงโดยสตรีในอำเภอพิบูลมังสาหาร

ภาพที่ 10 พื้นที่ทำการประมงในอำเภอพิบูลมังสาหาร

ภาพที่ 12 การช่วยซ่อมแซมและเตรียมวัสดุในการทำเครื่องมือประมง

ภาพที่ 13 การปลูกพืชผักริมแม่น้ำโขงของสตรีอำเภอโขงเจียม

อุปกรณ์และวิธีการศึกษา

1.อุปกรณ์ที่ใช้ในการศึกษา

1.1.แบบสอบถาม สมุดบันทึก และกล้องถ่ายภาพ

1.2.แผนที่อำเภอที่อยู่ริมแม่น้ำมูลทั้ง 4 อำเภอในจังหวัดอุบลราชธานี ได้แก่ อำเภอสิรินธร อำเภอพิบูลมังสาหาร และอำเภอโขงเจียม

2.พื้นที่ศึกษา

อำเภอพิบูลมังสาหาร

ประกอบด้วยหมู่บ้าน

- 1.หมู่ที่ 5 บ้านแก่งเจริญ ตำบลกุดชมภู
- 2.หมู่ที่ 10 บ้านค้อใต้ ตำบลทรายมูล
- 3.หมู่ที่ 8 บ้านสะพือเหนือ ตำบลโพธิ์ศรี
- 4.หมู่ที่ 2 บ้านทรายมูล ตำบลทรายมูล
- 5.หมู่ที่ 1 บ้านขาด ตำบลทรายมูล
- 6.หมู่ที่ 7 บ้านโพธิ์ศรี ตำบลโพธิ์ศรี

อำเภอสิรินธร

ประกอบด้วยหมู่บ้าน

- 1.หมู่ที่ 14 บ้านลาดวารีย์ ตำบลคำเขื่อนแก้ว
- 2.หมู่ที่ 3 โนนสมบูรณ์ ตำบลคำเขื่อนแก้ว
- 3.หมู่ที่ 6 ห้วยไฮ ตำบลคำเขื่อนแก้ว
- 4.หมู่ที่ 2 บ้านโคกเที่ยง ตำบลคันไร่
- 5.หมู่ที่ 4 ปากบุง ตำบลคันไร่
- 6.หมู่ที่ 13 บ้านคำเจริญสุข ตำบลนิคมลำโดมน้อย

อำเภอโขงเจียม

ประกอบด้วยหมู่บ้าน

- 1.หมู่ที่ 5 บ้านตุงลุง ตำบลโขงเจียม
- 2.หมู่ที่ 4 บ้านตามุย ตำบลห้วยไผ่
- 3.หมู่ที่ 4 บ้านหัวเหว ตำบลโขงเจียม
- 4.หมู่ที่ 3 บ้านกุ่ม ตำบลห้วยไผ่
- 5.หมู่ที่ 10 บ้านท่าแพ ตำบลโขงเจียม
- 6.หมู่ที่ 9 บ้านวังใหม่ ตำบลหนองแสงใหญ่

2.วิธีการศึกษา

การเก็บข้อมูลในพื้นที่ในแต่ละอำเภอ แบ่งออกเป็นข้อมูล 2 ระดับ คือ ระดับหมู่บ้าน และระดับบุคคล ดังรายละเอียดต่อไปนี้

2.1.ข้อมูลระดับหมู่บ้าน

ในการศึกษาครั้งนี้ ได้กำหนดพื้นที่ศึกษา 3 อำเภอๆละ 5 หมู่บ้าน โดยเลือกหมู่บ้านที่มีลักษณะพื้นที่ที่แตกต่างกันทางกายภาพ ในพื้นที่ทั้ง 15 หมู่บ้าน มีเทคนิคที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลในส่วนนี้ คือ วิธีการ PRA หรือวิธีการวิเคราะห์ชุมชนแบบมีส่วนร่วม (Participatory Rural Appraisal)โดยใช้แบบสอบถามและการสัมภาษณ์จากชาวบ้าน (กนกวรรณ, 2545) เพื่อให้ได้ข้อมูลดังนี้

- 1.ข้อมูลทั่วไปของหมู่บ้าน จำนวนประชากร จำนวนชาวประมง ลักษณะการประกอบอาชีพประมงในหมู่บ้าน ราคาปลาแต่ละชนิด ตลาดจำหน่ายปลา และลักษณะการจำหน่ายปลาของคนในหมู่บ้าน
- 2.ข้อมูลภูมิปัญญาของสตรีในการทำประมงพื้นบ้าน บทบาทการมีส่วนร่วมของสตรีในกิจกรรมต่างๆ ของการทำประมงพื้นบ้าน และการตัดสินใจในการคัดเลือกและจัดสรรชนิดปลา

2.2.ข้อมูลระดับบุคคล

การศึกษาครั้งนี้ได้เก็บข้อมูลเชิงคุณภาพและปริมาณจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key person) ซึ่งประเด็นสำคัญที่เก็บข้อมูลได้มาจากข้อมูลการสัมภาษณ์เบื้องต้นระดับหมู่บ้าน เพื่อต้องการเจาะลึกข้อมูลและจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key person) หมู่บ้านละ 24 คน 5 หมู่บ้านต่ออำเภอ รวมเป็น 120 คนต่อต่ออำเภอ โดยอ้างอิงมาจากสูตรการคิดคำนวณประชากรชาวประมงในแต่ละหมู่บ้านมาจาก Yamane (1967) โดยเลือกบุคคลที่มีความรู้และประสบการณ์ด้านการประมง (การหาปลา การทำเครื่องมือประมง) ซึ่งประเด็นในการเก็บข้อมูลประกอบด้วย

- 1.ข้อมูลทั่วไปส่วนบุคคล ได้แก่ เพศ อายุ การศึกษา อาชีพ ภูมิลำเนา
- 2.ภูมิปัญญาของสตรีในการทำประมงพื้นบ้าน บทบาทการมีส่วนร่วมของสตรีในกิจกรรมต่างๆ ของการทำประมงพื้นบ้าน และการตัดสินใจในการคัดเลือกและจัดสรรชนิดปลา

การคัดเลือกผู้ตอบแบบสอบถามและข้อมูลเชิงลึกได้จากการสัมภาษณ์ข้อมูลเบื้องต้นเพื่อศึกษาความพร้อมของชาวบ้านในการตอบแบบสอบถามหรือให้ข้อมูล เพื่อนำมาปรับเปลี่ยนพื้นที่ในการตอบแบบสอบถามได้ตามความเหมาะสม

3.การวิเคราะห์ข้อมูล

3.1.การวิเคราะห์ข้อมูลใช้โปรแกรม SPSS version. 17.0 โดยจะแบ่งออกได้เป็น

3.1.1.การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ ได้แก่ จำนวน ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน เพื่อใช้ในการวิเคราะห์ลักษณะข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง

3.1.2.การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ ได้แก่ ภูมิปัญญาของสตรีในการทำประมงพื้นบ้าน บทบาทการมีส่วนร่วมของสตรีในกิจกรรมต่างๆ ของการทำประมงพื้นบ้าน และการตัดสินใจในการคัดเลือกและจัดสรรชนิดปลา

3.2.การวิเคราะห์ข้อมูลและนำเสนอข้อมูลโดยใช้โปรแกรม Microsoft Excel

4. ขอบเขตของการวิจัย

ในการศึกษาครั้งนี้ได้ทำการเลือกพื้นที่ในการศึกษาทั้งหมด 3 อำเภอ ๆ ละ 5 หมู่บ้าน โดยเลือกหมู่บ้านที่อยู่บริเวณริมแม่น้ำมูลตอนล่างในการศึกษาแต่ละอำเภอที่มีลักษณะของพื้นที่ที่แตกต่างกันทางกายภาพ ได้แก่ อำเภอพิบูลมังสาหาร อำเภอสิรินธร และ อำเภอโขงเจียม

ผลการศึกษา

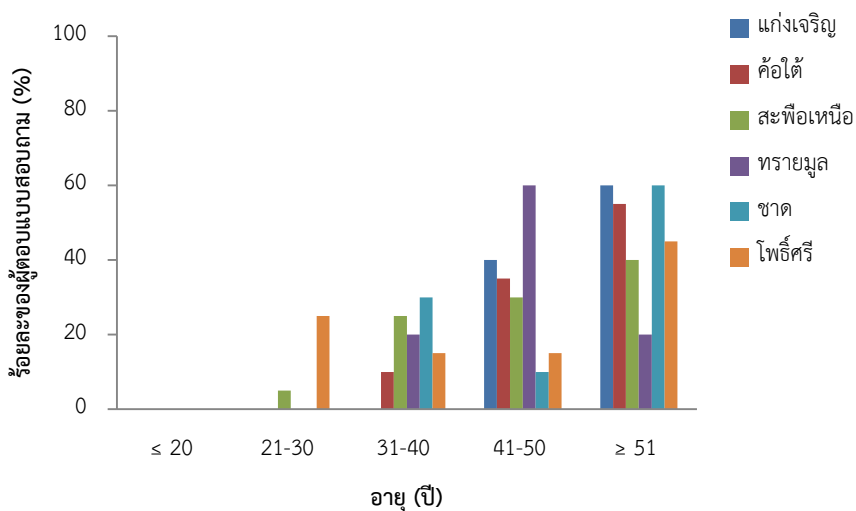
จากการสัมภาษณ์ข้อมูลทั่วไปของหมู่บ้านและข้อมูลของสตรีในการทำประมงพื้นบ้าน จำนวน 3 อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอพิบูลมังสาหาร อำเภอสิรินธร และ อำเภอโขงเจียม จำนวน 15 หมู่บ้าน โดยสุ่มสัมภาษณ์ชาวบ้านจำนวน 120 คนต่ออำเภอ ได้ผลดังนี้

อำเภอพิบูลมังสาหาร

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอพิบูลมังสาหารมีช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.6 รองลงมา ได้แก่ ช่วงอายุ 31-40 ปี และ 40-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 31.6 และ 16.6 (ตารางที่ 1) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป อยู่ในหมู่บ้าน แก่งเจริญ และบ้านขาด มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 14)

ตารางที่ 1 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 20 ปี	0	0
20-30 ปี	6	5
31-40 ปี	20	16.6
41-50 ปี	18	31.6
51 ปีขึ้นไป	56	46.6
รวม	120	100

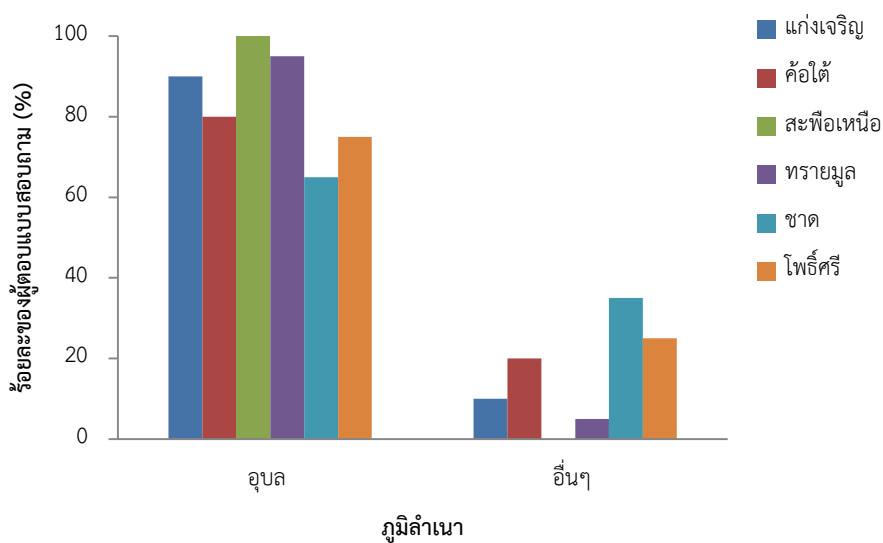

ภาพที่ 14 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอพิบูลมังสาหารมีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดอุบลราชธานีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.3 ที่เหลือมาจากที่อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 11.7 (ตารางที่ 2) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดอุบลราชธานี อยู่ในหมู่บ้าน สะพือเหนือ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของหมู่บ้าน (ภาพที่ 15)

ตารางที่ 2 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อุบลราชธานี	101	88.3
อื่นๆ	19	11.7
รวม	120	100

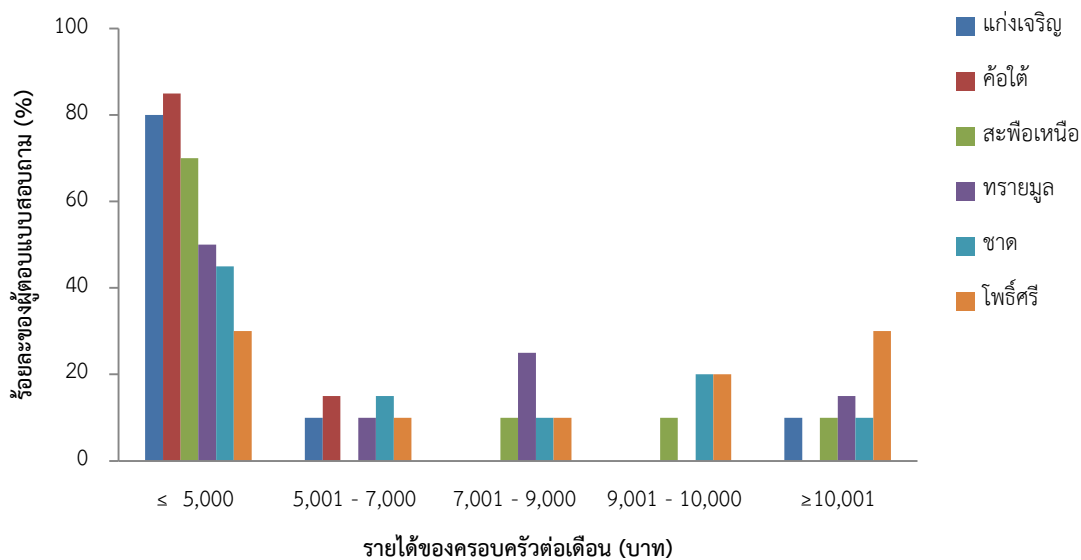

ภาพที่ 15 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภูมิลำเนาแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอพิบูลมังสาหารมีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาทมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน 10,001 บาท ขึ้นไป 5,001 - 7,000 บาท 7,001 - 9,000 บาท และ 9,001 - 10,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 12.5 10 9.2 และ 8.3 ตามลำดับ (ตารางที่ 3) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาทอยู่ในหมู่บ้านคือได้ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 ของหมู่บ้าน (ภาพที่ 16)

ตารางที่ 3 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน

รายได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 5,000 บาท	72	60.0
5,001 - 7,000 บาท	12	10.0
7,001 - 9,000 บาท	11	9.2
9,001 - 10,000 บาท	10	8.3
10,001 บาทขึ้นไป	15	12.5
รวม	120	100

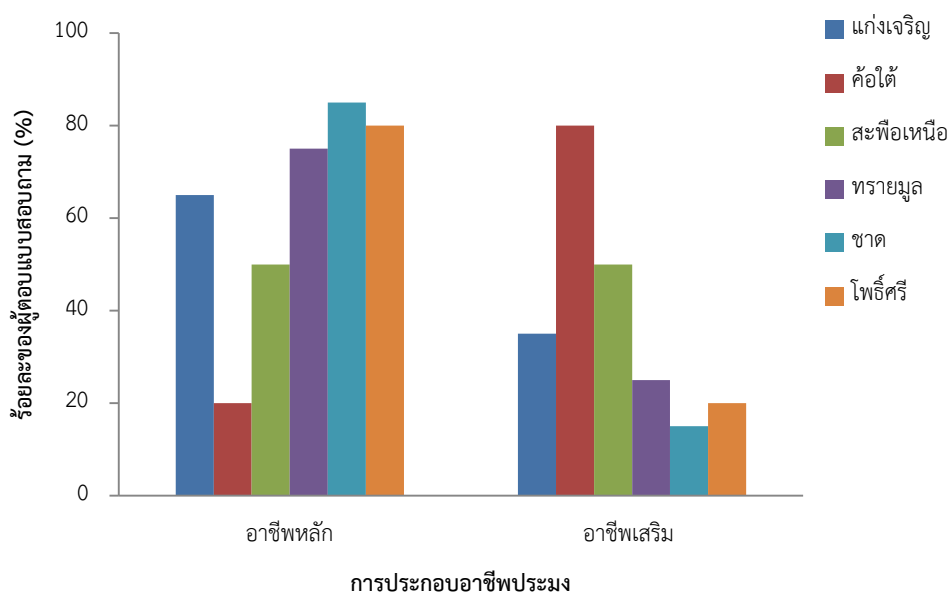

ภาพที่ 16 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอพิบูลมังสาหารมีการประกอบอาชีพประมงเป็นอาชีพหลักมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.5 และเป็นอาชีพเสริม คิดเป็นร้อยละ 37.5 (ตารางที่ 4) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการประกอบอาชีพประมงเป็นอาชีพหลักอยู่ในหมู่บ้านขาด มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 ของหมู่บ้าน (ภาพที่ 17)

ตารางที่ 4 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการประกอบอาชีพประมง

การประกอบอาชีพประมง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพหลัก	75	62.5
อาชีพเสริม	45	37.5
รวม	120	100

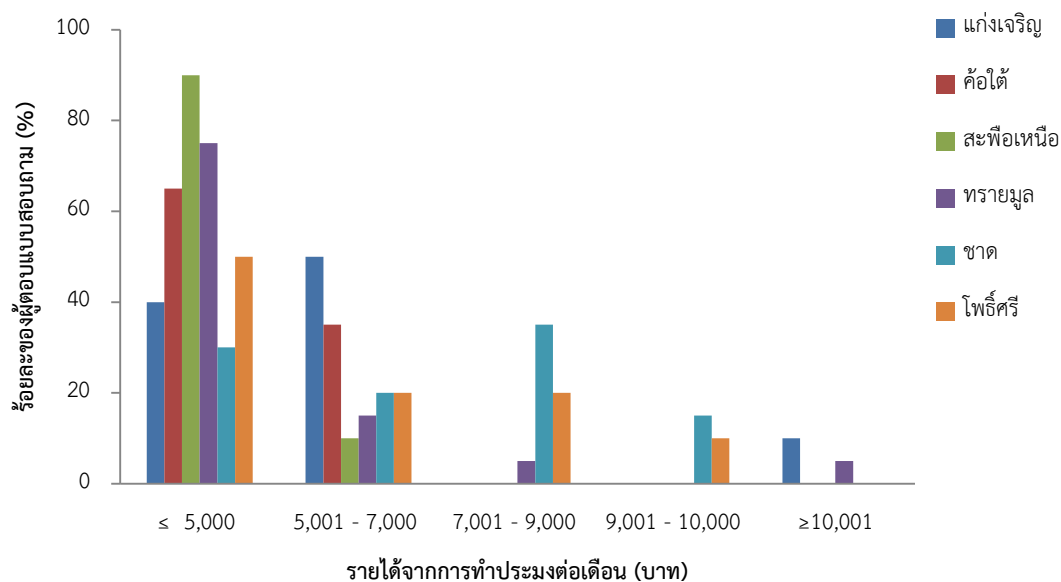

ภาพที่ 17 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการประกอบอาชีพประมงแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอพิบูลมังสาหารมีรายได้จากการทำประมงต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาทมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 58.3 รองลงมาได้แก่ กลุ่มที่มีรายได้จากการทำประมงต่อเดือน 5,001 - 7,000 บาท 9,001 - 10,000 บาท และ 10,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 25.0 10.4.2 และ 2.5 ตามลำดับ (ตารางที่ 5) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้จากการทำประมงต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท อยู่ในหมู่บ้านสะพือเหนือ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90 ของหมู่บ้าน (ภาพที่ 18)

ตารางที่ 5 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้จากการทำประมงต่อเดือน

รายได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 5,000 บาท	70	58.3
5,001 - 7,000 บาท	30	25.0
7,001 - 9,000 บาท	12	10.0
9,001 - 10,000 บาท	5	4.2
10,001 บาทขึ้นไป	3	2.5
รวม	120	100

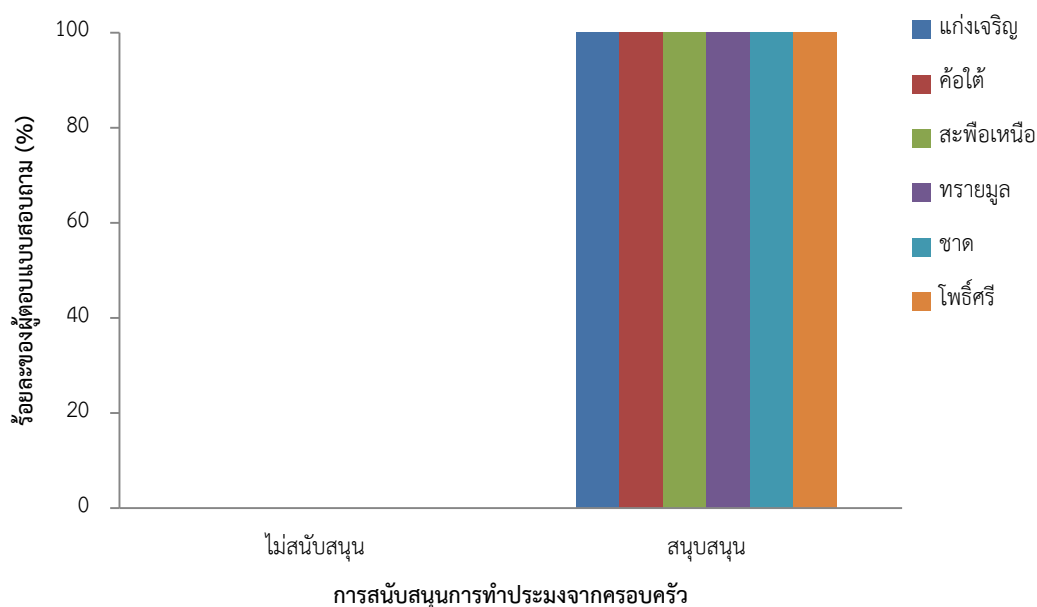

ภาพที่ 18 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้จากการทำประมงต่อเดือนแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างทั้งหมดในอำเภอพิบูลมังสาหารได้รับการสนับสนุนการทำประมงจากครอบครัว โดยทุกหมู่บ้านคิดเป็นร้อยละ 100 (ตารางที่ 6 และ ภาพที่ 19)

ตารางที่ 6 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการสนับสนุนการทำประมงจากครอบครัว

สนับสนุนการทำประมงจากครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่สนับสนุน	0	0
สนับสนุน	120	100
รวม	120	100

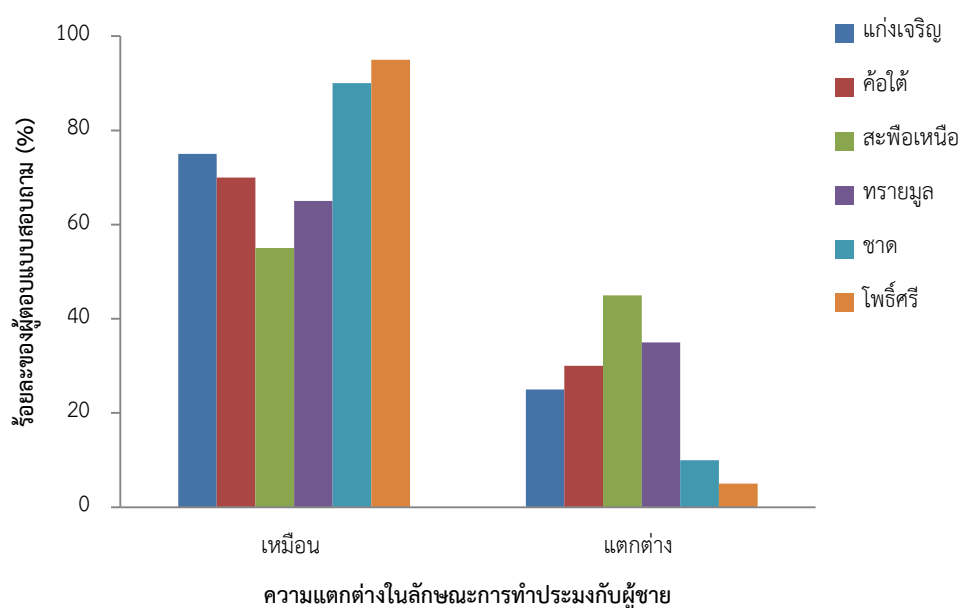

ภาพที่ 19 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการสนับสนุนการทำประมงจากครอบครัวแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอพิบูลมังสาหาร มีลักษณะการทำประมงเหมือนผู้ชาย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90 และต่างจากผู้ชายคิดเป็นร้อยละ 10 (ตารางที่ 7) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะการทำประมงไม่แตกต่างจากผู้ชาย อยู่ในหมู่บ้านโพธิ์ศรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 20)

ตารางที่ 7 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกความต่างของลักษณะการทำประมง

ลักษณะการทำประมง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เหมือนผู้ชาย	108	90.0
ต่างจากผู้ชาย	12	10.0
รวม	120	100

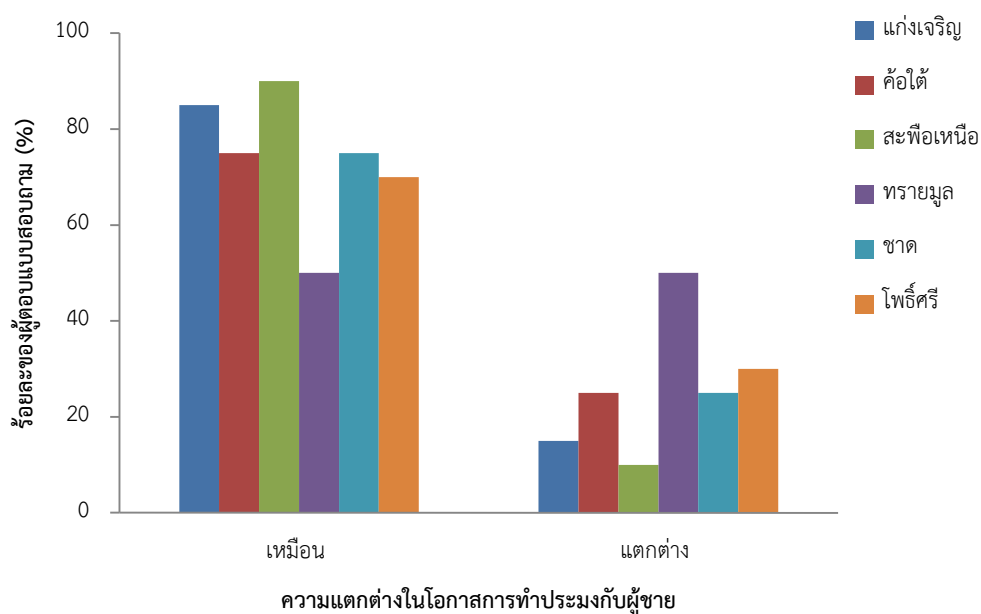

ภาพที่ 20 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความต่างของลักษณะการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอพิบูลมังสาหาร โอกาสของการทำประมงไม่แตกต่างกับผู้ชาย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.2 และเหมือนกับผู้ชาย คิดเป็นร้อยละ 25.8 (ตารางที่ 8) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสของการทำประมงแตกต่างจากผู้ชาย อยู่ในหมู่บ้านสะพือเหนือ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 21)

ตารางที่ 8 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามโอกาสของการทำประมง

โอกาสการทำประมง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เหมือนผู้ชาย	89	74.2
ต่างจากผู้ชาย	31	25.8
รวม	120	100

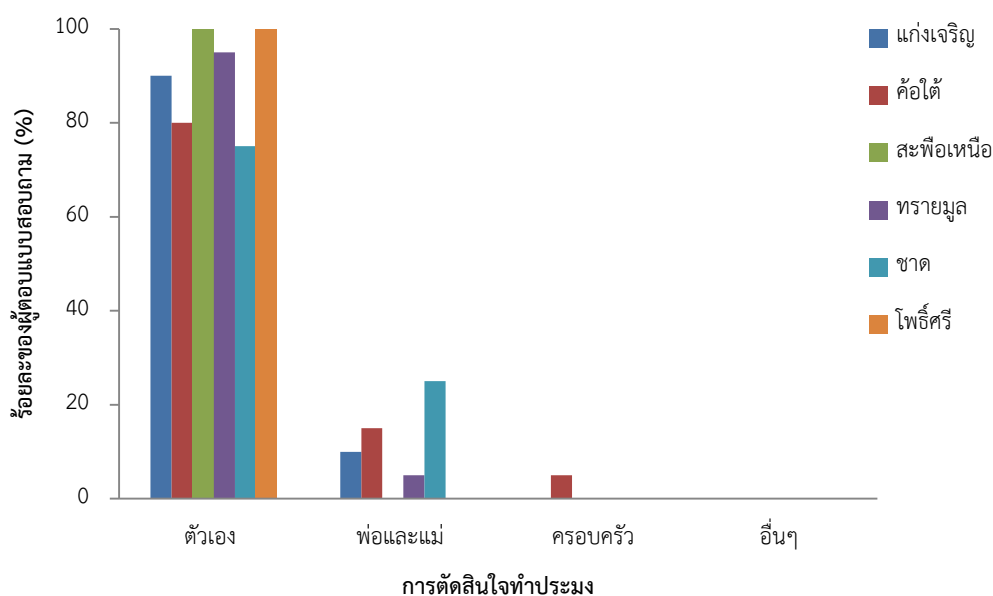

ภาพที่ 21 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามโอกาสของการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอบึงสามพันมีการตัดสินใจทำประมงด้วยตัวเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.0 รองลงมาได้แก่ ตัดสินใจโดยพ่อแม่ และ โดยครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 9.2 และ 0.8 ตามลำดับ (ตารางที่ 9) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการตัดสินใจทำประมงด้วยตัวเอง อยู่ในสะพือใต้ และโพธิ์ศรีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 22)

ตารางที่ 9 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตัดสินใจทำประมง

การตัดสินใจทำประมง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตัวเอง	108	90.0
พ่อแม่	11	9.2
ครอบครัว	1	0.8
อื่นๆ	0	0
รวม	120	100

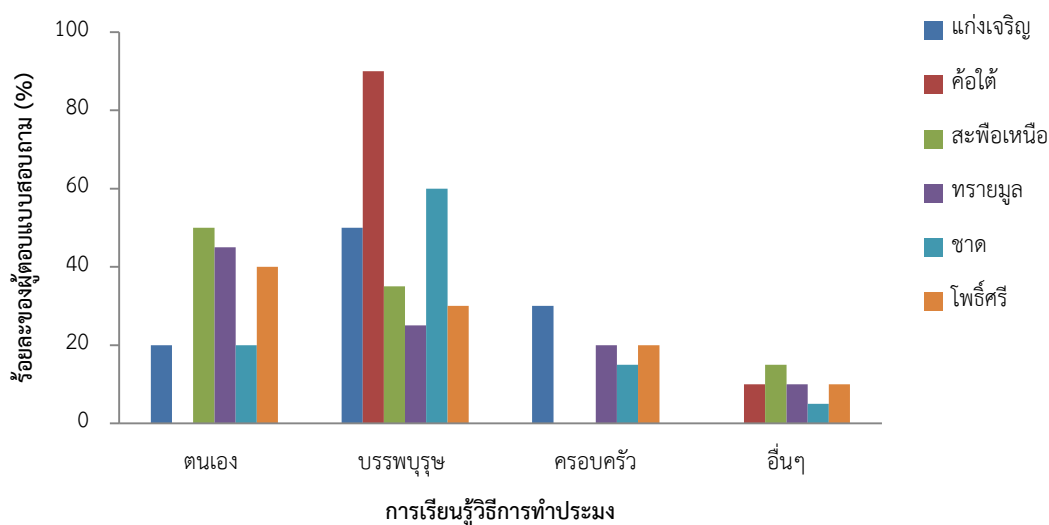

ภาพที่ 22 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตัดสินใจทำประมงแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอพิบูลมังสาหารมีการเรียนรู้วิธีทำประมงจากบรรพบุรุษ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมาได้แก่ เรียนรู้ด้วยตนเอง และครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 29.2 และ 14.2 (ตารางที่ 10) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียนรู้การทำประมงจากบรรพบุรุษ อยู่ในหมู่บ้านค้อใต้ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 23)

ตารางที่ 10 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการเรียนรู้วิธีการทำประมง

การเรียนรู้วิธีการทำประมง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตนเอง	35	29.2
บรรพบุรุษ	58	48.3
ครอบครัว	17	14.2
อื่นๆ	10	8.3
รวม	120	100

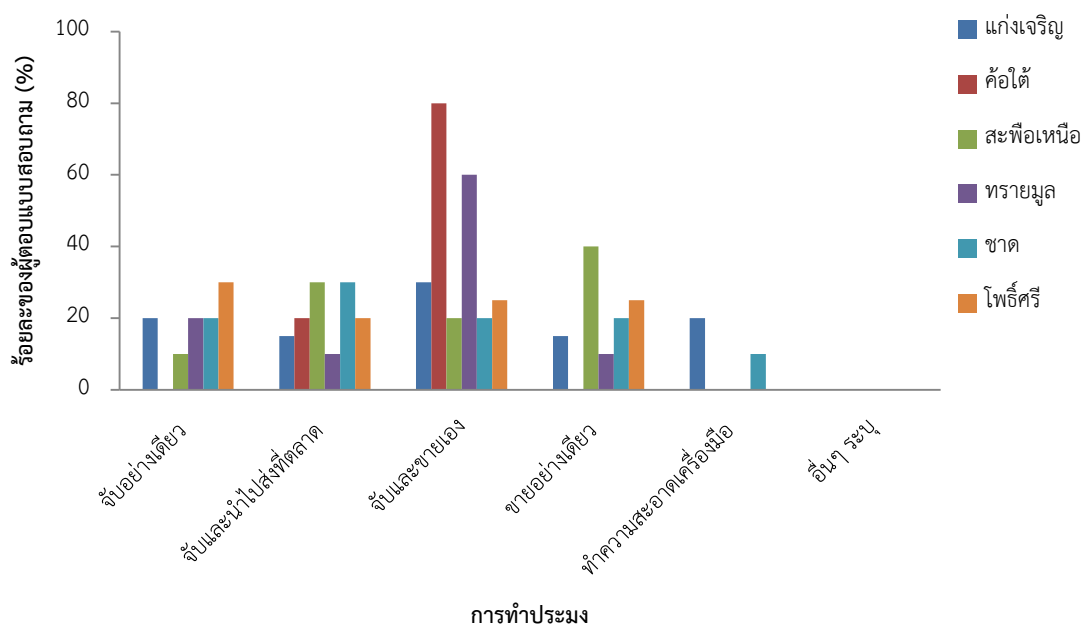

ภาพที่ 23 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการเรียนรู้วิธีการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอพิบูลมังสาหารมีลักษณะการทำประมงแบบจับสัตว์น้ำและขายเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.2 รองลงมาได้แก่ จับสัตว์น้ำและนำไปส่งที่ตลาด แบบจับสัตว์น้ำอย่างเดียวแบบขายอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 20.8 18.3 และ 16.7 (ตารางที่ 11) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะการทำประมงแบบจับสัตว์น้ำและขายเอง อยู่ในหมู่บ้านข้อใต้ มากที่สุด คิดเป็น ร้อยละ 80 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 24)

ตารางที่ 11 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะการทำประมง

ลักษณะการทำประมง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จับสัตว์น้ำอย่างเดียว	20	16.7
จับสัตว์น้ำและนำไปส่งที่ตลาด	25	20.8
จับสัตว์น้ำและขายเอง	47	39.2
ทำความสะอาด/ผลิตเครื่องมือประมง	22	18.3
ขายอย่างเดียว	6	5
อื่นๆ	0	0
รวม	120	100

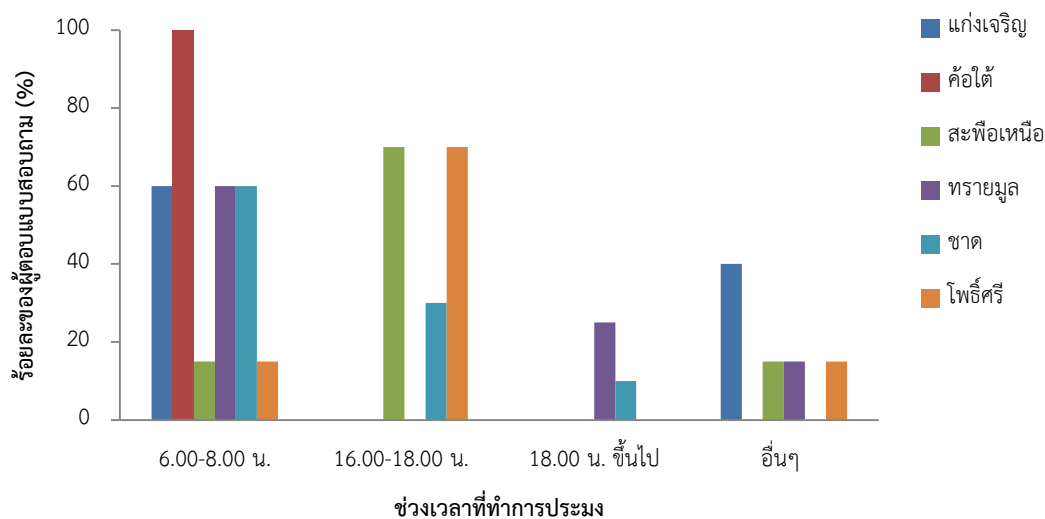

ภาพที่ 24 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอพิบูลมังสาหาร มีช่วงเวลาที่ทำประมง ตั้งแต่เวลา 06.00 น. – 08.00 น. มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 51.7 รองลงมาได้แก่ เวลา 16.00 น. – 18.00 น. 18.00 น. เป็นต้นไป และช่วงเวลาที่อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 28.3 14.2 และ 5.8 (ตารางที่ 12) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงเวลาที่ทำประมงตั้งแต่เวลา 6.00 น.- 8.00 น. อยู่ในหมู่บ้านค้อใต้ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 25)

ตารางที่ 12 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงเวลาที่ทำการประมง

ช่วงเวลา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6.00 – 8.00 น.	62	51.7
16.00 – 18.00 น.	34	28.3
18.00 น. ขึ้นไป	7	5.8
อื่นๆ	17	14.2
รวม	120	100

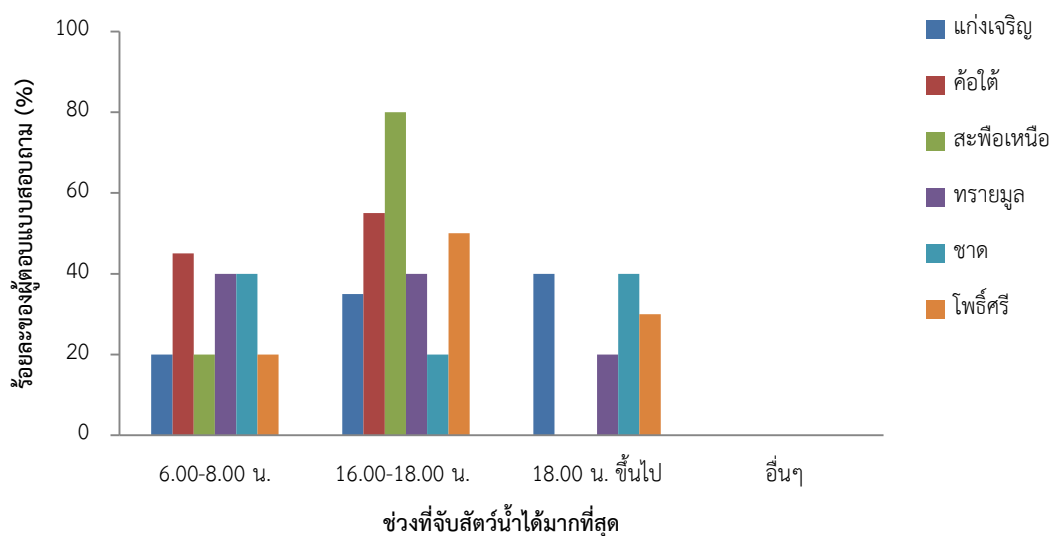

ภาพที่ 25 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงเวลาที่ทำการประมงแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอพิบูลมังสาหาร มีช่วงเวลาที่จับสัตว์น้ำมากที่สุด ตั้งแต่เวลา 16.00 น. – 18.00 น. มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาได้แก่ เวลา 06.00 น. – 08.00 น. 18.00 น. เป็นต้นไป และช่วงเวลาอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 30.8 21.7 และ 0 (ตารางที่ 13) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงเวลาที่จับสัตว์น้ำตั้งแต่เวลา 16.00 น.- 18.00 น. อยู่ในหมู่บ้านสะพือเหนือ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 26)

ตารางที่ 13 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงเวลาที่จับสัตว์น้ำได้มากที่สุด

ช่วงเวลา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6.00 – 8.00 น.	37	30.8
16.00 – 18.00 น.	56	46.7
18.00 น. ขึ้นไป	26	21.7
อื่นๆ	0	0
รวม	120	100

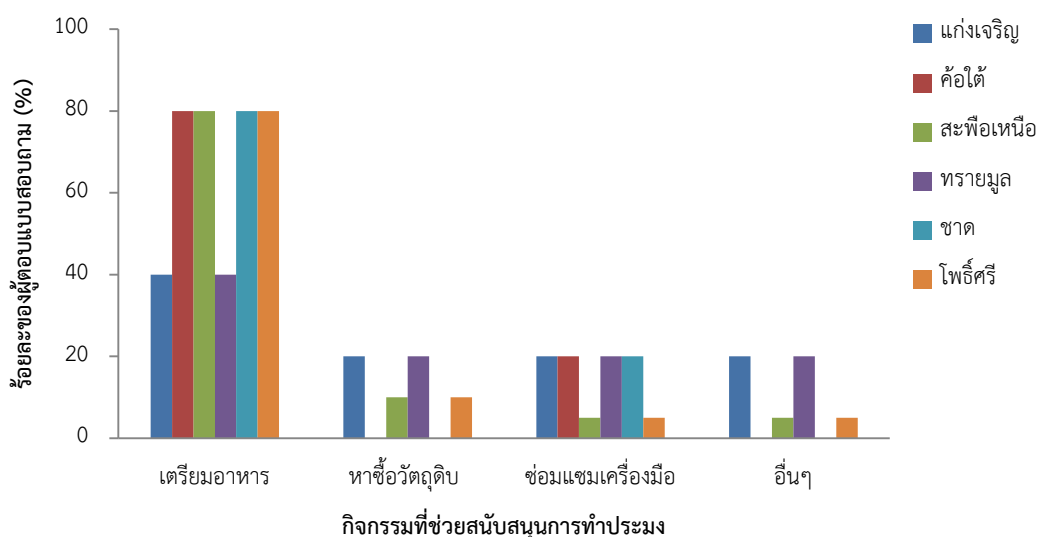

ภาพที่ 26 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงที่จับสัตว์น้ำได้มากที่สุดในแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอพิบูลมังสาหารมีกิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนการทำประมงโดยการเตรียมอาหารให้กับพ่อแม่บ้าน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 66.7 รองลงมาได้แก่ ซ่อมแซมเครื่องมือ การหาซื้อวัตถุดิบ และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 15.0 10.0 และ 8.3 (ตารางที่ 14) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีกิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนการทำประมงโดยการเตรียมอาหารให้กับพ่อแม่บ้าน อยู่ในหมู่บ้านซ้อใต้ บ้านสะพือเหนือ บ้านขาด และบ้านโพธิ์ศรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 27)

ตารางที่ 14 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนการทำประมง

กิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนการทำประมง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เตรียมอาหารให้กับพ่อแม่บ้าน	80	66.7
หาซื้อวัตถุดิบ (เกลือ/ข้าว)	12	10.0
ซ่อมแซมเครื่องมือ	18	15.0
อื่นๆ	10	8.3
รวม	120	100

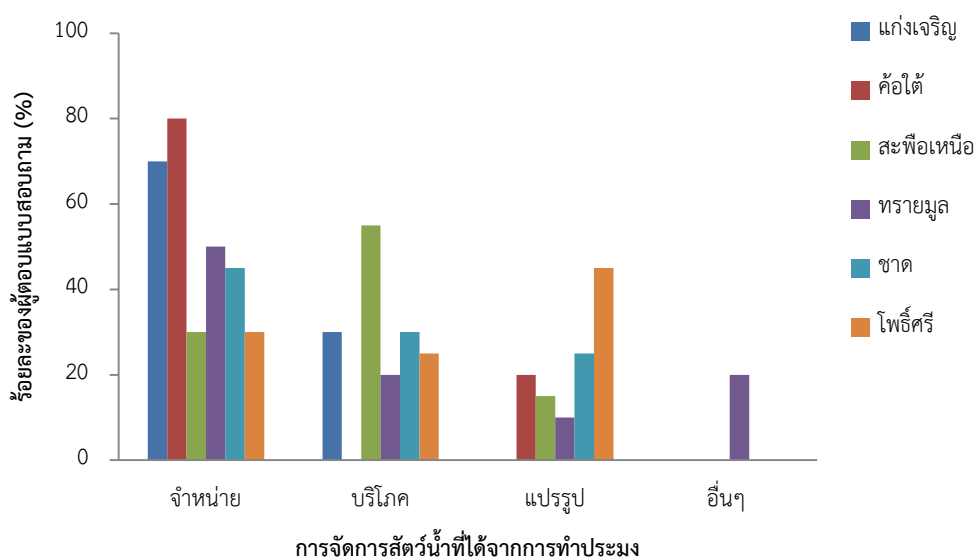

ภาพที่ 27 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอพิบูลมังสาหารมีการจัดการสัตว์น้ำที่ได้จากการทำประมงโดยการจำหน่าย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมาได้แก่ การบริโภค การแปรรูป และแบบอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 26.7 19.2 และ 3.3 (ตารางที่ 15) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการจัดการสัตว์น้ำที่ได้จากการทำประมงโดยการจำหน่าย อยู่ในหมู่บ้านค้อใต้ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 28)

ตารางที่ 15 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการจัดการสัตว์น้ำที่ได้จากการทำประมง

การจัดการสัตว์น้ำ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จำหน่าย	61	50.8
บริโภค	32	26.7
แปรรูป	23	19.2
อื่นๆ	4	3.3
รวม	120	100

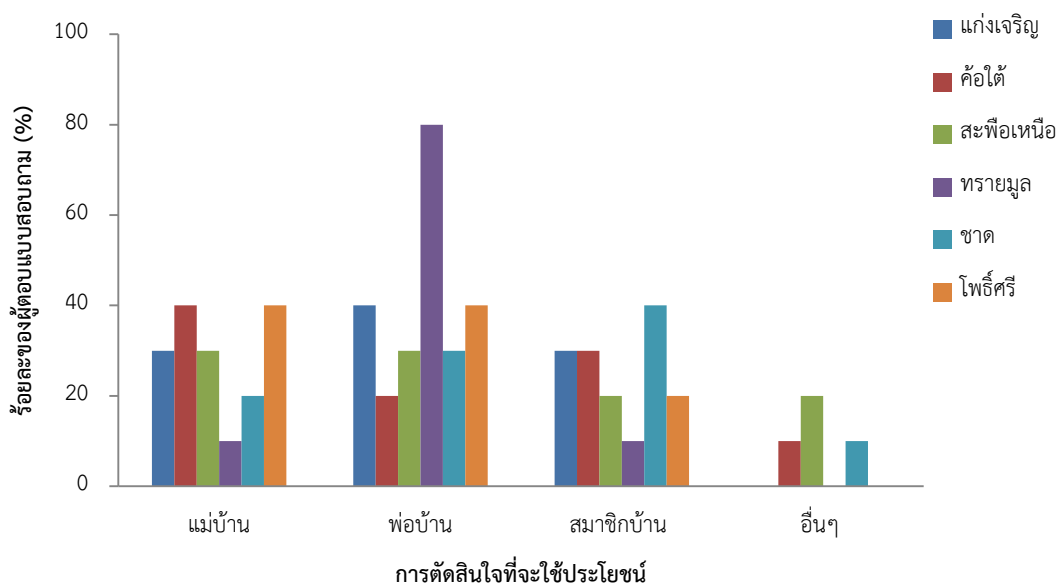

ภาพที่ 28 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการจัดการสัตว์น้ำที่ได้จากการทำประมง

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอพิบูลมังสาหารมีการตัดสินใจใช้ประโยชน์โดยพ่อบ้าน (ชาวประมง) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40.0 รองลงมาได้แก่ แม่บ้าน (ผู้ประกอบอาหาร) สมาชิกในบ้าน (ลูก) และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 28.3 25.0 และ 6.7 (ตารางที่ 16) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการตัดสินใจใช้ประโยชน์ พ่อบ้าน (ชาวประมง) อยู่ในหมู่บ้านทรายมูล มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 29)

ตารางที่ 16 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตัดสินใจใช้ประโยชน์

ผู้ตัดสินใจใช้ประโยชน์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
แม่บ้าน (ผู้ประกอบอาหาร)	34	28.3
พ่อบ้าน (ชาวประมง)	48	40.0
สมาชิกบ้าน (ลูก)	30	25.0
อื่นๆ	8	6.7
รวม	120	100

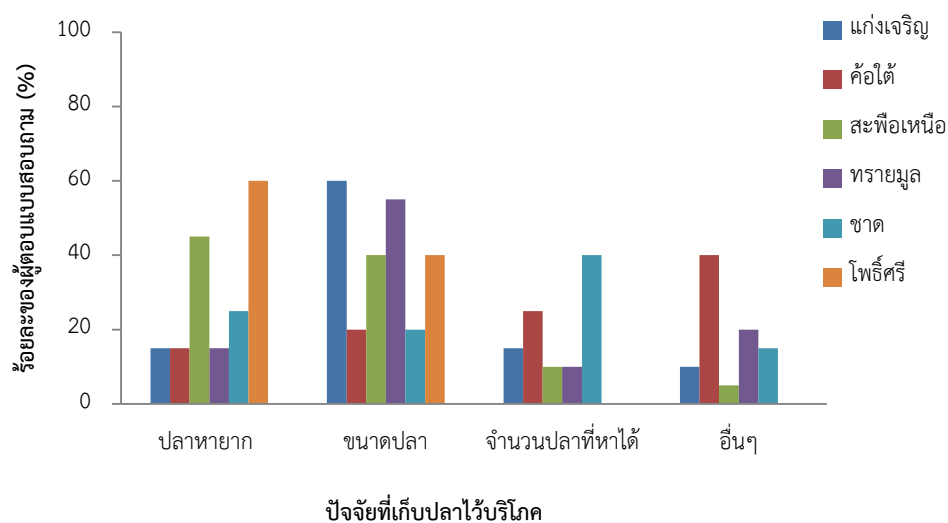

ภาพที่ 29 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตัดสินใจใช้ประโยชน์แต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอพิบูลมังสาหารมีปัจจัยที่เลือกเก็บปลาไว้บริโภคเพราะขนาดปลา (เล็ก) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.2 รองลงมาได้แก่ ปลาหายาก (อ้อย) จำนวนปลาที่หาได้ และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 29.2 16.7 และ 15.0 (ตารางที่ 17) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีปัจจัยที่เลือกเก็บปลาไว้บริโภคเพราะขนาดปลา (เล็ก) อยู่ในหมู่บ้านโพธิ์ศรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60 ของหมู่บ้าน (ภาพที่ 30)

ตารางที่ 17 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยที่เลือกเก็บปลาไว้บริโภค

ปัจจัยที่เลือกเก็บปลาไว้บริโภค	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปลาหายาก (อ้อย)	35	29.2
ขนาดปลา (เล็ก)	47	39.2
จำนวนปลาที่หาได้	20	16.7
อื่นๆ	18	15.0
รวม	120	100

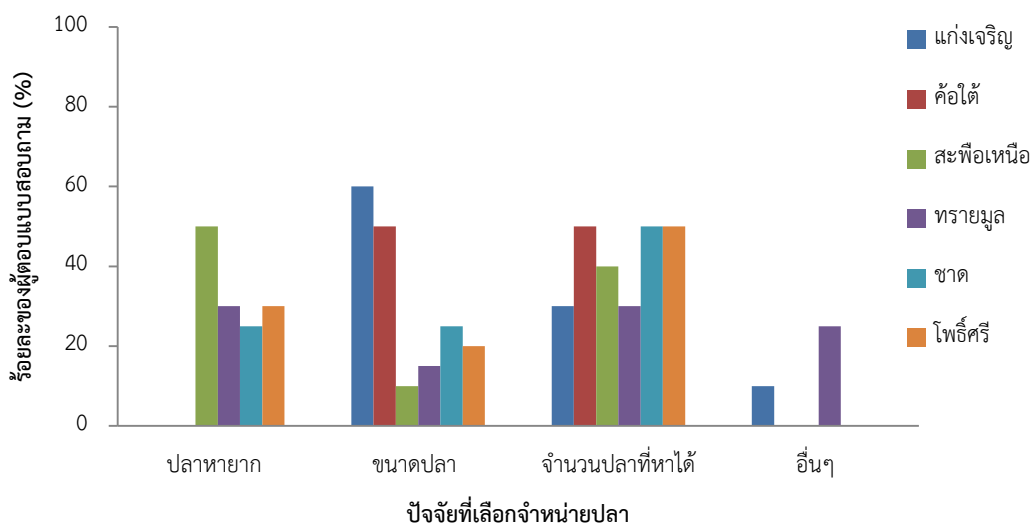

ภาพที่ 30 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยที่เก็บสัตว์น้ำไว้บริโภคแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอพิบูลมังสาหารมีปัจจัยที่เลือกจำหน่ายสัตว์น้ำเพราะจำนวนปลาที่หาได้ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมาได้แก่ ขนาดปลา (ใหญ่) ปลาหายาก (อ่อย) และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 30.0 22.5 และ 5.8 (ตารางที่ 18) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีปัจจัยที่เลือกจำหน่ายสัตว์น้ำเพราะจำนวนปลาที่หาได้ อยู่ในหมู่บ้านแก่งเจริญ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 31)

ตารางที่ 18 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยที่เลือกจำหน่ายสัตว์น้ำ

ปัจจัยที่เลือกจำหน่ายสัตว์น้ำ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปลาหายาก (อ่อย)	27	22.5
ขนาดปลา (ใหญ่)	36	30.0
จำนวนปลาที่หาได้	50	41.7
อื่นๆ	7	5.8
รวม	120	100

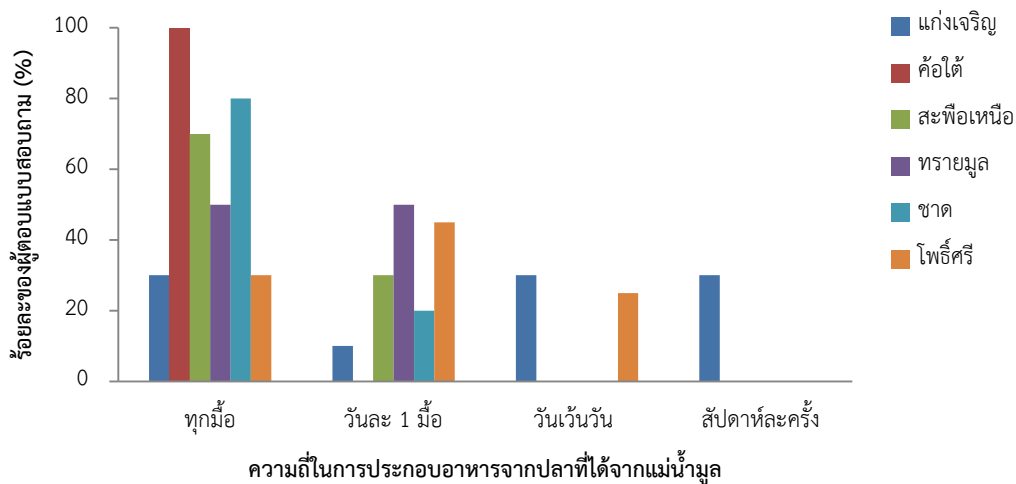

ภาพที่ 31 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยที่เลือกจำหน่ายสัตว์น้ำแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอพิบูลมังสาหารมีการประกอบอาหารจากปลาที่ได้จากแม่น้ำมูลของแต่ละหมู่บ้านทุกมือ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60.0 รองลงมาได้แก่ วันละ 1 มือ วันเว้นวัน และสัปดาห์ละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 25.8 9.2 และ 5.0 (ตารางที่ 19) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการประกอบอาหารจากปลาที่ได้จากแม่น้ำมูลของแต่ละหมู่บ้านทุกมือ อยู่ในหมู่บ้านค้อใต้ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 32)

ตารางที่ 19 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการประกอบอาหารจากปลาที่ได้จากแม่น้ำมูลของแต่ละหมู่บ้าน

ความถี่ในการประกอบอาหาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทุกมือ	72	60.0
วันละ 1 มือ	31	25.8
วันเว้นวัน	11	9.2
สัปดาห์ละครั้ง	6	5
รวม	120	100

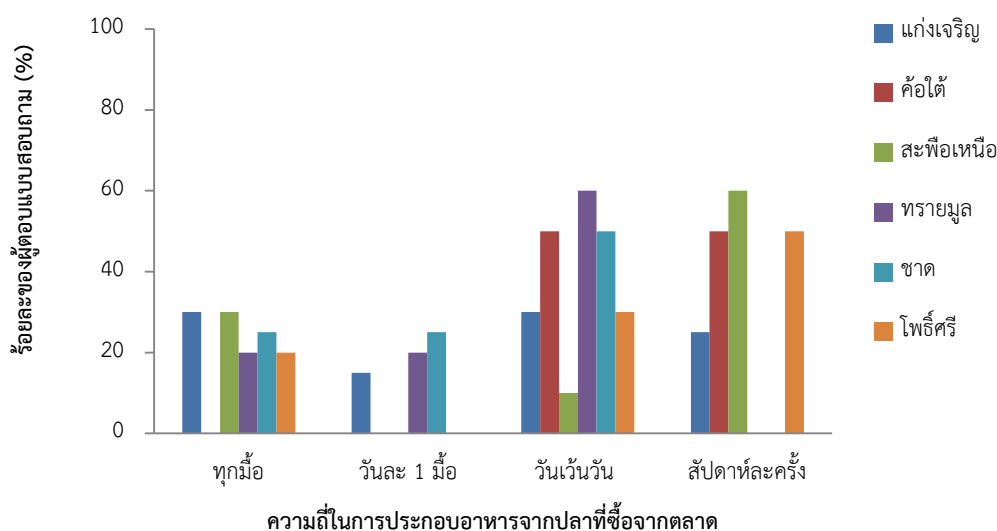

ภาพที่ 32 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการประกอบอาหารจากปลาที่ได้จากแม่น้ำมูลของแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอพิบูลมังสาหารมีการประกอบอาหารจากปลาที่ได้จากการซื้อในตลาดของแต่ละหมู่บ้านวันเว้นวัน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมาได้แก่ สัปดาห์ละครึ่ง วันละ 1 มื้อ และทุกมื้อ คิดเป็นร้อยละ 30.8 20.8 และ 10.0 (ตารางที่ 20) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการประกอบอาหารจากปลาที่ได้จากการซื้อในตลาดวันเว้นวัน อยู่ในหมู่บ้านทรายมูล มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 33)

ตารางที่ 20 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการประกอบอาหารจากปลาที่ได้จากการซื้อในตลาดของแต่ละหมู่บ้าน

ความถี่ในการประกอบอาหาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทุกมื้อ	25	20.8
วันละ 1 มื้อ	12	10.0
วันเว้นวัน	46	38.3
สัปดาห์ละครึ่ง	37	30.8
รวม	120	100

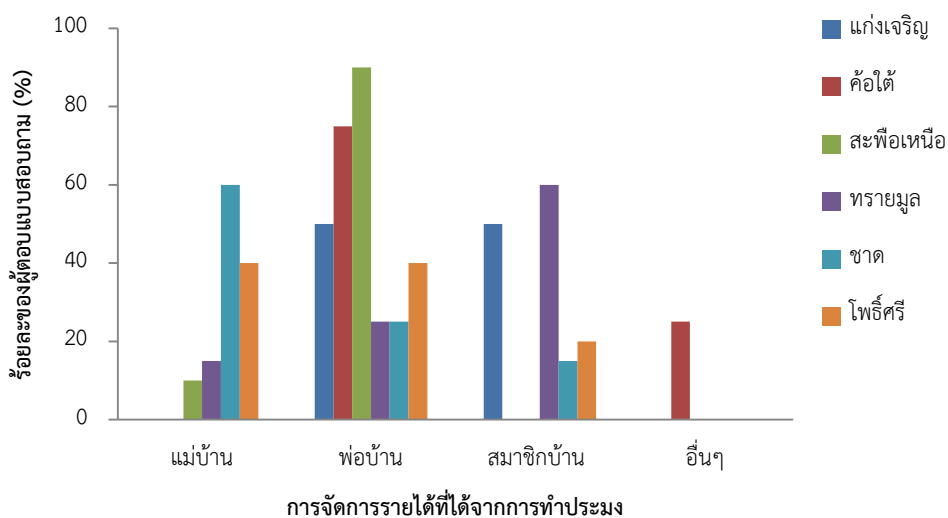

ภาพที่ 33 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการประกอบอาหารจากปลาที่ได้จากการซื้อในตลาดของแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอพิบูลมังสาหารการจัดการรายได้ที่ได้จากการทำประมงขึ้นอยู่กับพ่อบ้าน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมาได้แก่ ลูก แม่บ้าน และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 24.2 20.8 และ 4.2 (ตารางที่ 21) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า การจัดการรายได้จากการทำประมงขึ้นอยู่กับพ่อบ้านในหมู่บ้านสะพือเหนือสูงสุด คิดเป็นร้อยละ 90 ส่วนสมาชิกบ้านที่มีส่วนในการจัดการรายได้สูงสุดได้แก่หมู่บ้านทรายมูล คิดเป็นร้อยละ 60 ของหมู่บ้าน (ภาพที่ 34)

ตารางที่ 21 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการจัดการรายได้จากการทำประมง

ผู้จัดการรายได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
แม่บ้าน (ผู้ประกอบอาหาร)	25	20.8
พ่อบ้าน (ชาวประมง)	61	50.8
สมาชิกในบ้าน (ลูก)	29	24.2
อื่นๆ	5	4.2
รวม	120	100

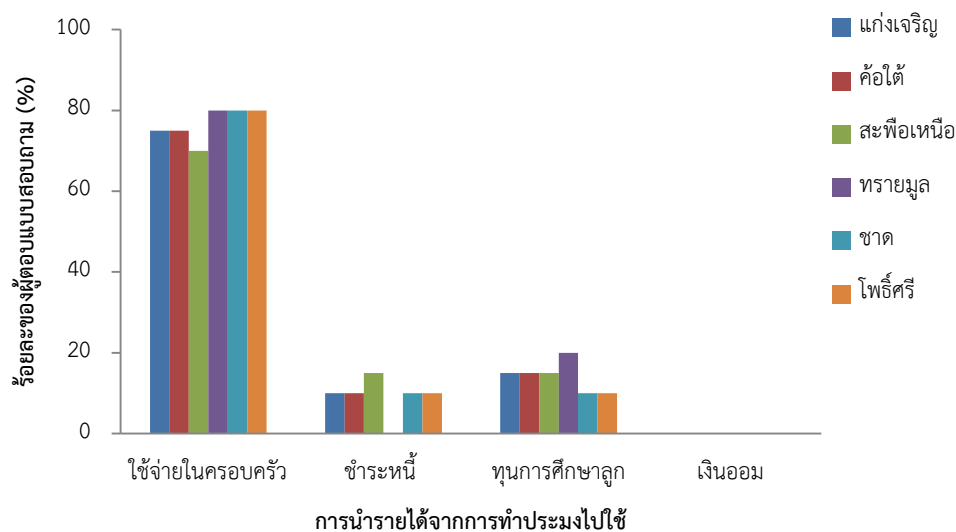

ภาพที่ 34 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการจัดการรายได้จากการทำประมง แต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอพิบูลมังสาหารมีการนำรายได้จากการทำประมงไปใช้ในการใช้จ่ายในครอบครัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 76.7 รองลงมาได้แก่ เป็นทุนการศึกษาของลูก สำหรับชำระหนี้ และเป็นเงินออม คิดเป็นร้อยละ 14.2 9.2 และ 0 (ตารางที่ 22) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการนำรายได้จากการทำประมงไปใช้จ่ายในครอบครัว อยู่ในหมู่บ้านทรายมูล บ้านขาด และบ้านโพธิ์ศรี มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 35)

ตารางที่ 22 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการนำรายได้จากการทำประมงไปใช้

การนำรายได้ไปใช้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ใช้จ่ายในครอบครัว	92	76.7
ชำระหนี้	11	9.2
ทุนการศึกษาของลูก	17	14.2
เงินออม	0	0
รวม	120	100

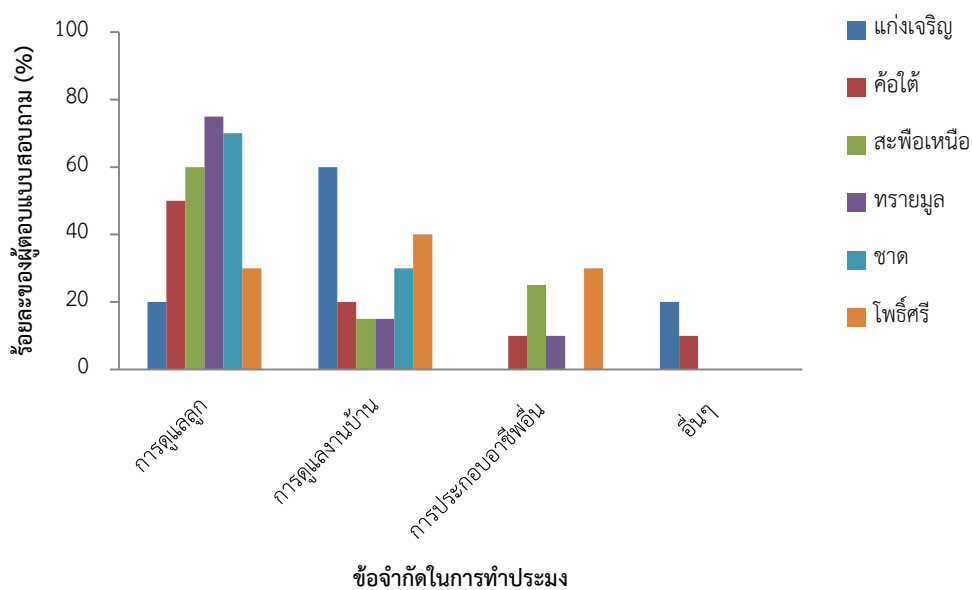

ภาพที่ 35 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้จากการทำประมงต่อเดือนแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอพิบูลมังสาหารมีข้อจำกัดในการทำประมงคือการดูแลลูก มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมาได้แก่ การดูแลงานบ้าน การประกอบอาชีพอื่น และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 30.0 14.2 และ 5.0 (ตารางที่ 23) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีข้อจำกัดในการทำประมงคือ การดูแลลูก อยู่ในหมู่บ้านทรายมูล มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 78 และการประกอบอาชีพอื่นๆ ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 36)

ตารางที่ 23 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อจำกัดในการทำประมง

ข้อจำกัด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การดูแลลูก	61	50.8
การดูแลงานบ้าน	36	30.0
การประกอบอาชีพอื่น	17	14.2
อื่นๆ	6	5.0
รวม	120	100

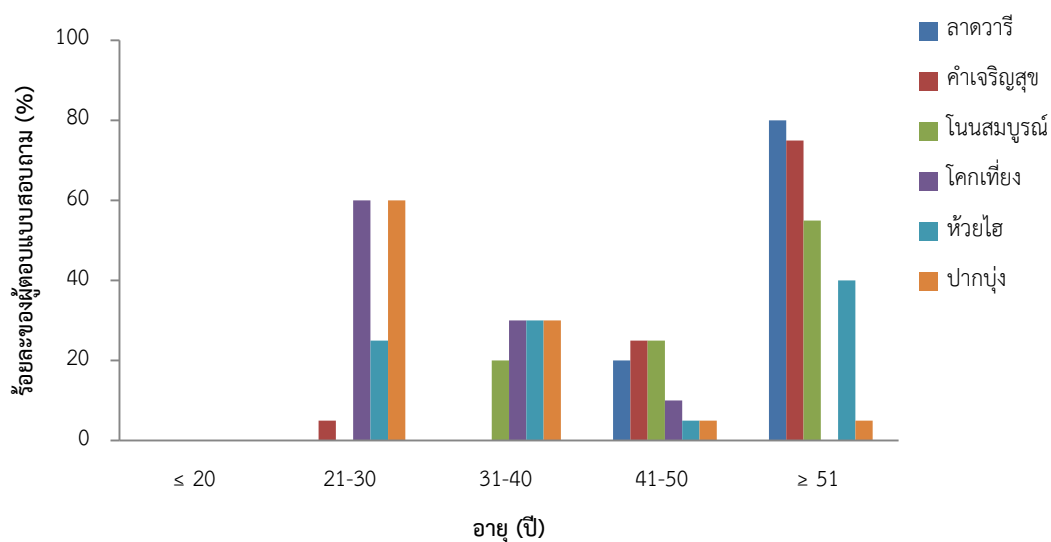
ภาพที่ 36 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อจำกัดในการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน

อำเภอสิรินธร

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอสิรินธรมีช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 42.5 รองลงมาได้แก่ ช่วงอายุ 20-30 ปี 31-40 ปี และ 41-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 24.2 18.3 และ 15 (ตารางที่ 24) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป อยู่ในหมู่บ้าน ลาดवारีและดอนเจริญ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 และ 70 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 37)

ตารางที่ 24 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 20 ปี	0	0
20-30 ปี	29	24.2
31-40 ปี	22	18.3
41-50 ปี	18	15.0
51 ปีขึ้นไป	51	42.5
รวม	120	100

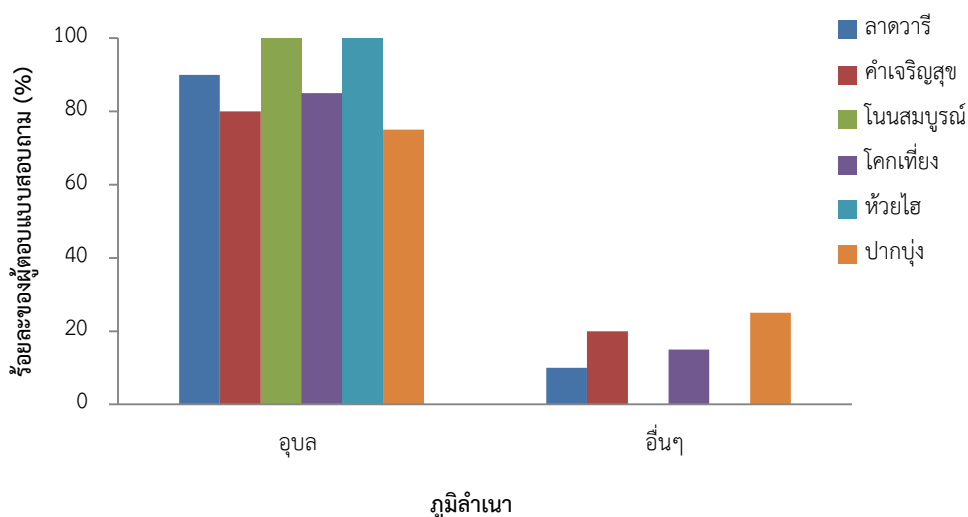

ภาพที่ 37 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอสิรินธรมีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดอุบลราชธานีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 88.3 ที่เหลือมาจากที่อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 11.7 (ตารางที่ 25) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดอุบลราชธานี อยู่ในหมู่บ้าน โนนสมบูรณ์ และลาดวารี่ มากที่สุด ทั้งสองหมู่บ้านมีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดอุบลราชธานีทุกคน (ภาพที่ 38)

ตารางที่ 25 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อุบลราชธานี	106	88.3
อื่นๆ	14	11.7
รวม	120	100

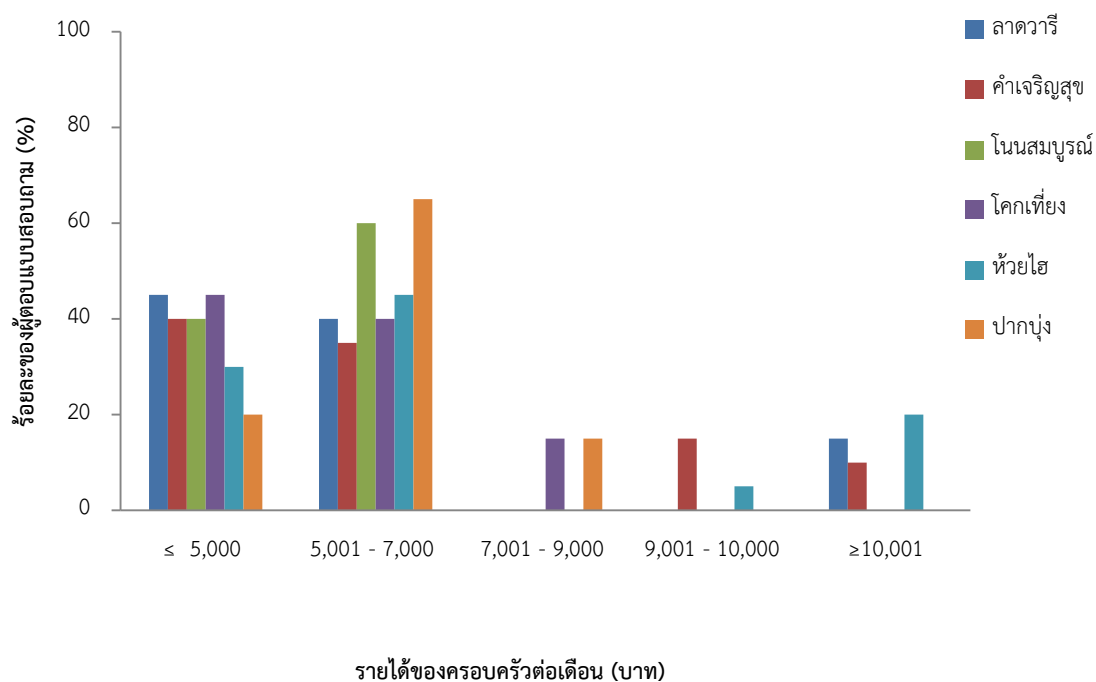

ภาพที่ 38 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภูมิลำเนาแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอสิรินธรมีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน 5,001 - 7,000 บาทมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.5 รองลงมาได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน น้อยกว่า 5,000 บาท 10,001 บาทขึ้นไป และ 7,001 - 9,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 36.7 7.5 และ 5.0 ตามลำดับ (ตารางที่ 26) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน 5,001 - 7,000 บาท อยู่ในหมู่บ้านปากบุงและโนนสมบูรณ์ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65 และ 60 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 39)

ตารางที่ 26 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน

รายได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 5,000 บาท	44	36.7
5,001 - 7,000 บาท	57	47.5
7,001 - 9,000 บาท	6	5.0
9,001 - 10,000 บาท	4	3.3
10,001 บาทขึ้นไป	9	7.5
รวม	120	100

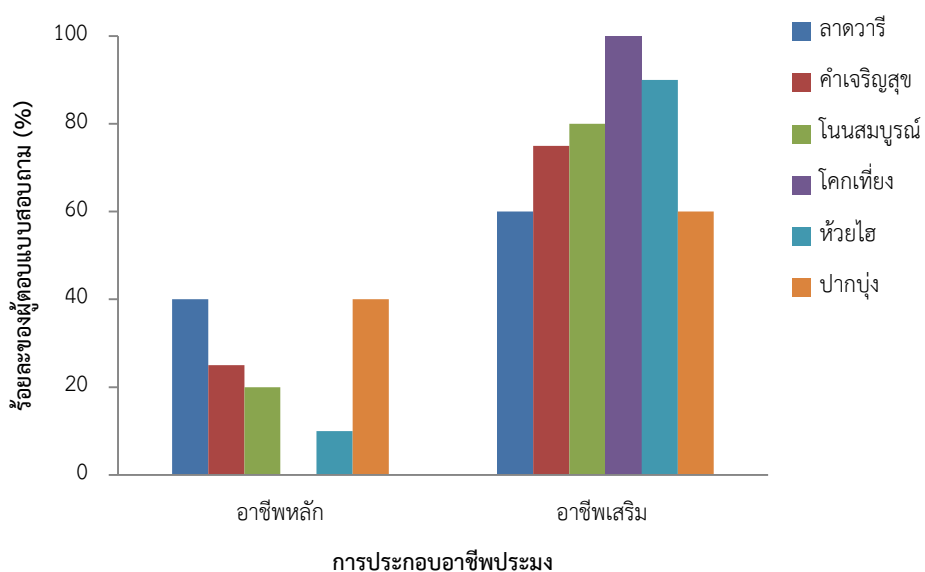

ภาพที่ 39 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอสิรินธรมีการประกอบอาชีพประมงเป็นอาชีพเสริมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 77.5 และเป็นอาชีพหลัก คิดเป็นร้อยละ 22.5 (ตารางที่ 27) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการประกอบอาชีพประมงเป็นอาชีพเสริมอยู่ในหมู่บ้าน โศกเที่ยงและห้วยไฮมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 และ 90 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 40)

ตารางที่ 27 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการประกอบอาชีพประมง

การประกอบอาชีพประมง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพหลัก	27	22.5
อาชีพเสริม	93	77.5
รวม	120	100

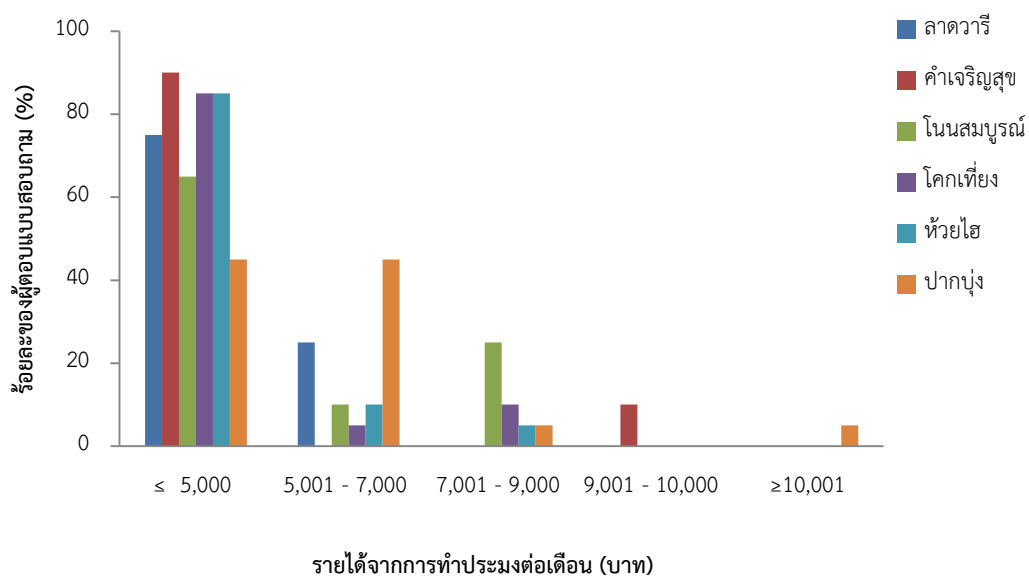

ภาพที่ 40 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการประกอบอาชีพประมงแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอสิรินธรมีรายได้จากการทำประมงต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาทมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.2 รองลงมาได้แก่ กลุ่มที่มีรายได้จากการทำประมงต่อเดือน 5,001 - 7,000 บาท 7,001 - 9,000 บาท และ 9,001 - 10,000 บาทคิดเป็นร้อยละ 15.87.5 และ 1.7 ตามลำดับ (ตารางที่ 28) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้จากการทำประมงต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาทอยู่ในหมู่บ้าน คำเจริญสุข โศกเทียง และห้วยไฮ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90 85 และ 85 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 41)

ตารางที่ 28 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้จากการทำประมงต่อเดือน

รายได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 5,000 บาท	89	74.2
5,001 - 7,000 บาท	19	15.8
7,001 - 9,000 บาท	9	7.5
9,001 - 10,000 บาท	2	1.7
10,001บาทขึ้นไป	1	0.8
รวม	120	100

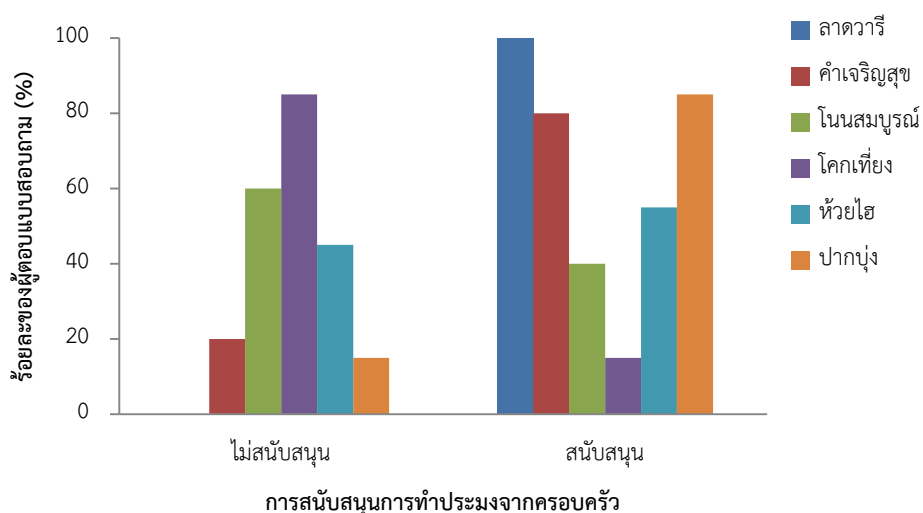

ภาพที่ 41 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้จากการทำประมงต่อเดือนแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอสิรินธรได้รับการสนับสนุนการทำประมงจากครอบครัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 62.5 และไม่ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 37.5 (ตารางที่ 29) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสนับสนุนการทำประมงจากครอบครัวอยู่ในหมู่บ้าน ลาดवारีและปากบุง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 และ 85 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 42)

ตารางที่ 29 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการสนับสนุนการทำประมงจากครอบครัว

สนับสนุนการทำประมงจากครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่สนับสนุน	45	37.5
สนับสนุน	75	62.5
รวม	120	100

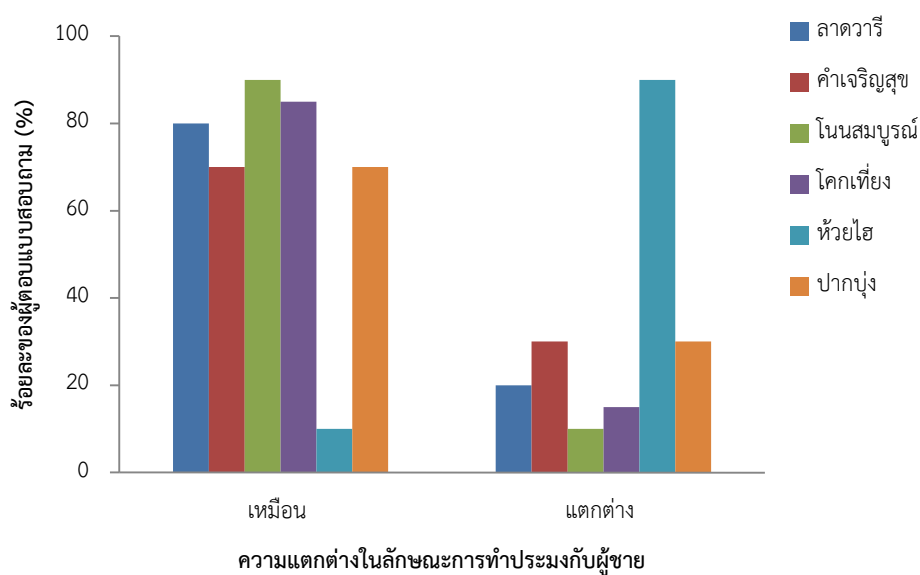

ภาพที่ 42 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการสนับสนุนการทำประมงจากครอบครัวแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอสิรินธรมีลักษณะการทำประมงเหมือนกับผู้ชาย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 67.5 และต่างจากผู้ชาย คิดเป็นร้อยละ 32.5 (ตารางที่ 30) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะการทำประมงเหมือนกับผู้ชาย อยู่ในหมู่บ้านโนนสมบูรณ์และโคกเที่ยงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90 และ 85 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 43)

ตารางที่ 30 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกความต่างของลักษณะการทำประมง

ลักษณะการทำประมง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เหมือนผู้ชาย	81	67.5
ต่างจากผู้ชาย	39	32.5
รวม	120	100

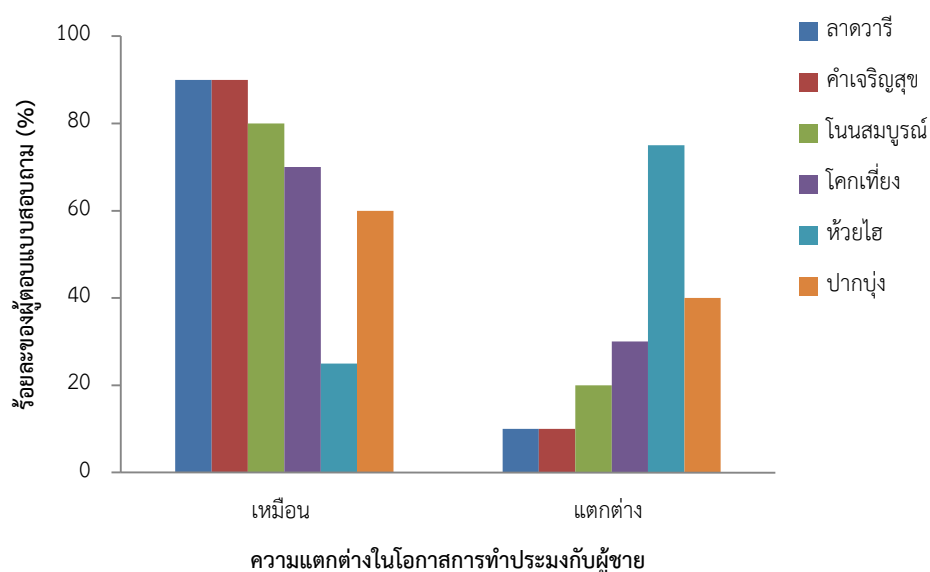

ภาพที่ 43 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความต่างของลักษณะการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอลิขิตร์มีโอกาสของการทำประมงเหมือนกับผู้ชาย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 69.17 และต่างจากผู้ชาย คิดเป็นร้อยละ 30.83 (ตารางที่ 31) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสของการทำประมงเหมือนกับผู้ชาย อยู่ในหมู่บ้าน ลาดวารี และ คำเจริญสุข มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90 และ 90 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 44)

ตารางที่ 31 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามโอกาสของการทำประมง

โอกาสการทำประมง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เหมือนผู้ชาย	83	69.17
ต่างจากผู้ชาย	37	30.83
รวม	120	100

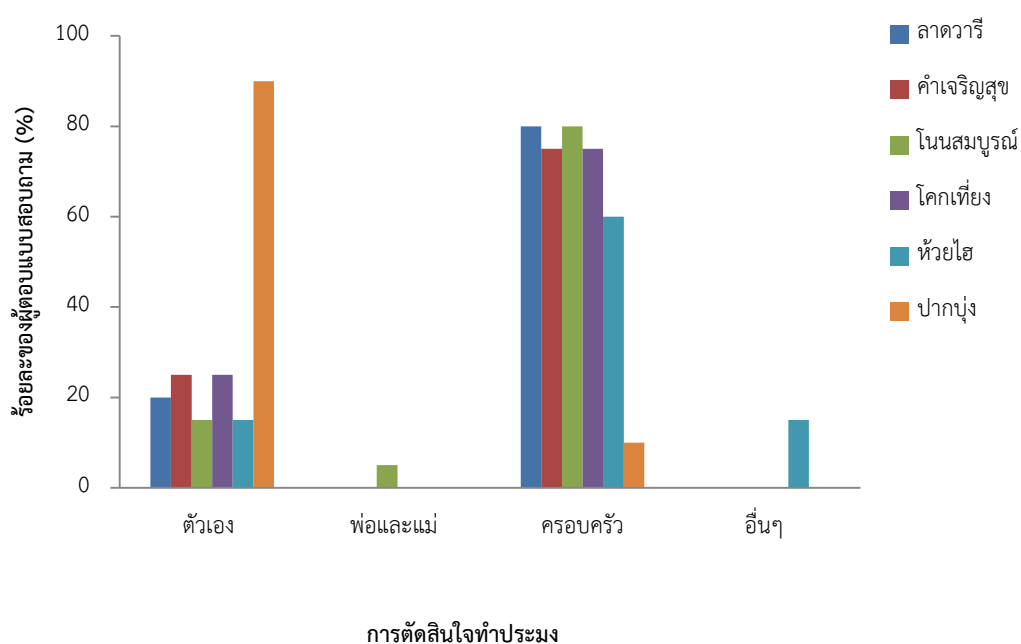

ภาพที่ 44 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามโอกาสของการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอลิขิตร์มีการตัดสินใจทำประมงโดยครอบครัว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 63.3 รองลงมา ได้แก่ ตัดสินใจด้วยตัวเอง ปัจจัยอื่นๆ และ พ่อแม่ คิดเป็นร้อยละ 37.1 2.5 และ 0.8 (ตารางที่ 32)เมื่อจำแนก รายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการตัดสินใจทำประมงโดยครอบครัว อยู่ในหมู่บ้าน ลาดवारีและโนนสมบูรณ์มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 45)

ตารางที่ 32 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตัดสินใจทำประมง

การตัดสินใจทำประมง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตัวเอง	38	31.7
พ่อแม่	1	0.8
ครอบครัว	76	63.3
อื่นๆ	3	2.5
รวม	120	100

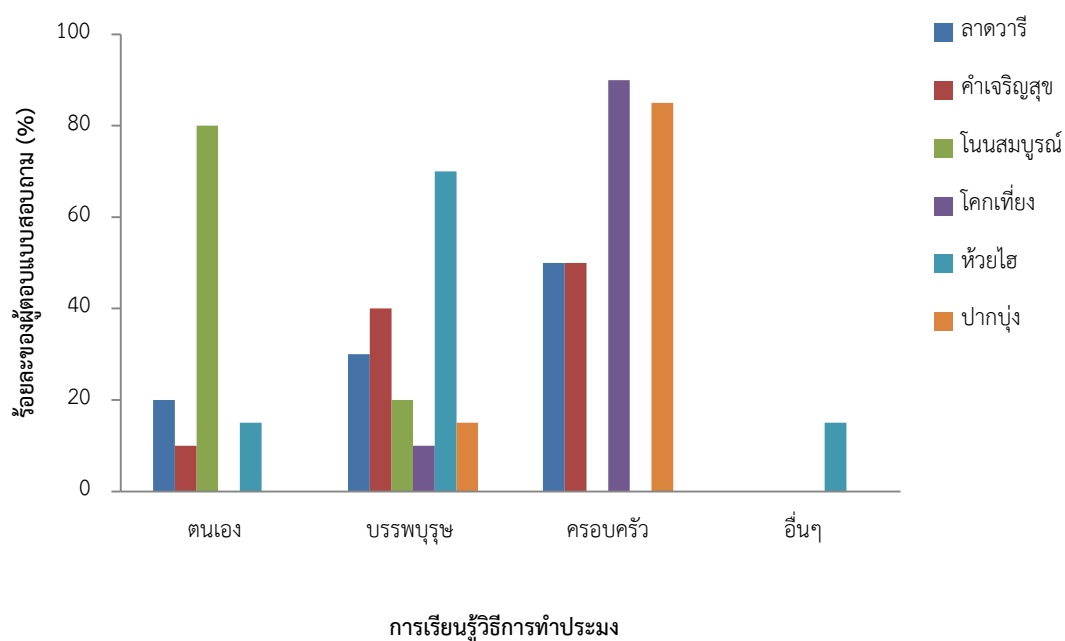

ภาพที่ 45 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตัดสินใจทำประมงแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอลิขิตร์มีการเรียนรู้วิธีทำประมงโดยครอบครัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.8 รองลงมาได้แก่ เรียนรู้จากพ่อแม่ ตัวเอง และ อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 30.8 20.8 และ 2.5 (ตารางที่ 33) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียนรู้การทำประมงจากครอบครัว อยู่ในหมู่บ้านโคกतीयังและปากบุงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90 และ 85 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 46)

ตารางที่ 33 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการเรียนรู้วิธีการทำประมง

การเรียนรู้วิธีการทำประมง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตนเอง	25	20.8
บรรพบุรุษ	37	30.8
ครอบครัว	55	45.8
อื่นๆ	3	2.5
รวม	120	100

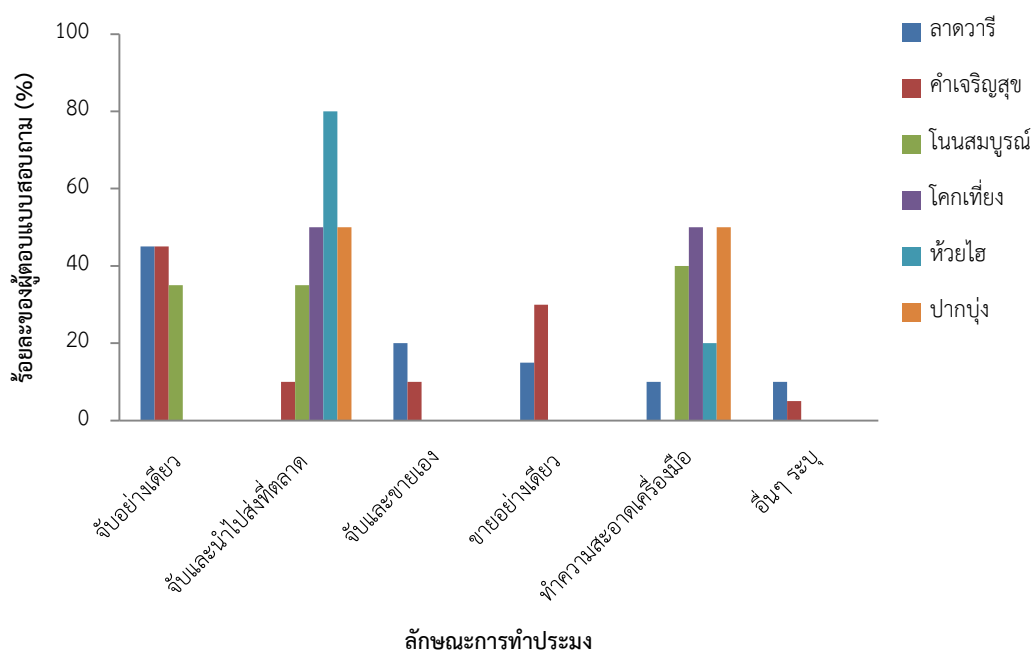

ภาพที่ 46 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการเรียนรู้วิธีการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอสิรินธรมีลักษณะการทำประมงแบบจับสัตว์น้ำและนำไปส่งที่ตลาดมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 37.5 รองลงมาได้แก่ แบบขายอย่างเดียว แบบจับสัตว์น้ำอย่างเดียว และแบบทำความสะอาดหรือผลิตเครื่องมือประมง คิดเป็นร้อยละ 28.3 20.8 และ 7.5 (ตารางที่ 34) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะการทำประมงแบบจับสัตว์น้ำและนำไปส่งที่ตลาดอยู่ในหมู่บ้านห้วยไฮมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 47)

ตารางที่ 34 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะการทำประมง

ลักษณะการทำประมง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จับสัตว์น้ำอย่างเดียว	25	20.8
จับสัตว์น้ำและนำไปส่งที่ตลาด	45	37.5
จับสัตว์น้ำและขายเอง	6	5.0
ทำความสะอาด/ผลิตเครื่องมือประมง	9	7.5
ขายอย่างเดียว	34	28.3
อื่นๆ	3	2.5
รวม	120	100

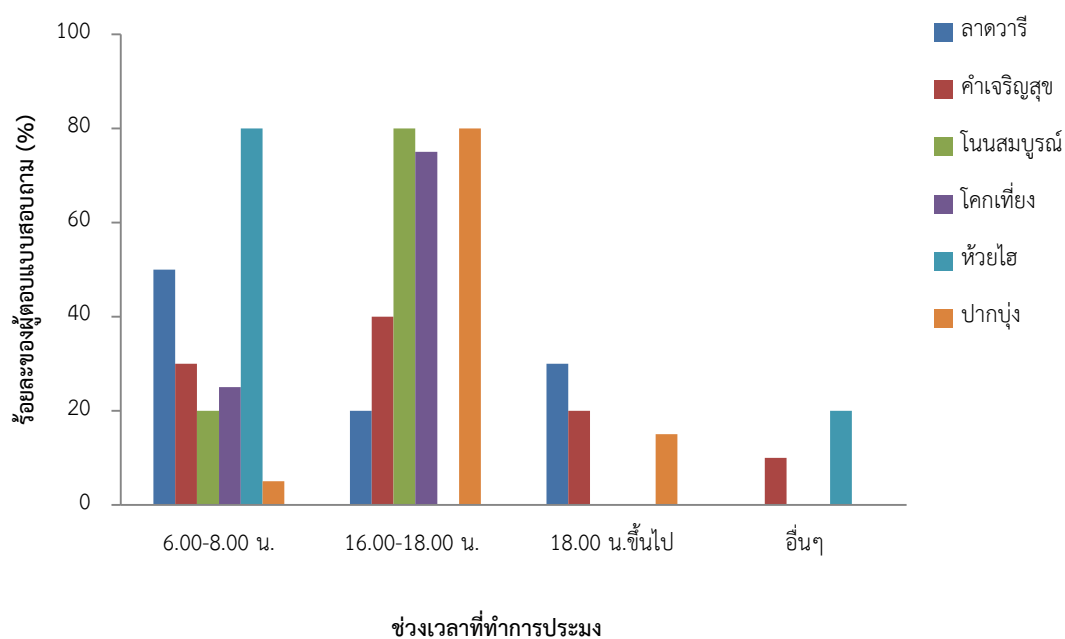

ภาพที่ 47 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอสิรินธรมีช่วงเวลาที่ทำประมง ตั้งแต่เวลา 16.00 – 18.00 น.มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.2 รองลงมาได้แก่ เวลา 06.00 – 08.00 น. 18.00 น. เป็นต้นไป และช่วงเวลาอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 35 10.8 และ 5 (ตารางที่ 35) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงเวลาที่ทำประมงตั้งแต่เวลา 16.00 น.- 18.00 น.อยู่ในหมู่บ้านโนนสมบูรณ์ และปากบุง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 48)

ตารางที่ 35 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงเวลาที่ทำการประมง

ช่วงเวลา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6.00 – 8.00 น.	42	35
16.00 – 18.00 น.	59	49.2
18.00 น. ขึ้นไป	13	10.8
อื่นๆ	6	5.0
รวม	120	100

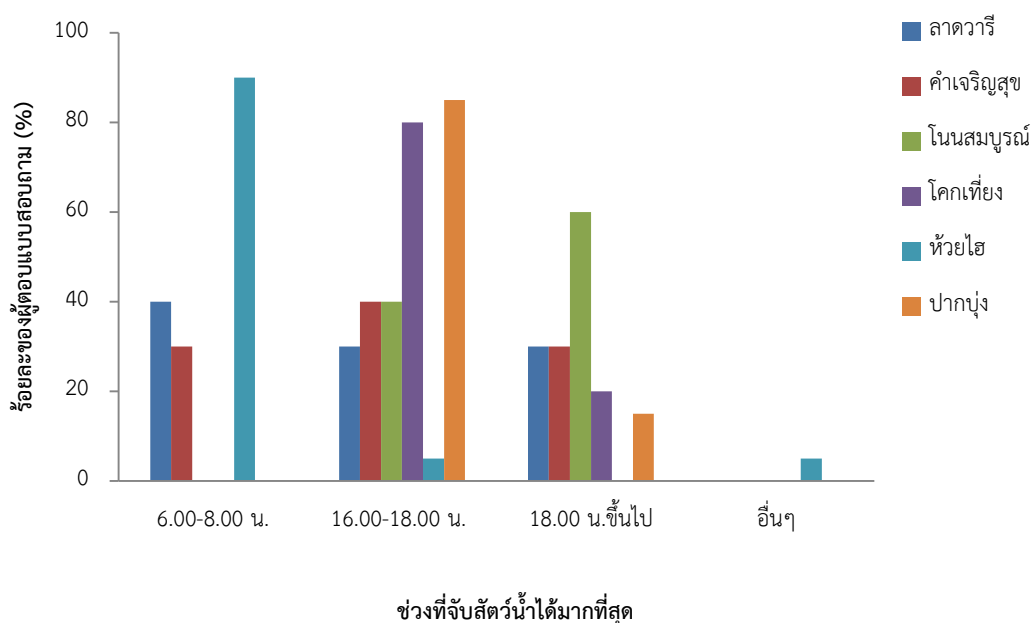

ภาพที่ 48 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงเวลาที่ทำการประมงแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอลิขิตร์มีช่วงเวลาที่จับสัตว์น้ำได้มากที่สุด คือ 16.00 – 18.00 น. คิดเป็นร้อยละ 46.7 รองลงมาได้แก่ เวลา 18.00 น. เป็นต้นไป 06.00 – 08.00 น. และช่วงเวลาอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 26.7 25.8 และ 0.8 (ตารางที่ 36) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงเวลาที่ทำประมงตั้งแต่เวลา 16.00 น.- 18.00 น.อยู่ในหมู่บ้านโคกเที่ยง และปากบุง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 49)

ตารางที่ 36 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงเวลาที่จับสัตว์น้ำได้มากที่สุด

ช่วงเวลา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6.00 – 8.00 น.	32	26.7
16.00 – 18.00 น.	56	46.7
18.00 น. ขึ้นไป	31	25.8
อื่นๆ	1	0.8
รวม	120	100

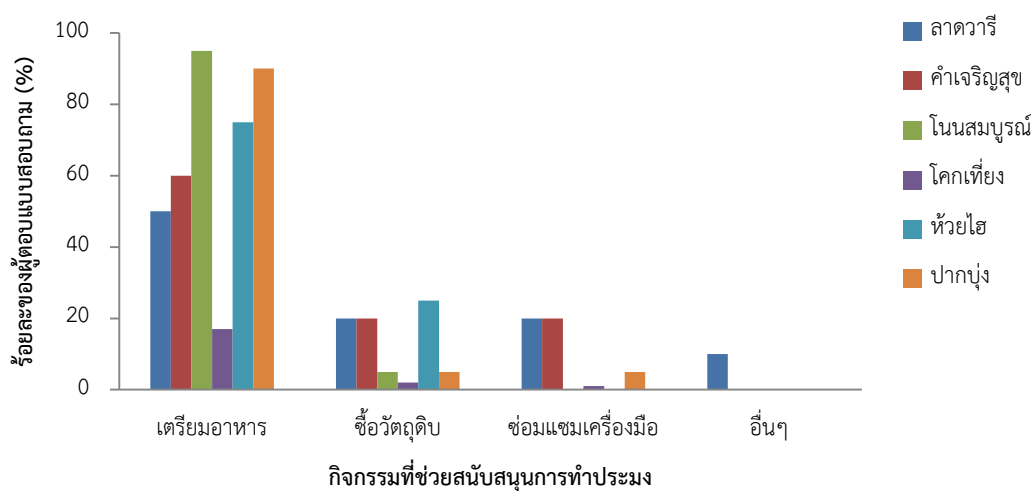
ภาพที่ 49 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงเวลาที่จับสัตว์น้ำได้มากที่สุดในแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอลิขิตร์มีการทำกิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนการทำประมงดังนี้ กิจกรรมที่ทำมากที่สุดคือ เตรียมอาหารให้กับพ่อบ้าน คิดเป็นร้อยละ 75.8 รองลงมาคือหาซื้อวัตถุดิบ (เกลือ/ข้าว) คิดเป็นร้อยละ 12.5 ซ่อมแซมเครื่องมือ คิดเป็นร้อยละ 7.5 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 1.7 (ตารางที่ 37) เมื่อจำแนกราย

หมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เตรียมอาหารให้กับพ่อบ้านมากที่สุดคือบ้านโนนสมบูรณ์ คิดเป็นร้อยละ 95 ของหมู่บ้าน (ภาพที่ 50)

ตารางที่ 37 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนการทำประมง

กิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนการทำประมง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เตรียมอาหารให้กับพ่อบ้าน	91	75.8
หาซื้อวัตถุดิบ (เกลือ/ข้าว)	15	12.5
ซ่อมแซมเครื่องมือ	9	7.5
อื่นๆ	2	1.7
รวม	120	100

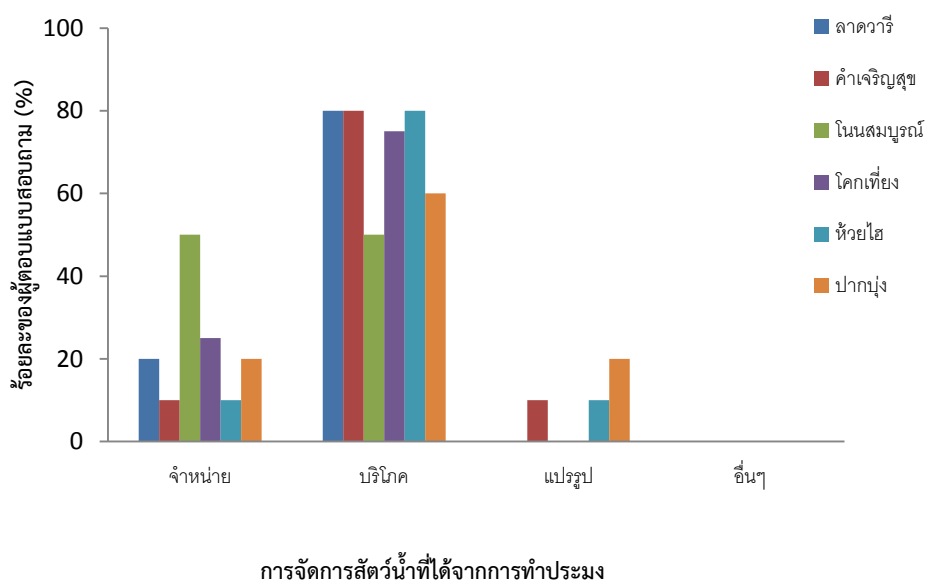
ภาพที่ 50 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอลิขิตร์มีการจัดการสัตว์น้ำที่ได้จากการทำประมงโดยการนำมาบริโภคมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70.8 รองลงมาคือจำหน่าย คิดเป็นร้อยละ 22.5 แปรรูป คิดเป็นร้อยละ 6.7 (ตารางที่ 38) เมื่อ

จำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่นำมาบริโภคมากที่สุดคือบ้านลาดวารี ค่าเฉลี่ยสุขและห้วยไฮ คิดเป็นร้อยละ 80 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 51)

ตารางที่ 38 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการจัดการสัตว์น้ำที่ได้จากการทำประมง

การจัดการสัตว์น้ำ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จำหน่าย	27	22.5
บริโภค	85	70.8
แปรรูป	8	6.7
อื่นๆ	0	0
รวม	120	100

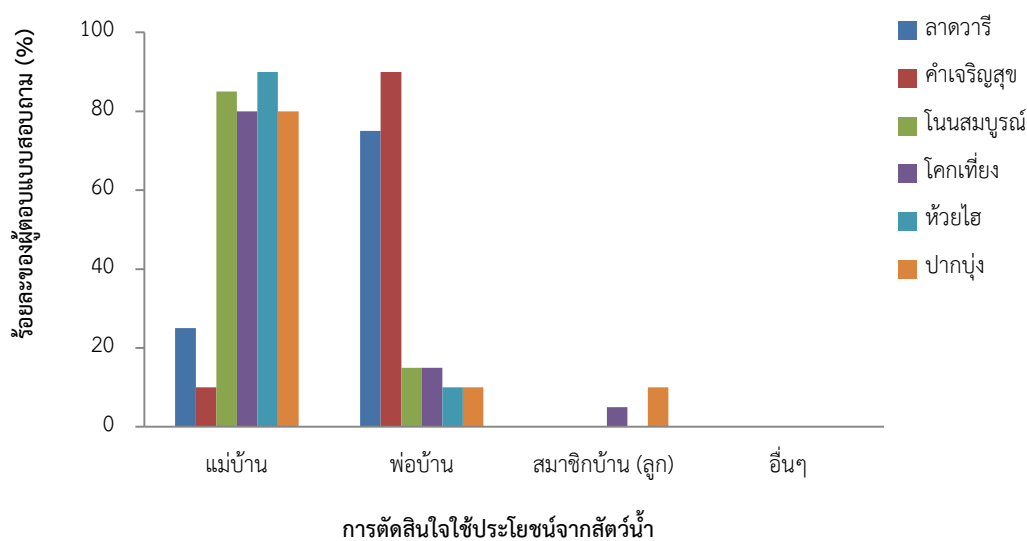
ภาพที่ 51 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการจัดการสัตว์น้ำที่ได้จากการทำประมง

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอสิรินธรตัดสินใจใช้ประโยชน์จากสัตว์น้ำ โดยแม่บ้าน (ผู้ประกอบการอาหาร) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.7 รองลงมาคือพ่อบ้าน (ชาวประมง) คิดเป็นร้อยละ 35.8 และโดยสมาชิกบ้าน (ลูก)

คิดเป็นร้อยละ 2.5 (ตารางที่ 39) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่แม่บ้านเป็นผู้ตัดสินใจใช้ประโยชน์จากส้วมน้ำมากที่สุด คือบ้านห้วยไฮ คิดเป็นร้อยละ 90 ของหมู่บ้าน (ภาพที่ 52)

ตารางที่ 39 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตัดสินใจใช้ประโยชน์

ผู้ตัดสินใจใช้ประโยชน์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
แม่บ้าน (ผู้ประกอบอาหาร)	74	61.7
พ่อบ้าน (ชาวประมง)	43	35.8
สมาชิกบ้าน (ลูก)	3	2.5
อื่นๆ	0	0
รวม	120	100

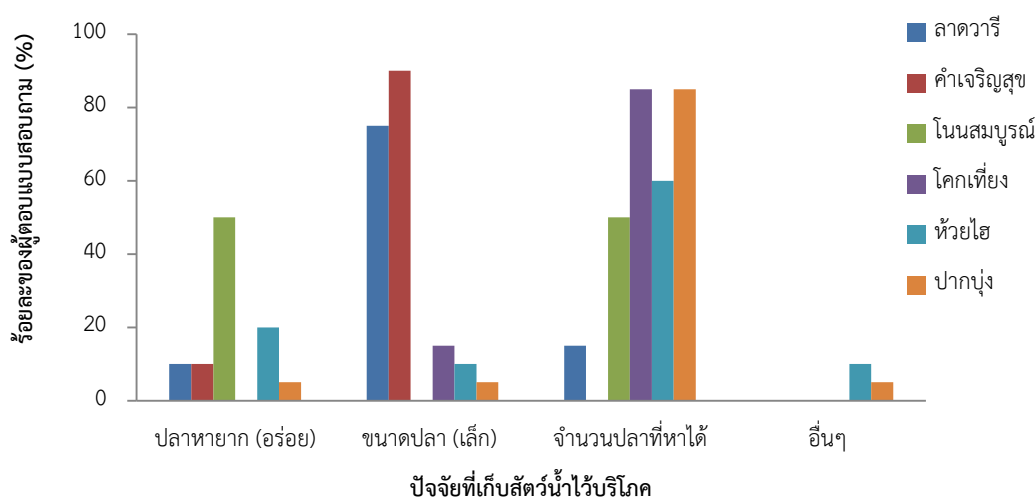
ภาพที่ 52 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตัดสินใจใช้ประโยชน์แต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอสิรินธรมีปัจจัยในการเลือกเก็บส้วมน้ำไว้บริโภค โดยใช้จำนวนปลาที่หาได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 49.2 รองลงมาคือขนาดปลา (เล็ก) คิดเป็นร้อยละ 32.5 ปลาหายาก (อ่อย)และอื่นๆ และ 3 คน คิดเป็นร้อยละ 15.8 และ 2.5 ตามลำดับ (ตารางที่ 40) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่ากลุ่มตัวอย่าง

ที่มีปัจจัยในการเลือกเก็บสัตว์น้ำไว้บริโภคโดยใช้จำนวนปลาที่หาได้มากที่สุด คือบ้านโคกเที่ยงและปากบุง คิดเป็นร้อยละ 90 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 53)

ตารางที่ 40 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยที่เลือกเก็บปลาไว้บริโภค

ปัจจัยที่เลือกเก็บปลาไว้บริโภค	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปลาหายาก (อร้อย)	19	15.8
ขนาดปลา (เล็ก)	39	32.5
จำนวนปลาที่หาได้	59	49.2
อื่นๆ	3	2.5
รวม	120	100

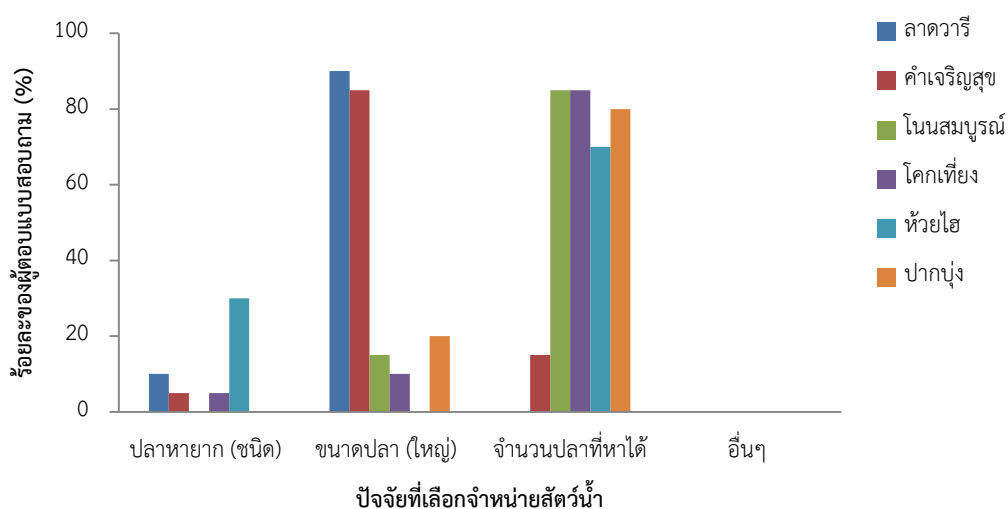
ภาพที่ 53 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยที่เก็บสัตว์น้ำไว้บริโภคแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอสรินธรมีปัจจัยในการเลือกจำหน่ายสัตว์น้ำ โดยใช้จำนวนปลาที่หาได้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55.8 รองลงมาคือขนาดปลา (เล็ก) คิดเป็นร้อยละ 35.0 ปลาหายาก (อร้อย) และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 8.3 และ 1.7 ตามลำดับ (ตารางที่ 41) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีปัจจัยในการเลือกจำหน่ายสัตว์น้ำโดยใช้จำนวนปลาที่หาได้มากที่สุด คือบ้านโนนโนนสมบูรณ์และโคกเที่ยง คิดเป็นร้อยละ

80 เท่ากัน ส่วนหมู่บ้านที่เลือกจำหน่ายสัตว์น้ำเนื่องจากขนาดปลา (เล็ก) มากที่สุดคือบ้านลาดวารี คิดเป็นร้อยละ 90 ของหมู่บ้าน (ภาพที่ 54)

ตารางที่ 41 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยที่เลือกจำหน่ายสัตว์น้ำ

ปัจจัยที่เลือกจำหน่ายสัตว์น้ำ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปลาหายาก (อ้อย)	10	8.3
ขนาดปลา (เล็ก)	42	35.0
จำนวนปลาที่หาได้	67	55.8
อื่นๆ	2	1.7
รวม	120	100

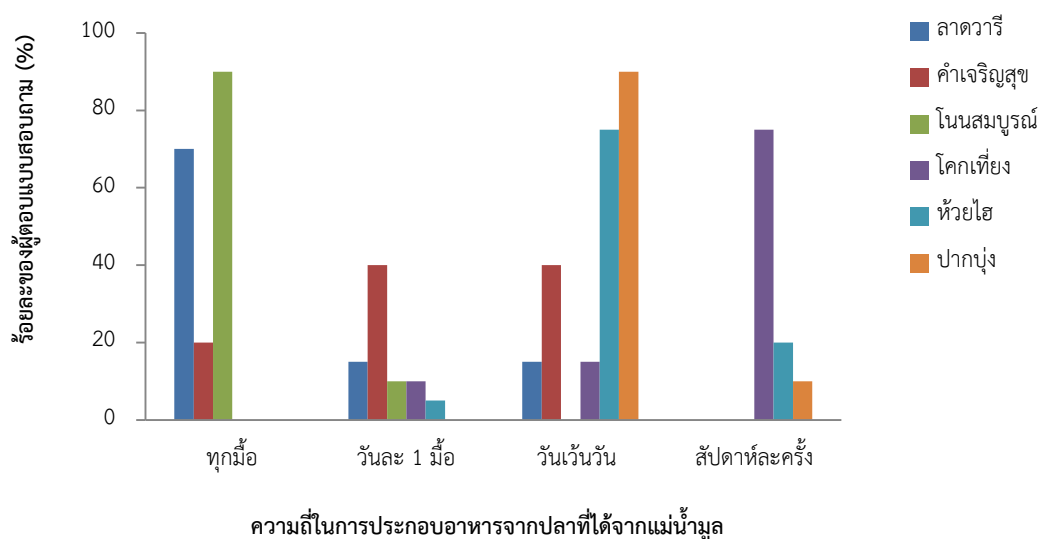
ภาพที่ 54 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยที่เลือกจำหน่ายสัตว์น้ำแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอสิรินครใช้ปลาในแม่น้ำมูลของแต่ละหมู่บ้านประกอบอาหารโดยมีความถี่ ดังนี้ ใช้ปลาประกอบอาหารวันเว้นวันมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 39.2 รองลงมาคือใช้ปลาประกอบอาหารทุกมื้อ คิดเป็นร้อยละ 30.0 ใช้ปลาประกอบอาหารสัปดาห์ละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 17.5 และใช้ปลาประกอบอาหารวันละ 1 มื้อ คิดเป็นร้อยละ 13.3 (ตารางที่ 42) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ปลาประกอบอาหาร

วันเว้นวันมาก และทุกมือ มากที่สุด ได้แก่บ้านปากบุง และบ้านโนนสมบูรณ์ ตามลำดับ คิดเป็นร้อยละ 95 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 55)

ตารางที่ 42 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการประกอบอาหารจากปลาที่ได้จากแม่น้ำมูลของแต่ละหมู่บ้าน

ความถี่ในการประกอบอาหาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทุกมือ	36	30.0
วันละ 1 มือ	16	13.3
วันเว้นวัน	47	39.2
สัปดาห์ละครั้ง	21	17.5
รวม	120	100

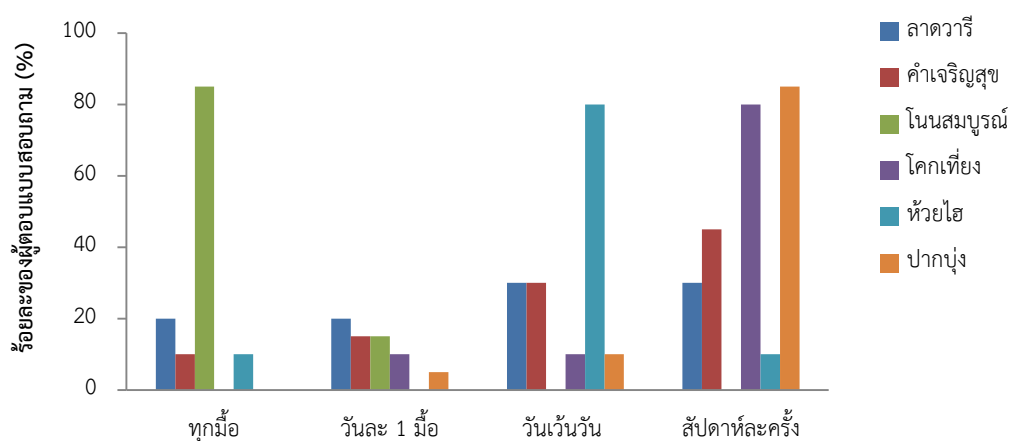
ภาพที่ 55 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการประกอบอาหารจากปลาที่ได้จากแม่น้ำมูลของแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอสรินทรใช้ปลาที่ซื้อจากตลาดของแต่ละหมู่บ้านประกอบอาหารโดยมีความถี่ดังนี้ ใช้ปลาประกอบอาหารสัปดาห์ละครั้งมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมาคือใช้ปลาประกอบวันเว้นวัน คิดเป็นร้อยละ 26.7 ใช้ปลาประกอบอาหารทุกมือ คิดเป็นร้อยละ 20.8 และใช้ปลาประกอบอาหารวันละ

1 มือ คิดเป็นร้อยละ 10.8 (ตารางที่ 43) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่ใช้ปลาประกอบอาหาร สัปดาห์ละครั้งมากที่สุด คือบ้านปากบุง คิดเป็นร้อยละ 83 ของหมู่บ้าน (ภาพที่ 56)

ตารางที่ 43 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการประกอบอาหารจากปลาที่ได้จากการซื้อในตลาดของแต่ละหมู่บ้าน

ความถี่ในการประกอบอาหาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทุกมือ	25	20.8
วันละ 1 มือ	13	10.8
วันเว้นวัน	32	26.7
สัปดาห์ละครั้ง	50	41.7
รวม	120	100

ความถี่ในการประกอบอาหารจากปลาที่ซื้อในตลาด

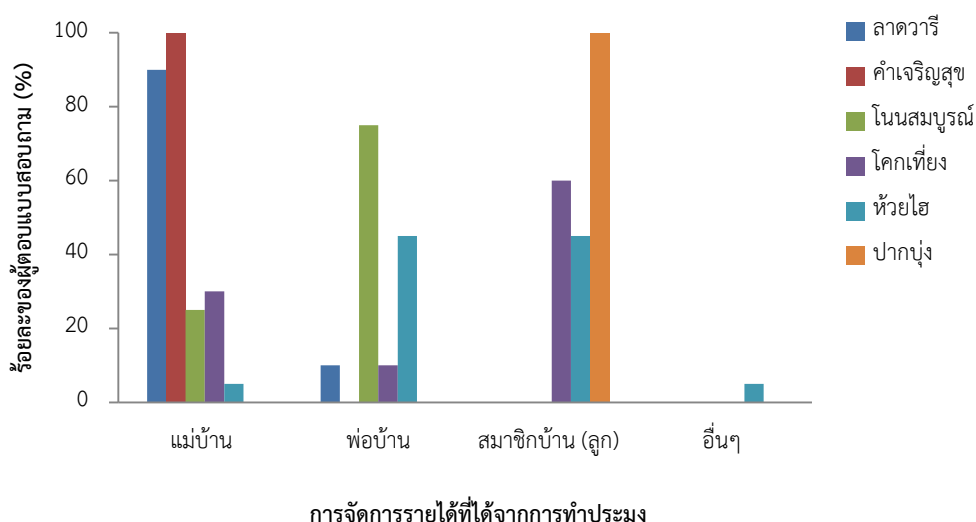
ภาพที่ 56 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการประกอบอาหารจากปลาที่ได้จากการซื้อในตลาดของแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอสีรินธรมีการจัดการรายได้จากการทำประมง โดยแม่บ้าน (ผู้ประกอบอาหาร) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมาโดยสมาชิกบ้าน (ลูก) คิดเป็นร้อยละ 34.2 โดยพ่อบ้าน (ชาวประมง) คิดเป็นร้อยละ 23.3 และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 0.8 (ตารางที่ 44) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่ากลุ่มตัวอย่าง มี

การจัดการรายได้จากการทำประมง โดยแม่บ้าน (ผู้ประกอบอาหาร) มากที่สุด คือบ้านคำเจริญสุขคิดเป็นร้อยละ 99 ของหมู่บ้าน (ภาพที่ 57)

ตารางที่ 44 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการจัดการรายได้จากการทำประมง

ผู้จัดการรายได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
แม่บ้าน (ผู้ประกอบอาหาร)	50	41.7
พ่อบ้าน (ชาวประมง)	28	23.3
สมาชิกในบ้าน (ลูก)	41	34.2
อื่นๆ	1	0.8
รวม	120	100

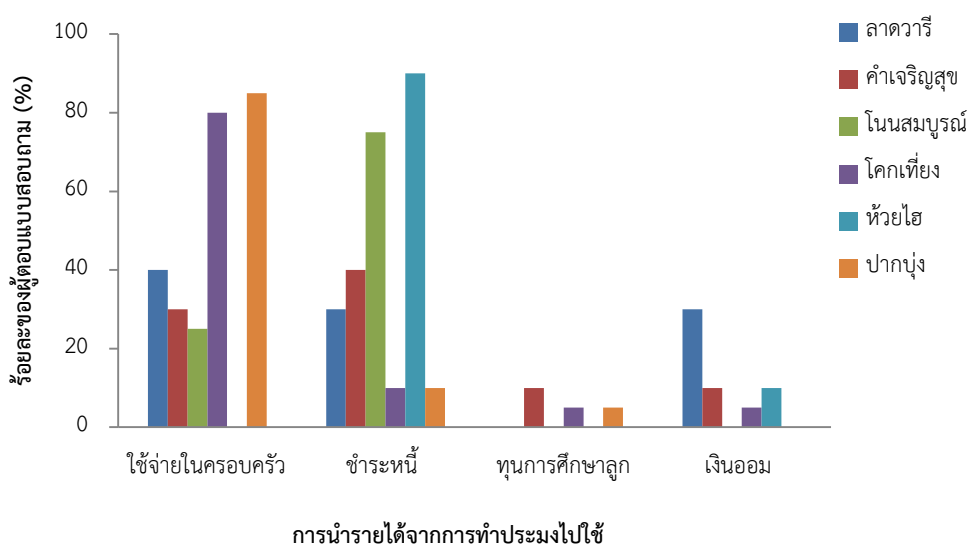
ภาพที่ 57 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการจัดการรายได้จากการทำประมง แต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอสิรินธรนำรายได้จากการทำประมงไปเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.5 รองลงมาไปชำระหนี้ คิดเป็นร้อยละ 42.5 เป็นเงินออม คิดเป็นร้อยละ 9.2 และใช้เป็นทุนการศึกษาของลูก คิดเป็นร้อยละ 3.3 (ตารางที่ 45) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างนำรายได้

จากการทำประมงไปเป็นค่าใช้จ่ายในครอบครัวมากที่สุด คือบ้านปากบุง คิดเป็นร้อยละ 82 ของหมู่บ้าน (ภาพที่ 58)

ตารางที่ 45 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการนำรายได้จากการทำประมงไปใช้

การนำรายได้ไปใช้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ใช้จ่ายในครอบครัว	52	43.5
ชำระหนี้	51	42.5
ทุนการศึกษาของลูก	4	3.3
เงินออม	11	9.2
รวม	120	100

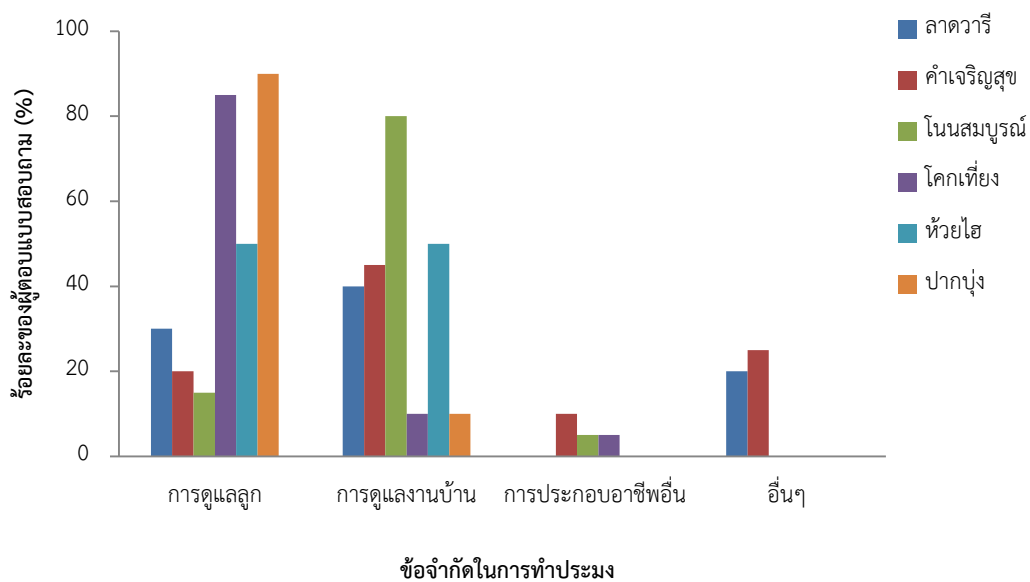

ภาพที่ 58 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้จากการทำประมงต่อเดือนแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอสีรินธรมีข้อจำกัดในการทำประมงในด้านต่างๆ คือ ข้อจำกัดด้านการดูแลลูกมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมาคือการดูแลงานบ้าน คิดเป็นร้อยละ 39.2 ด้านอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 7.5 และการประกอบอาชีพอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 3.3 (ตารางที่ 46) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่ากลุ่มตัวอย่างพบว่าข้อจำกัดด้านการดูแลลูกมากที่สุดมากที่สุด คือบ้านปากบุง คิดเป็นร้อยละ 90 ของหมู่บ้าน (ภาพที่ 59)

ตารางที่ 46 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อจำกัดในการทำประมง

ข้อจำกัด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การดูแลลูก	58	48.3
การดูแลงานบ้าน	47	39.2
การประกอบอาชีพอื่น	4	3.3
อื่นๆ	9	7.5
รวม	120	100

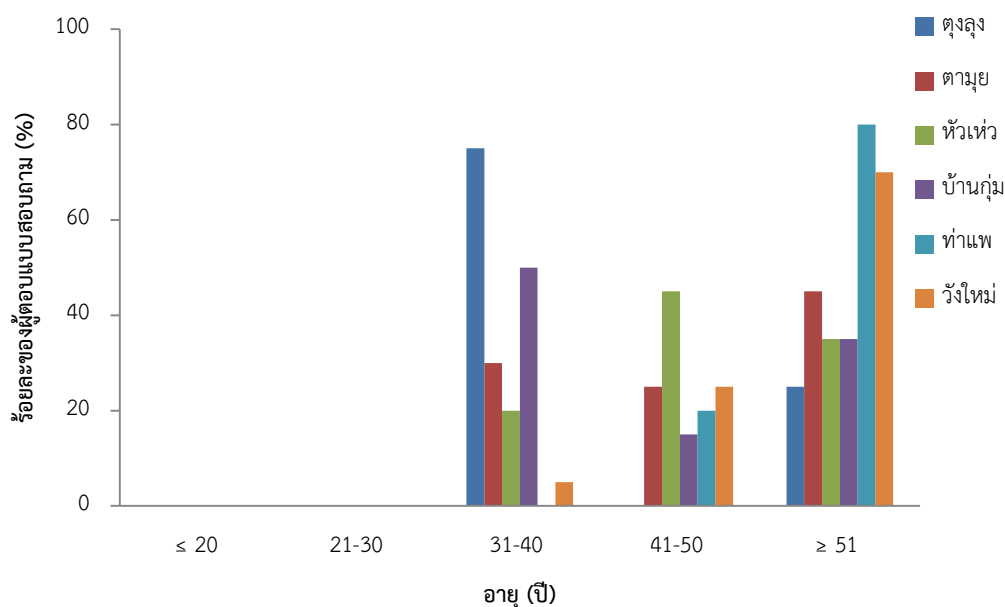
ภาพที่ 59 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อจำกัดในการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน

อำเภอโขงเจียม

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอโขงเจียมมีช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไปมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมาได้แก่ ช่วงอายุ 31-40 ปี และ 40-50 ปี คิดเป็นร้อยละ 30 และ 21.6 (ตารางที่ 47) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป อยู่ในหมู่บ้านท่าแพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 60)

ตารางที่ 47 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุ

อายุ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 20 ปี	0	0
20-30 ปี	0	0
31-40 ปี	36	30
41-50 ปี	26	21.6
51 ปีขึ้นไป	58	48.3
รวม	120	100

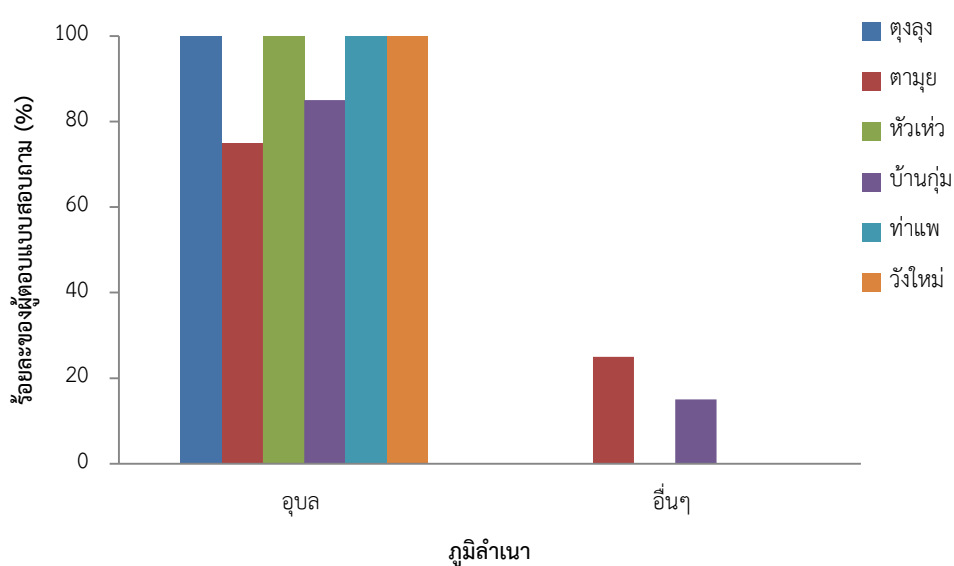

ภาพที่ 60 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามอายุแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอโขงเจียมมีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดอุบลราชธานีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 93.33 ที่เหลือมาจากที่อื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 6.67 (ตารางที่ 48) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีภูมิลำเนาอยู่ที่จังหวัดอุบลราชธานี อยู่ในหมู่บ้านตุงลุง หัวเหว ท่าแพ และวังใหม่ มากที่สุด ทั้งสี่หมู่บ้านคิดเป็นร้อยละ 100 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 61)

ตารางที่ 48 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภูมิลำเนา

ภูมิลำเนา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อุบลราชธานี	112	93.33
อื่นๆ	8	6.67
รวม	120	100

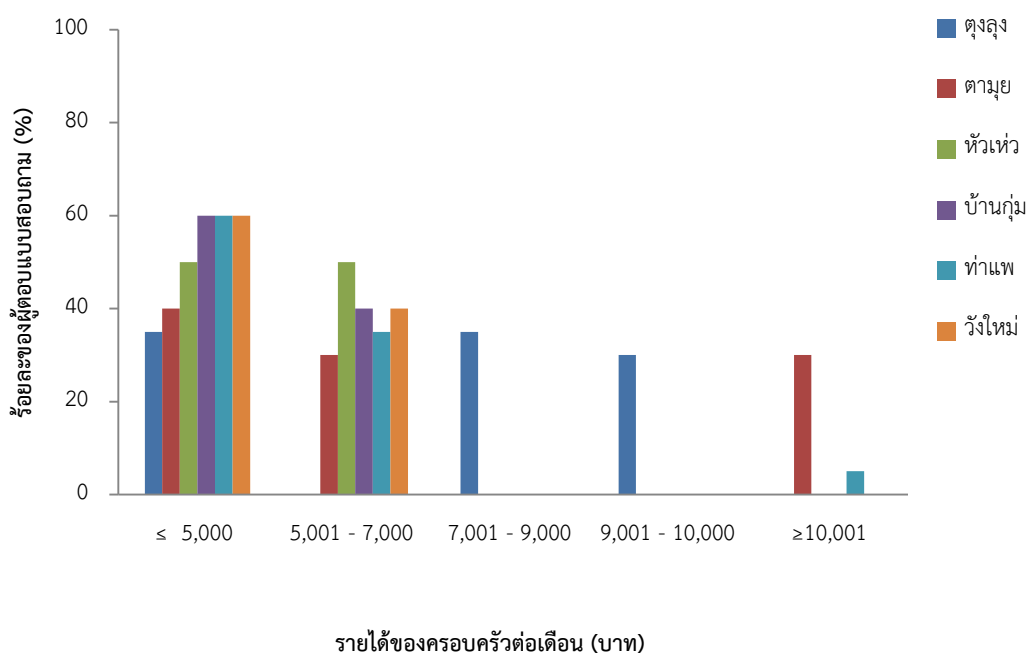

ภาพที่ 61 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามภูมิลำเนาแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอโขงเจียมมีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาทมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมาได้แก่ กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน 5,001 - 7,000 บาท 7,001 - 9,000 บาท และ 10,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 32.5 5.8 และ 5.8 ตามลำดับ (ตารางที่ 49) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาทอยู่ในหมู่บ้านกุ่ม บ้านท่าแพ และบ้านวังใหม่ มากที่สุด ทั้งสามหมู่บ้านคิดเป็นร้อยละ 60 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 62)

ตารางที่ 49 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือน

รายได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 5,000 บาท	61	50.8
5,001 - 7,000 บาท	39	32.5
7,001 - 9,000 บาท	7	5.8
9,001 - 10,000 บาท	6	5.0
10,001 บาทขึ้นไป	6	5.8
รวม	120	100

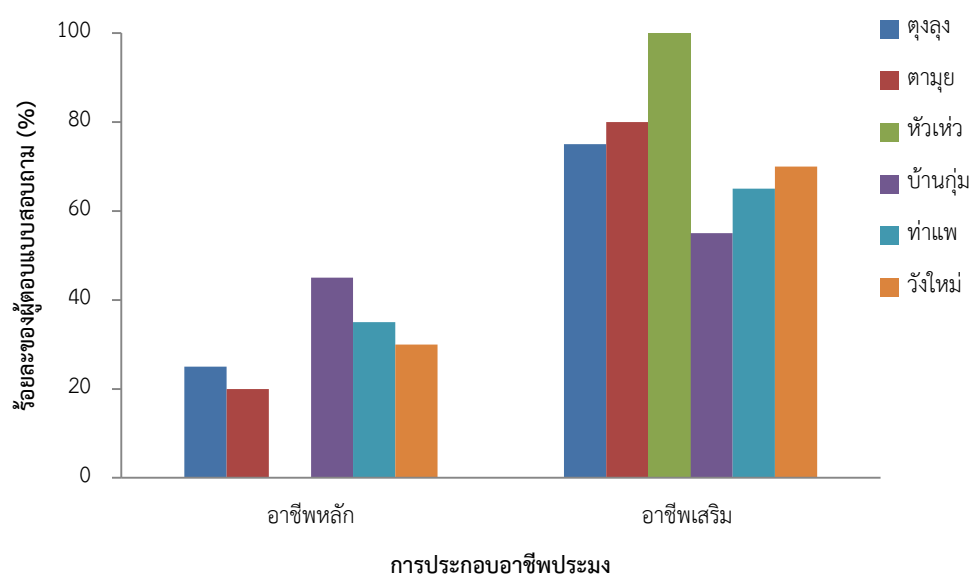

ภาพที่ 62 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้รวมของครอบครัวต่อเดือนแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอโขงเจียมมีการประกอบอาชีพประมงเป็นอาชีพเสริมมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 74.17 และเป็นอาชีพหลัก คิดเป็นร้อยละ 25.83 (ตารางที่ 50) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการประกอบอาชีพประมงเป็นอาชีพเสริมอยู่ในหมู่บ้านหัวเห่วมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 63)

ตารางที่ 50 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการประกอบอาชีพประมง

การประกอบอาชีพประมง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
อาชีพหลัก	25	25.83
อาชีพเสริม	75	74.17
รวม	120	100

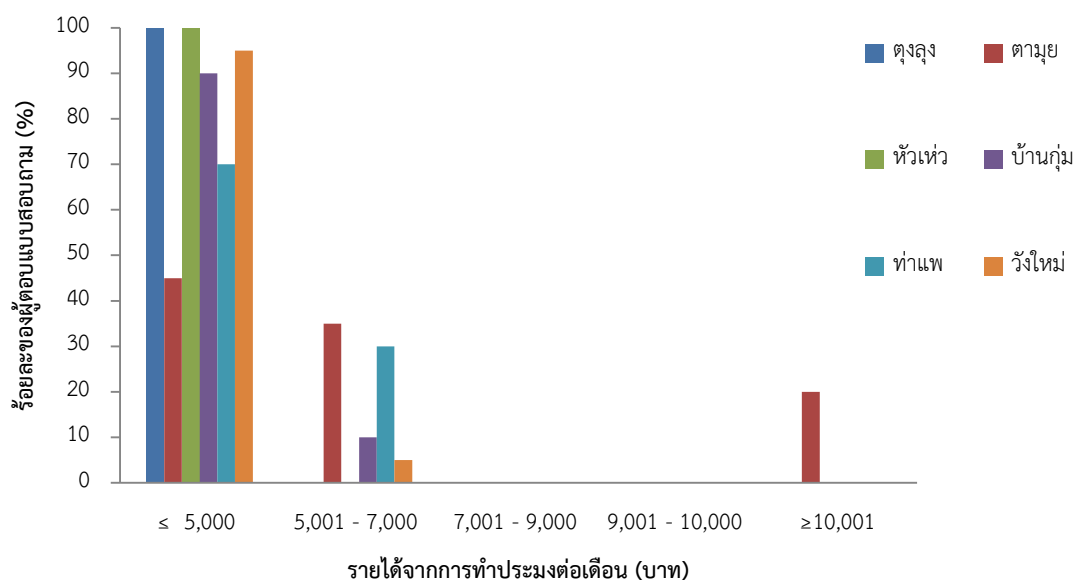

ภาพที่ 63 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการประกอบอาชีพประมงแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอโขงเจียมมีรายได้จากการทำประมงต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาทมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 83.3 รองลงมาได้แก่ กลุ่มที่มีรายได้จากการทำประมงต่อเดือน 5,001 - 7,000 บาทและ 10,001 บาทขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 13.3 และ 3.3 ตามลำดับ (ตารางที่ 51) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้จากการทำประมงต่อเดือนน้อยกว่า 5,000 บาท อยู่ในหมู่บ้านลุงตุง และบ้านหัวเห่วมากที่สุด ทั้งสองหมู่บ้านคิดเป็นร้อยละ 100 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 64)

ตารางที่ 51 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้จากการทำประมงต่อเดือน

รายได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
น้อยกว่า 5,000 บาท	100	83.3
5,001 - 7,000 บาท	16	13.3
7,001 - 9,000 บาท	0	0.0
9,001 - 10,000 บาท	0	0.0
10,001บาทขึ้นไป	4	3.3
รวม	120	100

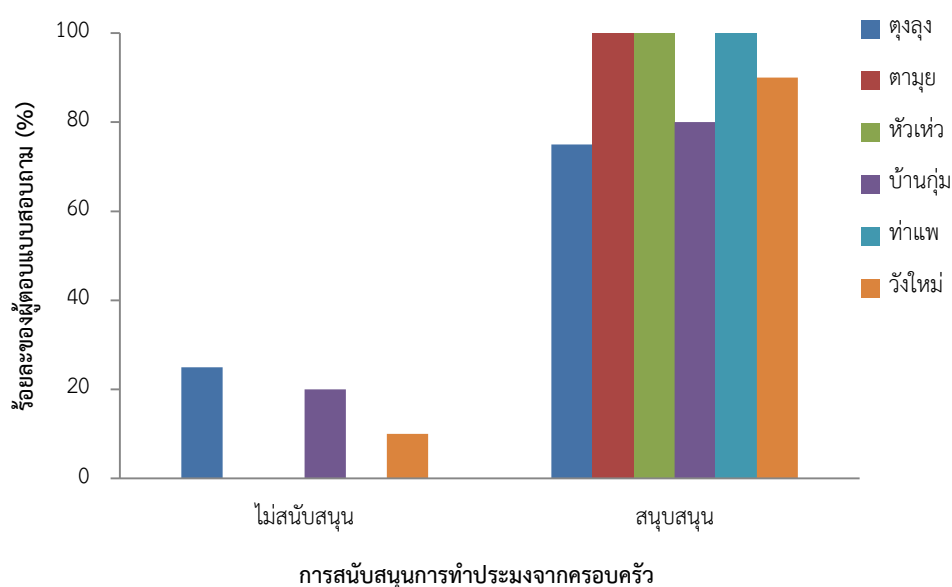

ภาพที่ 64 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้จากการทำประมงต่อเดือนแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอโขงเจียมได้รับการสนับสนุนการทำประมงจากครอบครัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 90.83 และไม่ได้รับการสนับสนุนจากครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 9.17 (ตารางที่ 52) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่ได้รับการสนับสนุนการทำประมงจากครอบครัวอยู่ในหมู่บ้านตามุย บ้านหัวเหว และบ้านท่าแพร มากที่สุด ทั้งสามหมู่บ้านคิดเป็นร้อยละ 100 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 65)

ตารางที่ 52 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการสนับสนุนการทำประมงจากครอบครัว

สนับสนุนการทำประมงจากครอบครัว	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ไม่สนับสนุน	11	9.17
สนับสนุน	109	90.83
รวม	120	100

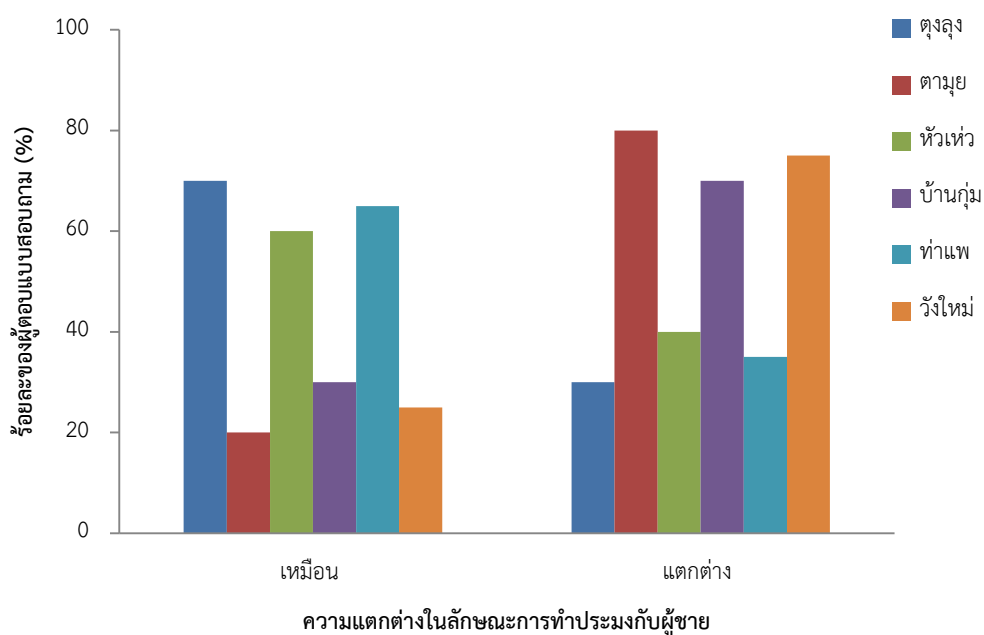

ภาพที่ 65 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการสนับสนุนการทำประมงจากครอบครัวแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอโขงเจียม มีลักษณะการทำประมงต่างจากผู้ชาย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 55 และเหมือนกับผู้ชายคิดเป็นร้อยละ 45 (ตารางที่ 53) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะการทำประมงต่างจากผู้ชายอยู่ในหมู่บ้านตามุย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 66)

ตารางที่ 53 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกความต่างของลักษณะการทำประมง

ลักษณะการทำประมง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เหมือนผู้ชาย	54	45.0
ต่างจากผู้ชาย	66	55.0
รวม	120	100

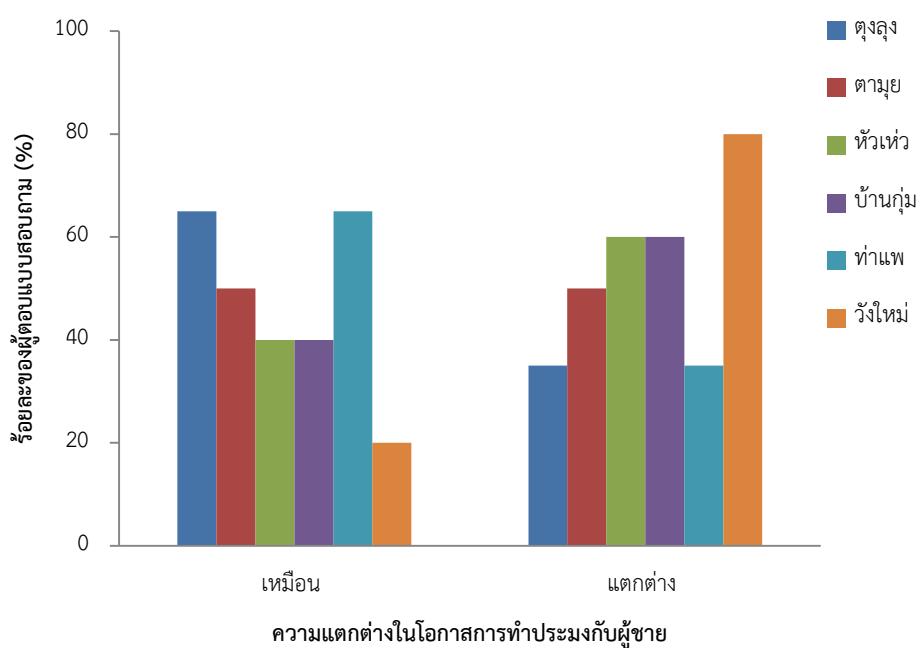

ภาพที่ 66 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความต่างของลักษณะการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอโขงเจียม โอกาสของการทำประมงมีความแตกต่างกับผู้ชาย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 53.4 และเหมือนกับผู้ชาย คิดเป็นร้อยละ 46.6 (ตารางที่ 54) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีโอกาสของการทำประมงแตกต่างจากผู้ชายอยู่ในหมู่บ้านวังใหม่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 67)

ตารางที่ 54 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามโอกาสของการทำประมง

โอกาสการทำประมง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เหมือนผู้ชาย	56	46.6
ต่างจากผู้ชาย	64	53.4
รวม	120	100

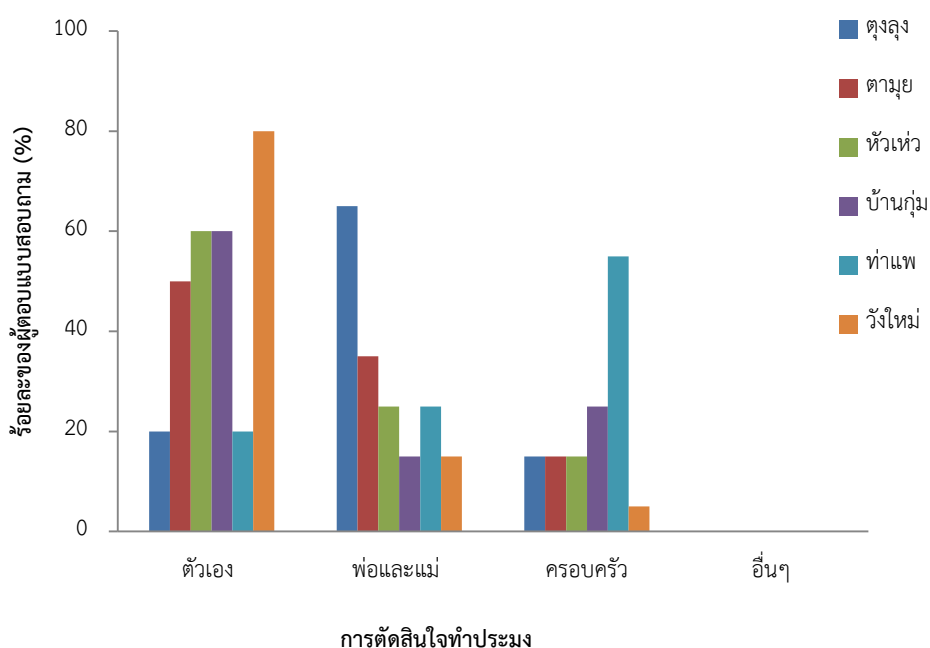

ภาพที่ 67 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามโอกาสของการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอโขงเจียมมีการตัดสินใจทำประมงด้วยตัวเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมาได้แก่ ตัดสินใจโดยพ่อแม่ และโดยครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 30 และ 21.7 (ตารางที่ 55) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการตัดสินใจทำประมงด้วยตัวเองอยู่ในหมู่บ้านวังใหม่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 68)

ตารางที่ 55 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตัดสินใจทำประมง

การตัดสินใจทำประมง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตัวเอง	58	48.3
พ่อแม่	36	30.0
ครอบครัว	26	21.7
อื่นๆ	0	0
รวม	120	100

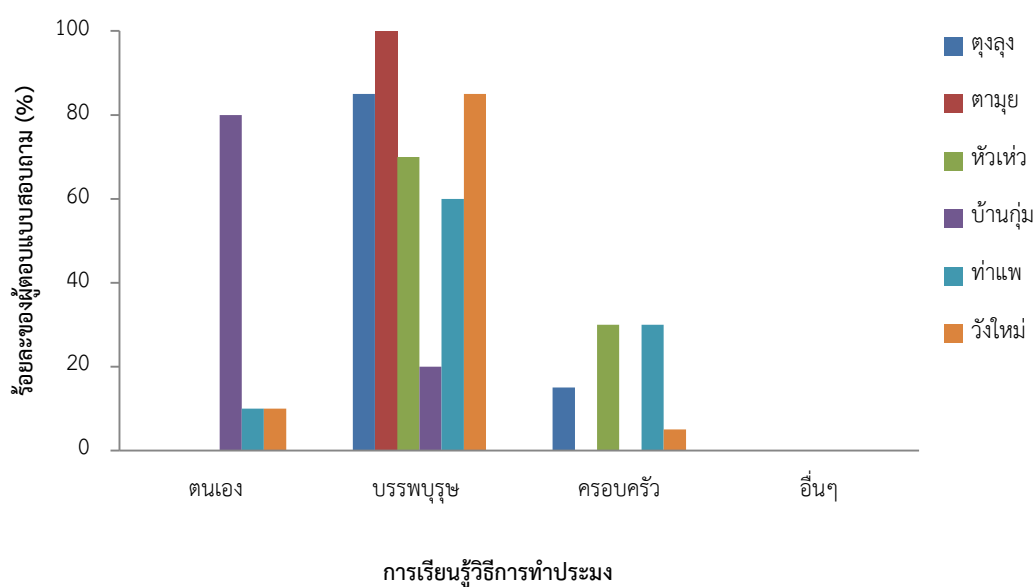

ภาพที่ 68 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตัดสินใจทำประมงแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอโขงเจียมมีการเรียนรู้วิธีทำประมงจากบรรพบุรุษมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70 รองลงมา ได้แก่ เรียนรู้ด้วยตัวเอง และครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 16.7 และ 13.3 (ตารางที่ 56) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้าน พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการเรียนรู้การทำประมงจากบรรพบุรุษอยู่ในหมู่บ้านตามุยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 69)

ตารางที่ 56 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการเรียนรู้วิธีการทำประมง

การเรียนรู้วิธีการทำประมง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ตนเอง	20	16.7
บรรพบุรุษ	84	70.0
ครอบครัว	16	13.3
อื่นๆ	0	0
รวม	120	100

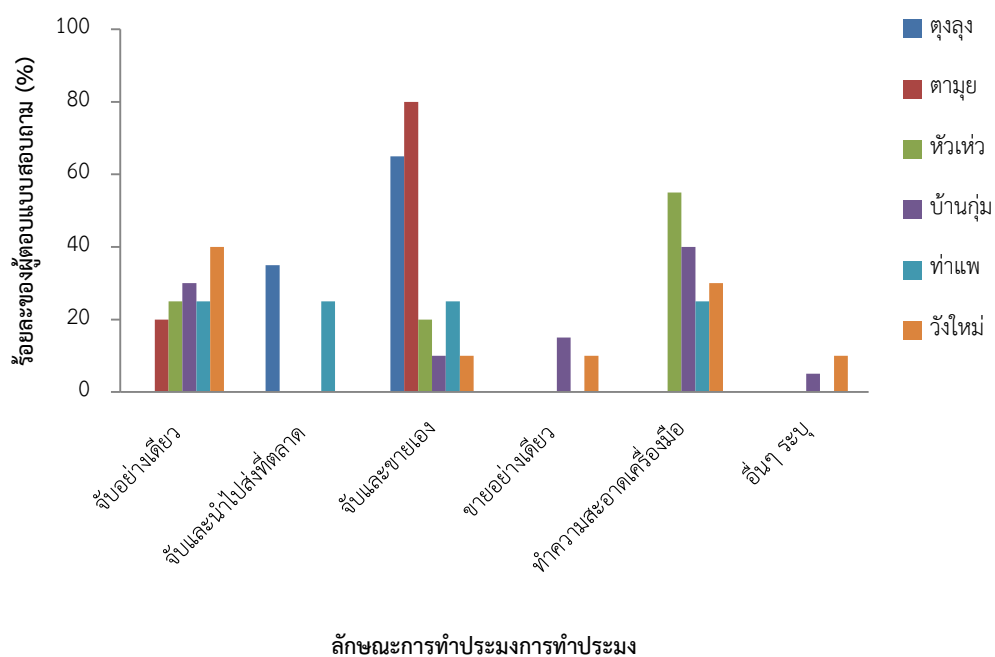

ภาพที่ 69 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการเรียนรู้วิธีการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอโขงเจียมมีลักษณะการทำประมงแบบจับสัตว์น้ำและขายเองมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 35 รองลงมาได้แก่ แบบขายอย่างเดียว แบบจับสัตว์น้ำอย่างเดียว และแบบจับสัตว์น้ำและนำไปส่งที่ตลาด คิดเป็นร้อยละ 25 23.3 และ 10 (ตารางที่ 57) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะการทำประมงแบบจับสัตว์น้ำและขายเอง อยู่ในหมู่บ้านตามุยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 70)

ตารางที่ 57 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะการทำประมง

ลักษณะการทำประมง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จับสัตว์น้ำอย่างเดียว	28	23.3
จับสัตว์น้ำและนำไปส่งที่ตลาด	12	10.0
จับสัตว์น้ำและขายเอง	42	35.0
ทำความสะอาด/ผลิตเครื่องมือ	5	4.2
ประมง	30	25.0
ขายอย่างเดียว		
อื่นๆ	3	2.5
รวม	120	100

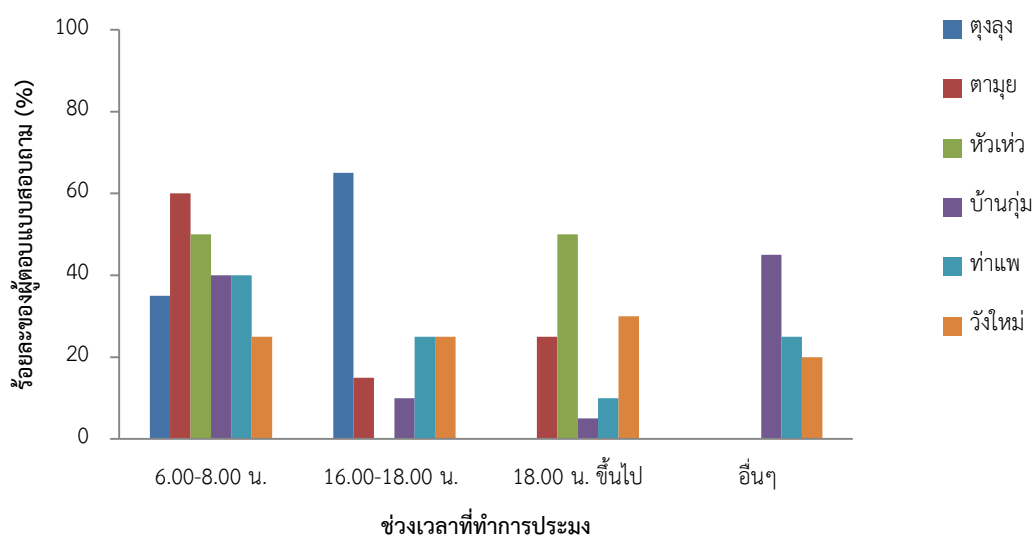

ภาพที่ 70 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามลักษณะการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอโขงเจียม มีช่วงเวลาที่ทำประมง ตั้งแต่เวลา 06.00 น. – 08.00 น. มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 41.7 รองลงมาได้แก่ เวลา 16.00 น. – 18.00 น. 18.00 น. เป็นต้นไป และช่วงเวลาอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 23.3 20 และ 15 (ตารางที่ 58) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงเวลาที่ทำประมงตั้งแต่เวลา 16.00 น.- 18.00 น. อยู่ในหมู่บ้านตุงลุงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 65 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 71)

ตารางที่ 58 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงเวลาที่ทำการประมง

ช่วงเวลา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
6.00 – 8.00 น.	50.0	41.7
16.00 – 18.00 น.	28.0	23.3
18.00 น. ขึ้นไป	24.0	20.0
อื่นๆ	18.0	15.0
รวม	120	100

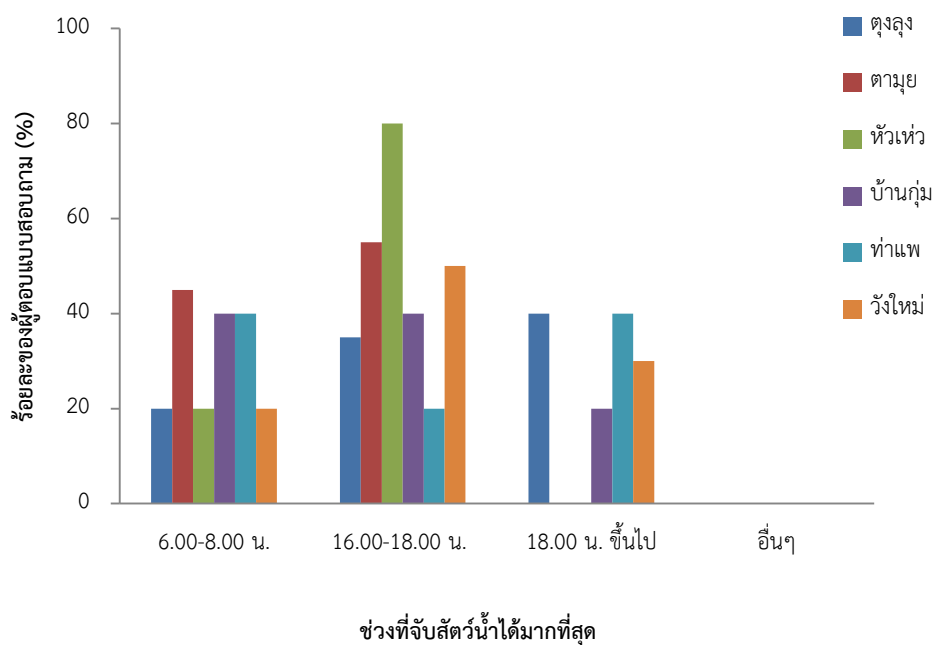

ภาพที่ 71 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงเวลาที่ทำการประมงแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอโขงเจียม มีช่วงเวลาที่จับสัตว์น้ำมากที่สุด ตั้งแต่เวลา 06.00 น. – 08.00 น. มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 48.3 รองลงมาได้แก่ เวลา 16.00 น. – 18.00 น. 18.00 น. เป็นต้นไป และช่วงเวลาอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 21.7 17.5 และ 12.5 (ตารางที่ 59) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงเวลาที่จับสัตว์น้ำตั้งแต่เวลา 16.00 น.- 18.00 น. อยู่ในหมู่บ้านหัวเหว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 72)

ตารางที่ 59 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงเวลาที่จับสัตว์น้ำได้มากที่สุด

ช่วงเวลา	จำนวน (คน)	ร้อยละ
06.00 – 08.00 น.	58	48.3
16.00 – 18.00 น.	26	21.7
18.00 น. ขึ้นไป	21	17.5
อื่นๆ	15	12.5
รวม	120	100

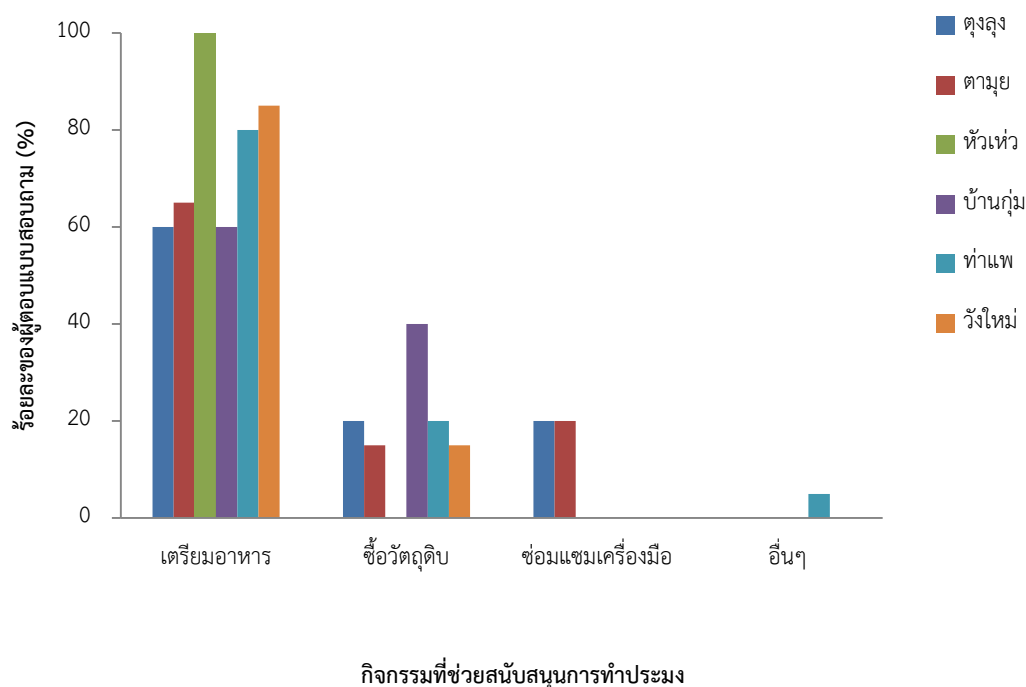

ภาพที่ 72 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามช่วงเวลาที่จับสัตว์น้ำได้มากที่สุดแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอโขงเจียมมีกิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนการทำประมงโดยการเตรียมอาหารให้กับพ่อแม่บ้านมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75 รองลงมาได้แก่ การหาซื้อวัตถุดิบ การซ่อมแซมเครื่องมือ และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 18.3 6.7 และ 0.8 (ตารางที่ 60) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีกิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนการทำประมงโดยการเตรียมอาหารให้กับพ่อแม่บ้าน อยู่ในหมู่บ้านหัวเห่่มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 73)

ตารางที่ 60 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนการทำประมง

กิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนการทำประมง	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เตรียมอาหารให้กับพ่อแม่บ้าน	90	75.0
หาซื้อวัตถุดิบ (เกลือ/ข้าว)	21	18.3
ซ่อมแซมเครื่องมือ	8	6.7
อื่นๆ	1	0.8
รวม	120	100

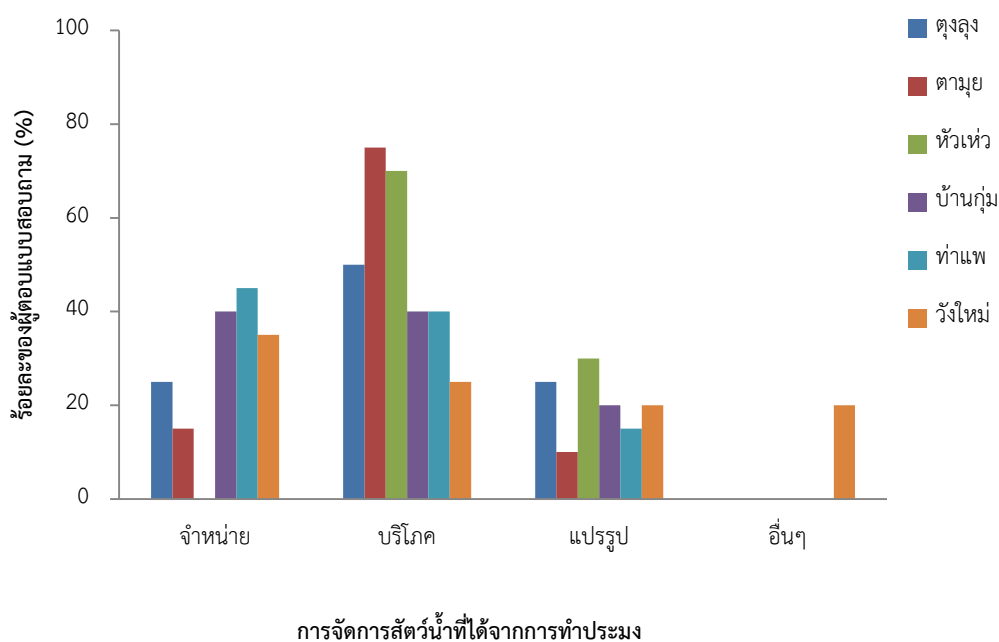

ภาพที่ 73 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามกิจกรรมที่ช่วยสนับสนุนการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอโขงเจียมมีการจัดการส้วมน้ำที่ได้จากการทำประมงโดยการจำหน่าย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 61.7 รองลงมาได้แก่ แบบอื่นๆ การบริโภค และการแปรรูป คิดเป็นร้อยละ 25.8 6.7 และ 5.8 (ตารางที่ 61) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการจัดการส้วมน้ำที่ได้จากการทำประมงโดยการบริโภค อยู่ในหมู่บ้านตามุย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 74)

ตารางที่ 61 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการจัดการส้วมน้ำที่ได้จากการทำประมง

การจัดการส้วมน้ำ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
จำหน่าย	74	61.7
บริโภค	8	6.7
แปรรูป	7	5.8
อื่นๆ	31	25.8
รวม	120	100

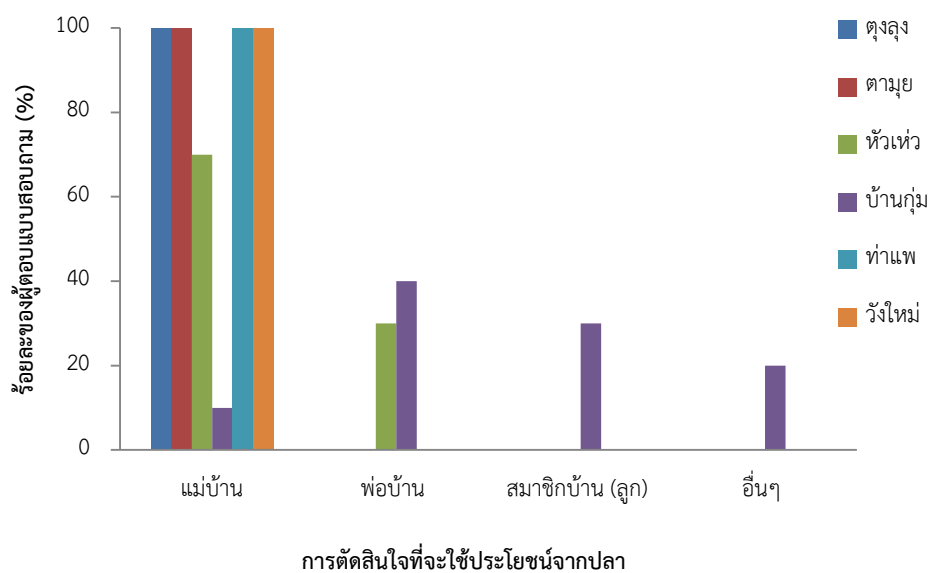

ภาพที่ 74 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการจัดการส้วมน้ำที่ได้จากการทำประมง

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอโขงเจียมมีการตัดสินใจใช้ประโยชน์โดยแม่บ้าน (ผู้ประกอบอาหาร) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมาได้แก่ พ่อบ้าน (ชาวประมง) สมาชิกในบ้าน (ลูก) และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 11.7 5.0 และ 3.3 (ตารางที่ 62) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการตัดสินใจใช้ประโยชน์แม่บ้าน (ผู้ประกอบอาหาร) อยู่ในหมู่บ้านตุงลุง บ้านตามุย บ้านท่าแพ และบ้านวังใหม่ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 75)

ตารางที่ 62 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตัดสินใจใช้ประโยชน์

ผู้ตัดสินใจใช้ประโยชน์	จำนวน (คน)	ร้อยละ
แม่บ้าน (ผู้ประกอบอาหาร)	96	80.0
พ่อบ้าน (ชาวประมง)	14	11.7
สมาชิกบ้าน (ลูก)	6	5.0
อื่นๆ	4	3.3
รวม	120	100

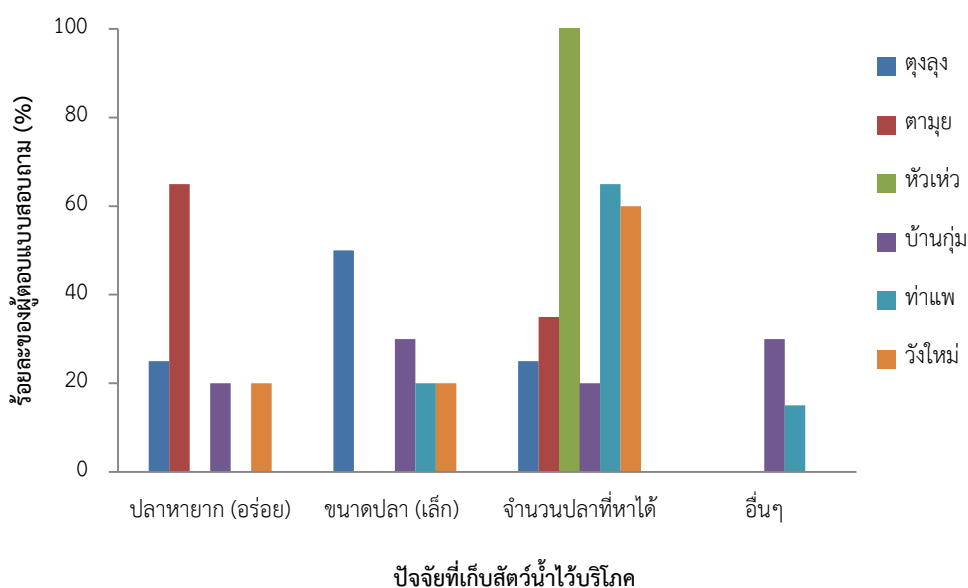

ภาพที่ 75 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการตัดสินใจใช้ประโยชน์แต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอโขงเจียมมีปัจจัยที่เลือกเก็บปลาไว้บริโภคเพราะจำนวนปลาที่ทำได้ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.8 รองลงมาได้แก่ ปลาหายาก (อร้อย) ขนาดปลา (เล็ก) และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 21.7 20.0 และ 7.5 (ตารางที่ 63) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีปัจจัยที่เลือกเก็บปลาไว้บริโภคเพราะจำนวนปลาที่ทำได้ อยู่ในหมู่บ้านหัวเหว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 76)

ตารางที่ 63 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยที่เลือกเก็บปลาไว้บริโภค

ปัจจัยที่เลือกเก็บปลาไว้บริโภค	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปลาหายาก (อร้อย)	26	21.7
ขนาดปลา (เล็ก)	24	20.0
จำนวนปลาที่ทำได้	61	50.8
อื่นๆ	9	7.5
รวม	120	100

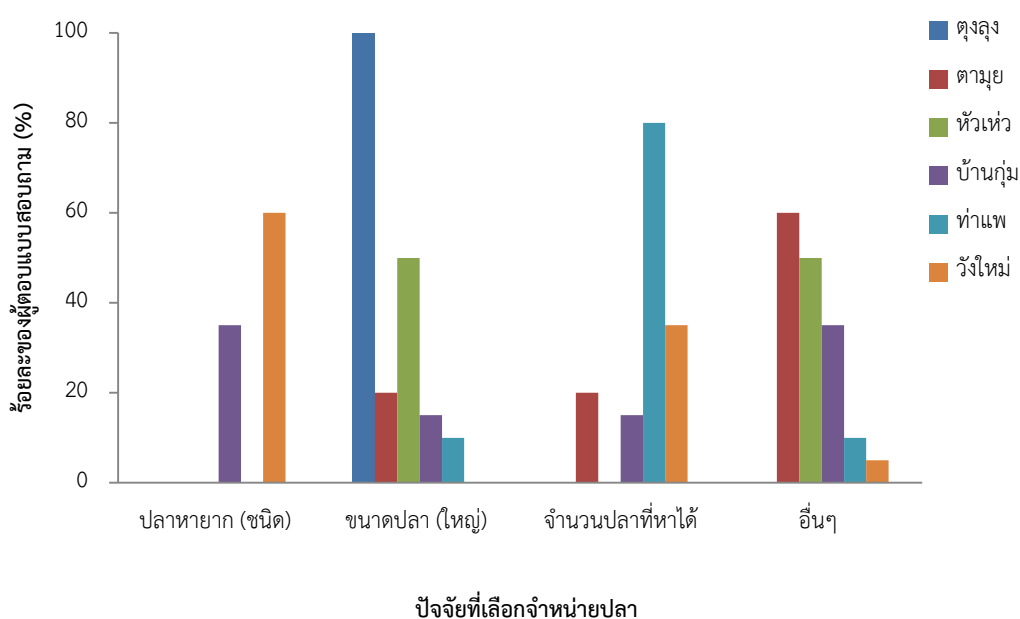

ภาพที่ 76 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยที่เก็บสัตว์น้ำไว้บริโภคแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอโขงเจียมมีปัจจัยที่เลือกจำหน่ายสัตว์น้ำเพราะขนาดปลา (ใหญ่) มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50.0 รองลงมาได้แก่ ปลาหายาก (อ่อย) จำนวนปลาที่หาได้ และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 26.7 20.0 และ 3.3 (ตารางที่ 64) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีปัจจัยที่เลือกจำหน่ายสัตว์น้ำเพราะขนาดปลา (ใหญ่) อยู่ในหมู่บ้านตุงลุง มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 100 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 77)

ตารางที่ 64 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยที่เลือกจำหน่ายสัตว์น้ำ

ปัจจัยที่เลือกจำหน่ายสัตว์น้ำ	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปลาหายาก (ชนิด)	32	26.7
ขนาดปลา (ใหญ่)	60	50.0
จำนวนปลาที่หาได้	24	20.0
อื่นๆ	4	3.3
รวม	120	100

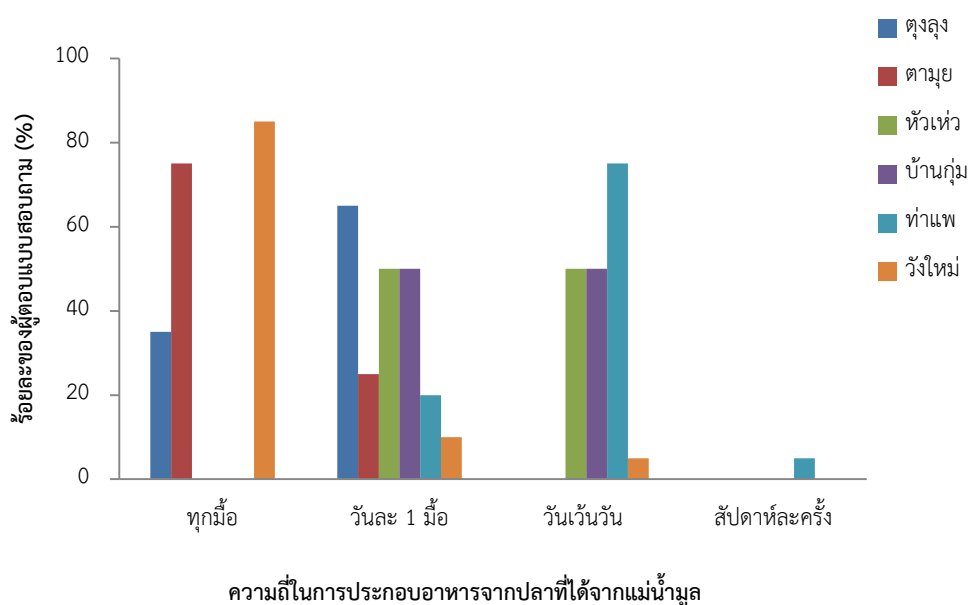

ภาพที่ 77 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามปัจจัยที่เลือกจำหน่ายสัตว์น้ำแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอโขงเจียมมีการประกอบอาหารจากปลาที่ได้จากแม่น้ำมูลของแต่ละหมู่บ้านวันละ 1 มื้อ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 36.7 รองลงมาได้แก่ ทุกมื้อ วันเว้นวัน และสัปดาห์ละครั้ง คิดเป็นร้อยละ 32.5 30.0 และ 0.8 (ตารางที่ 65) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการประกอบอาหารจากปลาที่ได้จากแม่น้ำมูลของแต่ละหมู่บ้านทุกมื้อ อยู่ในหมู่บ้านวังใหม่ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 85 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 78)

ตารางที่ 65 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการประกอบอาหารจากปลาที่ได้จากแม่น้ำมูลของแต่ละหมู่บ้าน

ความถี่ในการประกอบอาหาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทุกมื้อ	39	32.5
วันละ 1 มื้อ	44	36.7
วันเว้นวัน	36	30.0
สัปดาห์ละครั้ง	1	0.8
รวม	120	100

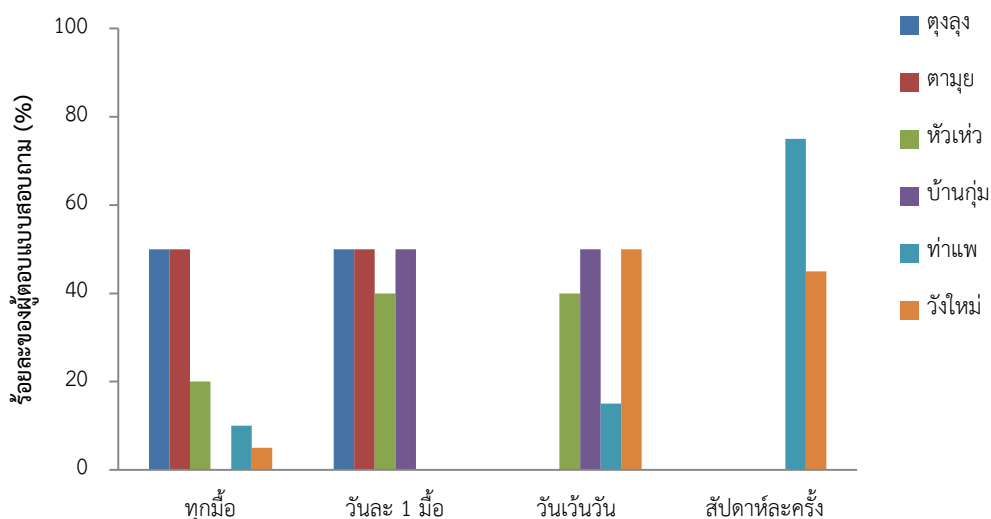

ภาพที่ 78 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการประกอบอาหารจากปลาที่ได้จากแม่น้ำมูลของแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอโขงเจียมมีการประกอบอาหารจากปลาที่ได้จากการซื้อในตลาดของแต่ละหมู่บ้านวันละ 1 มื้อ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 32.5 รองลงมาได้แก่ สัปดาห์ละครั้ง วันเว้นวัน และทุกมื้อ คิดเป็นร้อยละ 26.7 25.0 และ 15.8 (ตารางที่ 66) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการประกอบอาหารจากปลาที่ได้จากการซื้อในตลาดสัปดาห์ละครั้ง อยู่ในหมู่บ้านท่าแพ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 75 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 79)

ตารางที่ 66 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการประกอบอาหารจากปลาที่ได้จากการซื้อในตลาดของแต่ละหมู่บ้าน

ความถี่ในการประกอบอาหาร	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทุกมื้อ	19	15.8
วันละ 1 มื้อ	39	32.5
วันเว้นวัน	30	25.0
สัปดาห์ละครั้ง	32	26.7
รวม	120	100

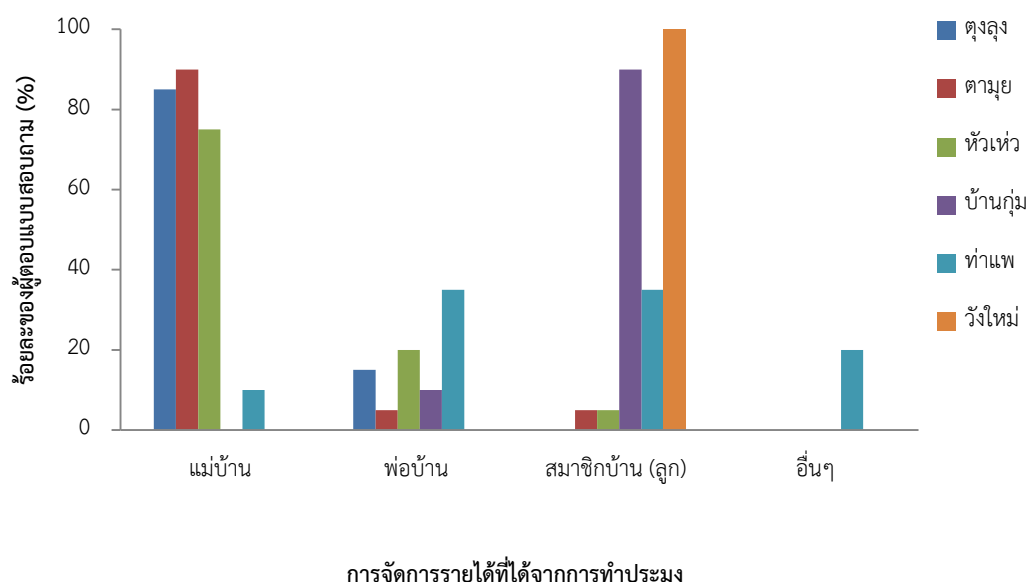
ความถี่ในการประกอบอาหารจากปลาที่ซื้อจากตลาด

ภาพที่ 79 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามความถี่ในการประกอบอาหารจากปลาที่ได้จากการซื้อในตลาดของแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอโขงเจียมการจัดการรายได้ที่ได้จากการทำประมงขึ้นอยู่กับแม่บ้าน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 43.3 รองลงมาได้แก่ ลูก พ่อบ้าน และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 39.2 14.2 และ 3.3 (ตารางที่ 67) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า การจัดการรายได้จากการทำประมงขึ้นอยู่กับแม่บ้านในหมู่บ้านตุงสูง ตามุย หัวเห่ว สูงสุด คิดเป็นร้อยละ 85 80 75 ตามลำดับ ส่วนสมาชิกบ้านที่มีส่วนในการจัดการรายได้สูงสุดได้แก่หมู่บ้านวังใหม่ คิดเป็นร้อยละ 95 ของหมู่บ้าน (ภาพที่ 80)

ตารางที่ 67 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการจัดการรายได้จากการทำประมง

ผู้จัดการรายได้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
แม่บ้าน (ผู้ประกอบการ)	52	43.3
พ่อบ้าน (ชาวประมง)	17	14.2
สมาชิกในบ้าน (ลูก)	47	39.2
อื่นๆ	4	3.3
รวม	120	100

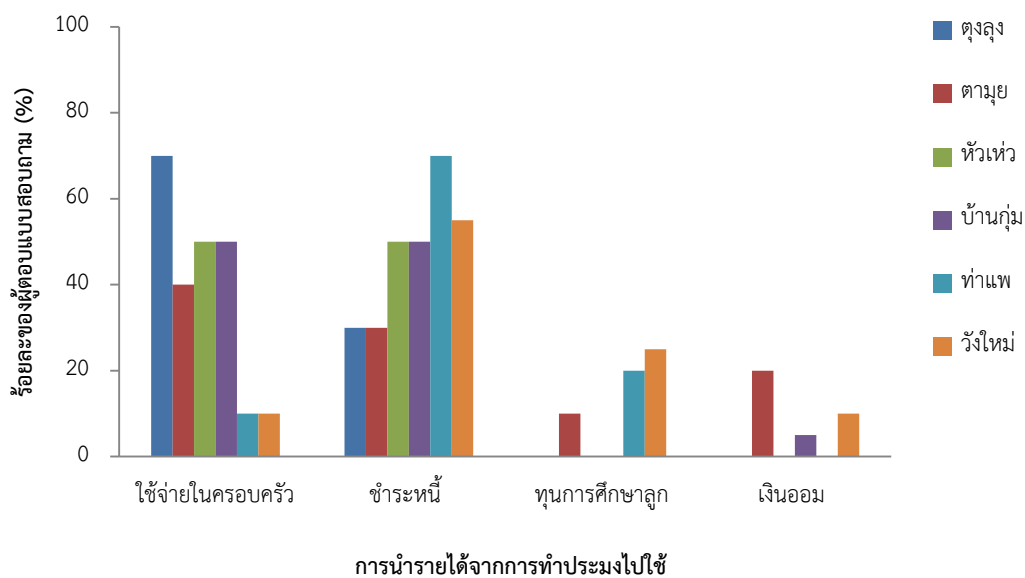

ภาพที่ 80 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการจัดการรายได้ที่ได้จากการทำประมง แต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอโขงเจียมมีการนำรายได้จากการทำประมงไปใช้สำหรับชำระหนี้มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 47.5 รองลงมาได้แก่ การใช้จ่ายในครอบครัว เป็นทุนการศึกษาของลูก และเป็นเงินออม คิดเป็นร้อยละ 38.3 9.2 และ 5.8 (ตารางที่ 68) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีการนำรายได้จากการทำประมงไปใช้สำหรับชำระหนี้ และใช้จ่ายในครอบครัวอยู่ในหมู่บ้านท่าแพ และบ้านตุ่งสูงมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 81)

ตารางที่ 68 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามการนำรายได้จากการทำประมงไปใช้

การนำรายได้ไปใช้	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ใช้จ่ายในครอบครัว	46	38.3
ชำระหนี้	57	47.5
ทุนการศึกษาของลูก	11	9.2
เงินออม	7	5.8
รวม	120	100

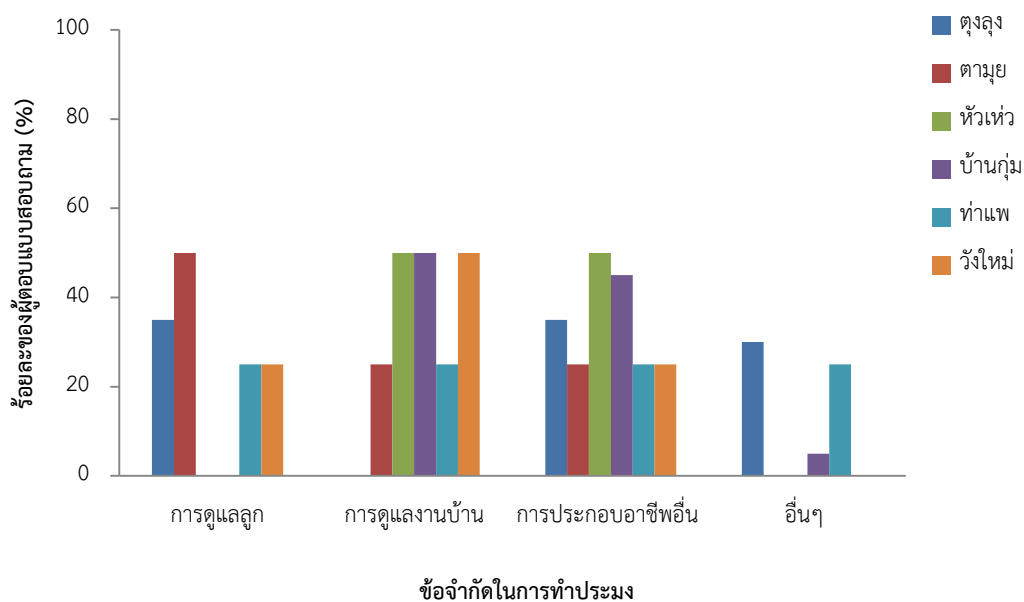

ภาพที่ 81 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามรายได้จากการทำประมงต่อเดือนแต่ละหมู่บ้าน

กลุ่มตัวอย่างในอำเภอโขงเจียมมีข้อจำกัดในการทำประมงคือการดูแลงานบ้าน มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 45.0 รองลงมาได้แก่ การประกอบอาชีพอื่น การดูแลลูก และอื่นๆ คิดเป็นร้อยละ 28.3 20.8 และ 5.8 (ตารางที่ 69) เมื่อจำแนกรายหมู่บ้านพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีข้อจำกัดในการทำประมงคือ การดูแลงานบ้าน อยู่ในหมู่บ้านหัวเหว บ้านกุ่ม และบ้านวังใหม่ มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 และการประกอบอาชีพอื่นๆ อยู่ในหมู่บ้านหัวเหว มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 ของแต่ละหมู่บ้าน (ภาพที่ 82)

ตารางที่ 69 จำนวนร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อจำกัดในการทำประมง

ข้อจำกัด	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การดูแลลูก	25	20.8
การดูแลงานบ้าน	54	45.0
การประกอบอาชีพอื่น	34	28.3
อื่นๆ	7	5.8
รวม	120	100

ภาพที่ 82 ร้อยละของผู้ตอบแบบสอบถามจำแนกตามข้อจำกัดในการทำประมงแต่ละหมู่บ้าน

สรุปและวิจารณ์ผลการศึกษา

จากการรวบรวมข้อมูลทั่วไปของหมู่บ้านและสัมภาษณ์ข้อมูลสตรีในการทำประมงหมู่บ้าน จำนวน 120 คนต่ออำเภอ รวมทั้งหมดเป็น 360 คน พบว่า ส่วนใหญ่สตรีในอำเภอพิบูลมังสาหารที่ทำการประมงมีอายุ อยู่ในช่วง 51 ปีขึ้นไป (46.6 %) โดยมีภูมิลำเนาตั้งเดิมในพื้นที่ (88.3 %) รายได้ต่อครัวเรือนน้อยกว่า 5,000 บาท (60 %) มีอาชีพประมงเป็นหลัก (62.5 %) มีรายได้จากการประมงน้อยกว่า 5,000 บาท (58.3 %) รูปแบบการทำประมงของผู้หญิงในการทำประมงจะคล้ายกับผู้ชาย (90 %) โดยเป็นการตัดสินใจของผู้หญิงเอง (90 %) มีการเรียนรู้การทำประมงจากบรรพบุรุษ (48.3 %) ช่วงเวลาในการทำประมงอยู่ในช่วง 6.00-8.00 น. (51.7 %) อาจพบในช่วงเวลา 16.00-18.00 น. (28.3 %) ในขณะที่ช่วงเวลาที่จับสัตว์น้ำได้มากที่สุดอยู่ในช่วง 16.00-18.00 น. (46.7 %) ส่วนใหญ่เป็นการทำประมงและขายเอง (39.2 %) อาจมีการส่งตลาดบ้าง เนื่องจากอยู่ใกล้ตลาด (20.8 %) โดยเป็นการขายเป็นพลาสติก (50.8 %) ผู้ชาย (40.0 %) มีการตัดสินใจในการใช้ประโยชน์จากการทำประมงมากกว่าผู้หญิง (28.3 %) ชาวบ้านอาจมีการเก็บปลาขนาดเล็กไว้เพื่อบริโภคบ้าง (39.2 %) นอกจากนี้ กลุ่มผู้หญิงจะต้องทำหน้าที่เตรียมอาหารให้กับครอบครัว (66.7 %) โดยใช้ปลาเป็นวัตถุดิบหลักในการประกอบอาหาร (60 %) โดยนำปลาที่จับได้จากแม่น้ำมูลมาประกอบอาหารทุกมื้อ (60.0 %) ในขณะเดียวกันยังต้องซื้อปลาจากตลาดมีความถี่วันเว้นวันมากที่สุด (38.3 %) การจัดการรายได้จากการทำประมงขึ้นกับพ่อบ้านเป็นหลัก (50.8 %) รายได้จากการทำประมงจะถูกนำมาใช้จ่ายในครอบครัว (76.7 %) ข้อจำกัดของผู้หญิงในการทำประมงคือ การดูแลลูกมากที่สุด (50.8 %)

กลุ่มผู้หญิงที่ถูกสัมภาษณ์ในอำเภอสรินธร ส่วนใหญ่มีอายุ 51 ปีขึ้นไป (42.5 %) มีภูมิลำเนาตั้งเดิมอยู่ในพื้นที่ (88.3 %) มีรายได้ครัวเรือนอยู่ในช่วง 5,000-7,000 บาท (47.5 %) ส่วนใหญ่ทำประมงเป็นอาชีพเสริม (77.5 %) มีรายได้จากการทำประมงน้อยกว่า 5,000 บาท (74.2 %) ครอบครัวมีส่วนสนับสนุนให้ผู้หญิงทำการประมง (62.5 %) โดยมีลักษณะทำการประมงเหมือนกับผู้ชาย (67.5 %) และมีโอกาสเช่นเดียวกันกับผู้ชาย (69.17 %) ครอบครัวเป็นปัจจัยที่สำคัญในการตัดสินใจทำประมงมากที่สุด (63.3 %) ผู้หญิงมีการเรียนรู้การทำประมงจากครอบครัว (45.8 %) เมื่อจับสัตว์น้ำและจะไปขายที่ตลาด (37.5 %) ช่วงเวลาในการทำประมงอยู่ในช่วง 16.00-18.00 น. (49.2 %) ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่จับปลาได้มากที่สุด (46.7 %) ส่วนใหญ่จับแล้วนำมาบริโภคเป็นหลัก (70.8 %) ผู้หญิงจะเป็นคนตัดสินใจในการใช้ประโยชน์ของสัตว์น้ำ (61.7 %) โดยคัดเลือกตามจำนวนปลาที่จับได้ในแต่ละครั้ง (49.2 %) มีการนำปลาที่จับได้จากแม่น้ำมูลมาบริโภคสัปดาห์ละครั้ง (39.2 %) เช่นเดียวกันกับการซื้อปลาจากตลาดที่มีความถี่สัปดาห์ละครั้ง (41.7 %) ผู้หญิงเป็นคนจัดการรายได้จากการทำประมง (41.7 %) โดยนำไปใช้จ่ายในครอบครัว (43.5 %) และ ชำระหนี้

(42.5 %) นอกจากนี้ ผู้หญิงต้องทำหน้าที่เตรียมอาหารให้กับครอบครัว (75.8 %) มีข้อจำกัดในการทำประมงคือการดูแลลูก (48.3 %)

กลุ่มผู้หญิงที่ถูกสัมภาษณ์ในอำเภอโขงเจียม ส่วนใหญ่อยู่ในช่วงอายุ 51 ปีขึ้นไป (48.3 %) มีภูมิลำเนาตั้งเดิมอยู่ในพื้นที่ (93.33 %) รายได้ในครัวเรือนน้อยกว่า 5,000 บาท (50.8 %) มีการประกอบอาชีพประมงเป็นอาชีพเสริม (74.17 %) มีรายได้จากการทำประมงน้อยกว่า 5,000 บาท (83.3 %) ครอบครัวสนับสนุนให้ทำการประมง (90.83 %) มีลักษณะทำการประมงที่แตกต่างไปจากผู้ชาย (55.0 %) โอกาสการทำประมงแตกต่างไปจากผู้ชาย (53.4 %) มีการตัดสินใจทำประมงด้วยตนเอง (48.3 %) โดยเรียนรู้จากบรรพบุรุษ (70.0 %) ส่วนใหญ่จับปลาและขายเอง (35.0 %) ช่วงเวลาที่ทำประมงอยู่ในช่วง 06.00-08.00 น. (41.7 %) ซึ่งเป็นช่วงเดียวกันกับการจับสัตว์น้ำได้มากที่สุด (48.3 %) จำหน่ายปลาในรูปแบบปลาสด (61.7 %) ผู้หญิงสามารถตัดสินใจใช้ประโยชน์จากปลา (80.0 %) ในการเก็บปลาเพื่อบริโภค จะขึ้นกับจำนวนปลาที่หามาได้ (50.8 %) โดยขายปลาที่มีขนาดใหญ่ (50.0 %) และมีการนำปลาจากแม่น้ำมูลมาประกอบอาหารวันละ 1 มื้อ (36.7 %) เช่นเดียวกันกับการซื้อปลาจากตลาดที่มีความถี่วันละ 1 มื้อ (32.5 %) ผู้หญิงจะเป็นผู้จัดการรายได้จากการทำประมง (43.3 %) โดยใช้ในการชำระหนี้ (47.5 %) และ ใช้จ่ายในครอบครัว (38.3 %) นอกจากนี้ ผู้หญิงต้องเตรียมอาหารให้กับครอบครัว (75.0 %) และมีข้อจำกัดในการทำประมงคือการดูแลงานบ้าน (45.0 %)

เอกสารอ้างอิง

ธนาทิพย์ แหลมคม. 2555. รายงานฉบับสมบูรณ์เรื่องชนิดของปลาในแม่น้ำมูลและการใช้ประโยชน์ของชาวบ้านในบริเวณแม่น้ำมูลตอนล่าง. 118 หน้า.

ยศ สันตสมบัติ. 2542. ความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน. ภาควิชาสังคมวิทยาและมานุษยวิทยา และศูนย์ศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพและภูมิปัญญาท้องถิ่นเพื่อการพัฒนาอย่างยั่งยืน, คณะสังคมศาสตร์, มหาวิทยาลัยเชียงใหม่. 226 หน้า.

http://www.lib.ubu.ac.th/html/ub_info/map/sirindhorn_map.html

http://www.xn--77-5qid5d2f1a0cd.com/map/23_330.gif

http://www.xn--77-5qid5d2f1a0cd.com/map/23_333.gif

การประเมินการบูรณาการของโครงการ

ในการประเมินประกอบด้วยแบบประเมิน 2 รูปแบบ ได้แก่ แบบประเมินสำหรับอาจารย์ หรือหัวหน้าโครงการ และแบบประเมินสำหรับนักศึกษา ซึ่งจัดทำเพื่อสอบถามถึงประโยชน์ที่นักศึกษาได้รับการจัดกิจกรรมและการจัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการกับโครงการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม โดยมีรายละเอียดดังนี้

แบบประเมินสำหรับอาจารย์ / หัวหน้าโครงการ

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปเกี่ยวกับโครงการ

ชื่อหัวหน้าโครงการ / ผู้ประเมิน ผศ.ดร.ธนาทิพย์ แผลมคม

ชื่อโครงการที่ทำการประเมิน โครงการ ภูมิปัญญาและบทบาทของสตรีในการทำประมงพื้นบ้านในบริเวณแม่น้ำมูลตอนล่าง

การบูรณาการกับการเรียนการสอนวิชา การประมงทั่วไป

ความเชื่อมโยงระหว่างการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมโครงการกับการเรียนการสอน

ในวิชานี้ ได้กำหนดการเรียนรู้ในพื้นที่จริงของนักศึกษาในหัวข้อรายงานการค้นคว้าทางด้านประมง นักศึกษาเกิดการเรียนรู้ตามมาตรฐานการเรียนรู้ ดังนี้

1.1. มีความรับผิดชอบต่องานที่ได้รับมอบหมาย โดยนักศึกษาสามารถเตรียมตัว รวบรวมเอกสาร และ สัมภาษณ์ชาวบ้านตามเนื้อหาที่มอบหมายได้สำเร็จ

1.4. นักศึกษาสัมภาษณ์ชาวบ้านทุกคนที่ได้รับมอบหมายได้อย่างครบถ้วน

1.5. นักศึกษาสามารถรับรู้และรับฟังข้อมูลจากชาวบ้านที่ถูกสัมภาษณ์ได้อย่างเข้าใจ

2.1. นักศึกษาได้รับความรู้เกี่ยวกับการประมงจากภูมิปัญญาชาวบ้านและได้รับประสบการณ์จากพื้นที่ เพื่อนำไปใช้ได้ในชีวิตจริง

2.2. นักศึกษาสามารถประยุกต์ใช้ความรู้และทฤษฎีทางประมงกับการสัมภาษณ์ชาวบ้านได้

2.4. นักศึกษาเรียนรู้กฎระเบียบทางด้านการจัดการทรัพยากรประมงจากชาวบ้าน

3.1. นักศึกษาสามารถนำความรู้ที่ได้ไปค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมได้อย่างต่อเนื่อง

4.1. นักศึกษาสามารถปรับตัวให้เข้ากับชาวบ้านและพื้นที่จริงได้เป็นอย่างดี

4.2. นักศึกษาสามารถเรียนรู้และเข้าใจภูมิปัญญาและประสบการณ์ของชาวบ้าน

5.1. นักศึกษาสามารถสื่อสารข้อมูลและการสัมภาษณ์กับชาวบ้านได้เป็นอย่างดี

5.3. นักศึกษาสามารถวิเคราะห์และสรุปประเด็นการสัมภาษณ์ชาวบ้านได้อย่างถูกต้อง

แบบประเมินนักศึกษาที่เข้าร่วมโครงการ

จากการตอบแบบสอบถามของนักศึกษาผู้เข้าร่วมโครงการ 30 คน คิดเป็น 100 เปอร์เซ็นต์ ซึ่งแบ่งออกเป็น ข้อมูลทั่วไป และข้อมูลความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการบูรณาการ ในรายวิชา การประมงทั่วไป ของนักศึกษาชั้นปีที่ 1 คณะเกษตรศาสตร์ มหาวิทยาลัยอุบลราชธานี ดังรายละเอียดต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ประเมิน

นักศึกษาที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน 22 คน คิดเป็น 73.33 เปอร์เซ็นต์ และเพศชายมีทั้งหมด 8 คน คิดเป็น 26.66 เปอร์เซ็นต์

ตอนที่ 2 ความคิดเห็นต่อผลสำเร็จของการบูรณาการในด้านความรู้ และประสบการณ์ที่ได้รับในการเข้าร่วมโครงการชนิดของปลาในแม่น้ำมูลและการใช้ประโยชน์ของชาวบ้านในแม่น้ำมูลตอนล่าง (จำนวน 30 คน)

รายการ	ความถี่และร้อยละของการแสดงความคิดเห็น				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ด้านความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับ					
กิจกรรมมีความสอดคล้องกับเนื้อหาสาระที่เรียน	4 (13.3%)	21 (70%)	4 (13.3%)	1 (3.3%)	-
การร่วมกิจกรรมทำให้มีความเข้าใจในเนื้อหาวิชาที่เรียนมากขึ้น	3 (10%)	19 (63%)	8 (26.6%)	-	-
ได้รับประสบการณ์ตรง หรือ ได้เรียนรู้วิถีชีวิตของผู้คนจากกรณีตัวอย่าง / การลงพื้นที่ ดำเนินกิจกรรมร่วมกับอาจารย์ ฯลฯ	7 (23.3%)	16 (53.3%)	7 (23.3%)	-	-
ได้รับความรู้และประสบการณ์นอกเหนือจากตำราเรียน และการเรียนในห้องเรียน	5 (16.7%)	14 (46.6%)	11 (36.6%)	-	-
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
สามารถนำความรู้และประสบการณ์ที่ได้รับไปปรับใช้	8 (26.6%)	17 (56.6%)	5 (16.6%)	-	-
การร่วมกิจกรรมทำให้เรียนรู้การทำงานกับผู้อื่นได้	9 (30%)	11 (36.6%)	10 (33.3%)	-	-
การร่วมกิจกรรมช่วยให้เรียนรู้การทำงานเป็นขั้นตอน	10 (33.3%)	12 (40%)	8 (26.6%)	-	-

ความคิดเห็นต่อผลสำเร็จของการบูรณาการในด้านความรู้ และประสบการณ์ที่ได้รับในการเข้าร่วมโครงการ ของนักศึกษาในรายวิชาการประมงทั่วไปให้คะแนน 4.3 และมีความพึงพอใจในระดับมาก คิดเป็นร้อยละ 86

ภาพภาคผนวก

ภาพภาคผนวกที่ 1 การสัมภาษณ์ วิถีชีวิตของสตรีในอำเภอสิรินธร อำเภอพิบูลมังสาหาร และอำเภอโขงเจียม

ภาพภาคผนวกที่ 1 (ต่อ)

ภาพภาคผนวกที่ 1 (ต่อ)

ภาพภาคผนวกที่ 1 (ต่อ)

ภาพผนวกที่ 2 การจัดการผลผลิตทางการประมงของสตรีในพื้นที่ศึกษา

ภาพผนวกที่ 2 (ต่อ)